

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

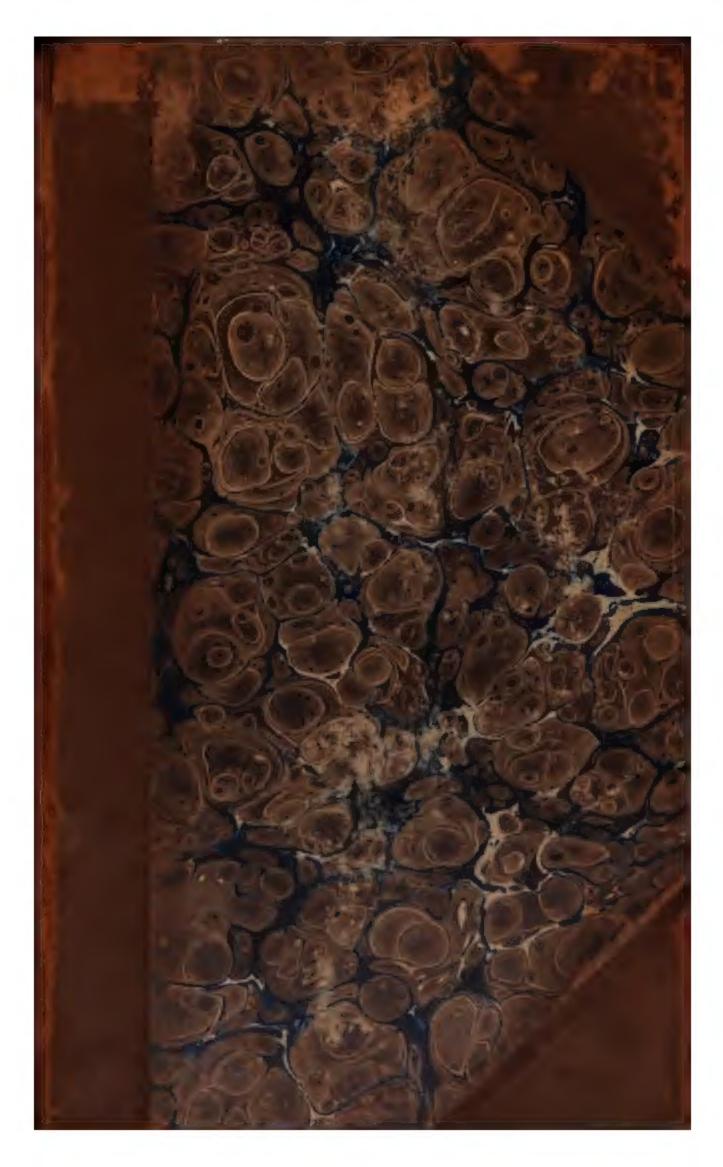
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + Make non-commercial use of the files We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + Maintain attribution The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + Keep it legal Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

	•		
	-		
	•		
			•
		•	
			•
	•		
	·		
,			
•			
		•	
	•		
	-		
•			
			•

$\Gamma A \Lambda H N O Y$

IIEPI

MYQN ANATOMHΣ

KAI IIEPI

ΕΘΩΝ ΒΙΒΛΙΑ.

•

GALENI

DE

DISSECTIONE MUSCULORUM

ET DE

CONSUETUDINE LIBRI.

AD FIDEM

CODICUM MANUSCRIPTORUM
ALTERUM SECUNDUM, PRIMUM ALTERUM

GRAECE EDIDIT

Fridericus Reinhold Dietz

Med. doctor

Ejusdemque in universitate prussorum Albertina

Professor extraordinarius.

LIPSIAE.

SUMPTIBUS LEOPOLDI VOSSII.

MDCCCXXXII.

. .

W I R O

CELEBERRIMO, ERUDITISSIMO,

INGENIOSISSIMO,

CAR. ASMUNDO RUDOLPHI

PRIL. ET MED. DOCT. ANATOM. ET PHYSIOLOG. IN UNIV-BEROLIN. PROF. P. O. ETC. ETC.

HOSCE GALENT LIBROS

PER SABCULA GRABCE DESIDERATOS

OBSERVANTIAE MEAE TESSERULAM

, RECENS EX ITINERIBUS

DICO.

Praefatio.

Spoliis onustus bibliothecarum Germaniae, Italiae, Hispaniae, Galliae, Britanniae, quas per hoc quinquennium eo consilio indefesse excussi, ut quae in libris manuscriptis ad textum librorum Hippocratis et genuinorum et eorum, qui sub ejus nomine circumferuntur, refingendum atque expoliendum negligentiores nobis per manus tradiderant hominum aetates colligerem, quae jam dudum deperdita credebantur medicorum graecorum opera, adnuente fortuna, detegerem, quae nondum typis nec graecis nec latinis vel latinis tantum mandata erant eoruadem volumina, ita saeculorum situ obsita, ut tineis blattisque corrosa, sedulo transscriberem, priusquam aut penitus interirent aut justo nimis evilescerent, in patriam redux sum factus. Felicior, amplior quam sperare erat licitum, mihi obtigit messis. Gratulor orbi literarum universo de apparatu critico undecunque summo cum labore summoque peculioli mei dispendio conquisito, quo veterum medicorum Graecorum libri scriptorum incuria inscitiave totiens corrupti et mutilati in pristinam formam restituentur, quantum ejus sieri poterit pro sontium tum numero tum auctoritate; gratulor patriae meae, quae literarum artiumque omnium munificentissima fautrix studia mea, quamvis abjecta nostraeque aetati minus consentanea haberentur, in tot exterarum nationum urbibus instituenda tamque perdiuturnis sumptuosisque itineribus prosequenda et consummanda libentissime fovit animumque inceptorum difficultate saepius depressum missis viaticis iterum erexit novaque spe resocillavit, me omni exspectatione prosperiores successus pusillo animo orsis dedisse, ad Siculas usque Gaditanasque oras maritimas procedere potuisse, ne quem inexploratum intactumque relinquerem Europae cultioris angulum, quo Graecos libros abditos distractosque esse ex Graecarum literarum naufragio fama ferret. Undecies credidi schedulas meas maribus litoraque meridionalis Hispaniae legens in fragilibus cercuris deposui apographa mea. Perrepsi Carpetanos, Cordubenses, Hispalenses, Granatenses, Malacitanos montes, sicariorum latronumque insidiis infames, continuo excruciatus timore, ne non ita vitam, quod rarius accidere solet, ut chartarum mearum ex Italia advectarum ingentem molem Josephi Mariae, (Don José Maria) audacissimi latronum in illis partibus capitis, inexspectata incursione perderem annorumque labores in incuriosas librorum scriptorumque manus pecunia eque numeratae tantum avidas inciderent mularumque clitellis impositi auferrentur. Averruncavit hanc calamitatem, avertit hanc jacturam Aesculapius. Omnia mea mecum porto. Sospes ipse redeo.

Hippocratis operum codices, quotquot in celeberrimarum Europae bibliothecarum scriniis sunt repositi, excussi cunctos; septem librorum medicinae parentis interpretatores Graecos nondum in lucem protractos transscripsi integros: transscripsi Oribasii parabilium medicamentorum (Εὐπορίστων) quattuor libros, Synopsin novem comprehensam libris, collectionum medicarum (συναγωγῶν ἰατρικῶν) omnes, qui supersunt, libros; libri vigesimi primi et secundi συναγωγῶν, qui feminarum infantiumque victus rationem tradunt, plurima capita primus detexi; transscripsi Aetii partem alteram, collata priore cum Mss. ab Aldo impressa parte, Actuarium, Chemicorum Graecorum volumina, et materia et sermone nova, ex optimis ad unum omnes auctores libris manuscriptis et apographa cum reliquis contuli optimis codi-

cibus: detexi Sorani Ephesii opus de arte obstetricia morbisque mulierum praestantissimum: contuli antiquissimum genuini Dioscoridis graecum Codicem cum versione Stephani Syri arabica ab Isaaco Honeino emendata, Oribasii libris XI --- XIII, qui epitomen continent Dioscoridis, quae vulgatis meliora ex his fontibus hausi corollarii loco additurus; Vindobonenses enim duo codices, venerandae raraeque in profanis scriptoribus licet sint antiquitatis, quorum ope Illustrissimus Sprengelius nuperrime novam Anazarbaei herbarii editionem paravit, Dioscoridem in usum pharmacopolarum et seplasiariorum contractum, secundum literarum ordinem retractatum barbarisque medicamentorum synonymis nominibus inquinatum continent cautissime textui restituendo adhibendi; contuli Paulum Aeginetam cum recensione a ceteris codicibus diversa melioreque vulgatique textus duobus antiquissimis codicibus: transscripsi Aphorismorum Hippocratis arabicam Honeini versionem ex quinque codicibus, ut quae versiones arabicae in textum librorum graecorum emaculandum conferrent, optimo quasi exemplo probaretur: contexui medicorum Arabum historiam ex ipsorum fontibus ad id locorum inaccessis petitam; congessi supellectilem criticam Rupho Ephesio, Erotiano, Nicandro, Theophilo, Simeoni Seth, aliis. Quid multa?

Jamjam sum accinctus ad Ruphi Ephesii Oribasiique opera, quae extant, ex plurium eorumque optimorum codicum auctoritate edenda itaque hoc ipso anno volvente inchoandam corporis medicorum Graecorum novam seriem, quae Ruphum Ephesium, Oribasium, Actium, Paulum Aeginetam, Actuarium, auctores ex majori parte graece ineditos, alios et graece et latine prorsus ineditos, quandoque ne nomine quidem inauditos, amplectatur, ad unum omnes uberrimo apparatu critico instructos. Et moliebar quidem jam his primis post reditum in patriam a me in lucem missis pagellis indicem accuratum scriptorum operumque praesigere, quibus peregrinabundus per quinque annos operars navaveram. At repudiavi hoc consilium suo tempore exsequendum prae metu, ne haec praefatio in nimiam excresceret molem eamque ipsam propter causam male componeretur cum his Galeni libris, quorum primum tribus annis abhinc (1829) e codice Ambrosiano a me transscriptum vereque proximi anni cum codice Escorialensi collatum eodem anno Lipsiae in Volum. XVIII. 2. Corpor. med. graec. e solo codice Parisiensi primum graecis typis expressum esse comperi, Parisiis quum commorarer. Id mihi causae fuit, cur hoc de musculorum dissectione opusculum seorsum ab aliis quibusdam libris graece adhuc ineditis et propediem prelo tradendis, qui

ad Pergamenum pertinent medicum, edere constituerem, majori hanc opellam, quantulacunque est, pretio fore ratus, si subnecterem alterum Galeni librum de consuetudine, qui primum graece hic prodit, ex unico codice Florentino exscriptum. Itaque ad fidem codicum recensui utriusque libri textum graecum, versionem latinam adjungere supersedi, quum qui graeca legere nollent, versionem alibi adire facile possent, paucas interserui notulas musculis definiendis idoneas. paulum tantum otii mihi suppetebat Berolini huic labori dicandum, quum omni festinatione properare juberer ad recens mihi concreditum munus professoris extraordinarii obeundum Regimontii Prussorum, patria urbe, et ad scholae, quae ibi est, clinicae praesecturam secundariam suscipiendam pro desiderio votoque mihi ad eum potissimum finem oblatam, ut morborum naturae investigationem corumque curam studio antiquissimorum artis medicae monimentorum ejusque historiae vicissitudinum haud sine concordia jungi posse junctisque his studiis medicinam, omnium nobilissimam artem, ex operarum πολυπραγμονεστάτων servitudine ineptiisque philosophorum liberatam ad antiquam gloriam pristinosque honores iterum evehi posse pro virili probare conarer.

Librum de musculorum dissectione in usum tironum esse compositum atque ad Lyci Macedo-

nis in hac anatomiae parte auctoritatem infringendam fusisque ejusdem operibus fidem derogandam, ipse Galenus in procemio libri nostri auctor est et in Adm. anat. Ι. 3. γέγραπται δ ού πρὸ πολλοῦ καὶ ή τῶν μυῶν ἀνατομή καθ' έαυτην, αναγκασάντων μέν των έταιρων, όπως έχοιεν αποδημούντες υπομνήματα μάλιστα δέ με προύτρεψαν ίδια γράψαι την ανατομήν ταύτην αὐτὴν καθ' αύτὴν, ἐπειδὴ Λύκου τι σύγγραμμα νῦν ἡμῖν ἐχομίσθη, μιχροῦ δεῖν εἰς πενταχισχιλίους στίχους έχτεταμένον, έν τοῖς πλείστοις αὐτῶν ἐσφαλμένον άχρι καὶ τοῦ παραλελείφθαι μῦς οὐχ ὀλίγους. ἀλλὰ τό γε ἡμέτερον, έν ο την ανατομην αυτην πεποιήμεθα, μεγέθει μέν ώς τρίτον έστιν Ισως μόριον, απαντας δὲ τοὺς μῦς διδάσχει μετὰ τοῦ καὶ προσεπιμεμνησθαι τοῦ Λύχου, πολλῶν μέν μυῶν ενεςγείας άγνοήσαντος, ενίας δ' δλως παρελθόνvos. Lyci autem libri post ejus tandem obitum celebritatem apud Graecos nacti sunt. Adm. anat. ΙΝ. 7. ὁ Δύχος ούτος, οῦ νῦν εἰς τὸ μέσον ηκει τα βιβλία μετα τον θάνατον. ΙΝ. 10. αὐτὸς ὁ Δύχος, οὖ νῦν ἐχομίσθη τινὰ τῶν ἀνατομιχῶν βιβλίων, δυ οὐκ εθεασάμην μεν εγώ ζῶντα, καίτοι πᾶσι τοῖς Κοίντου μαθηταῖς συγγενόμενος, καὶ μήθ' όδοῦ μῆκος ἀκνήσας μήτε πλοῦν. ἀλλ' ούκ ην ὄνομα Λύκου παρά τοῖς Ελλησιν, ηνίκ έζη· νυνὶ δ' ἀποθανόντος αὐτοῦ βιβλίων τινὰ

περιφέρεται σπουδαζόμενα. Huc accedit, quod hic liber Galeno iteratis vicibus memoratur, ut de libr. propr. 3. art. med. 37. in catalogo huic libro subdito. Legitimum igitur esse Galeni foetum, extra omnem dubitationem est positum. Vesalius autem, in perstringenda Galeni anatomia copiosissimus auctor, nunquam hunc librum paucis libris manuscriptis servatum conspexit. Vide huj. edit. p. 76. Alterius de consuetudine libelli originem genuinam immerito in dubium vocavit Joan. Bapt. Montanus. Allegatur enim ab ipso Galeno in Comment. ad Aphoris. II. 50. ἐπιδέδεικται γὰρ τοῦτο ἡμῖν ἐν τῷ περὶ ἐθῶν βιβλίφ et genere rationeque dicendi refert Galenum.

Restat, ut de apparatu meo critico, quem ad hos libros recensendos adhibui, paucis moneam. Primus detexi Mediolani in bibliotheca Ambrosiana, ubi vir humanissimus, qui ipso nomine suo animi dotes testatur, Bentivoglio, bibliothecae praefectus, mihi permisit, ut Aristotelis ejusque interpretatorum codices, cum medicis scriptoribus saepissime eodem volumine conjunctos ideoque in catalogo Ambrosiano nec rebus nec nominibus distinctos, examinarem, in cod. Q. 87. bombycino saec. XIV. Galeni de musculorum dissectione librum absque titulo post Nicephori Gregorae, Porphyrii, Aristotelis, Euclidis et Hermogenis opera aliquot exordientem, fine mutilum, lacunosum, id

quod autiquioris cujusdam codicis esse apographum luculentissimum est testimonium. Postrema hujus codicis folia praeter nostri libri fragmenta alia quaedam continent ex libro Galeni de ossibus, ex Dioscoride et Paulo Aegineta congesta. Alterum vero codicem in bibliotheca S. Laurentii Escorialensi inveni, quum codices omnium linguarum ut singillatim pervolutarem, insigni patris bibliothecarii Domini Francisci de Campos, nunc Talaverae reginae (Talavera de la Reyna) Episcopi, favore obtinerem, Hippocratis operi περί έβδομάδων intentus ibi reperiundo, quod deperditum habetur. Complectitur 1 codex Escorialensis II. 3. 7. membranaceus saec. XII. Galeni libros de ossibus, (bis) de musculorum, venarum arteriarumque, nervorum dissectione, de motu musculorum, Oribasii epitome e libris anatomicis Galeni operibus interserta. Codex denique tertius Parisiensis 2219. bombycinus, e nosocomio S. Joannis et Pauli Veneto Parisios allatus inde a folio

^{*}Est transenna serrea in bibl. Mss, alta S. Laurent. Escorialensi, cujus laeva graecorum codicum pluteos ab introitu statim positos numeravi. v. c. Plut. II. seriei tert. Cod. septimus. Haenelius enim in Catalogo suo antiquatum hujus bibliothecae catalogum, cujus exemplaria Mediolani, Matriti, Toleti, Oxoniae, Lugduni Batavorum, alibi servantur, sidenter secutus est, cujus signis libri Mss. non amplius insigniuntur pluresque in eodem dimidio omnium numero prorsus omittuntur.

124—140 Galeni myologiam comprehendit. E quo codice, qui 'Charterii tempore nondum Parisiis fuisse videtur, probabiliter vertit Gadaldinus hunc librum marginique lectiones variantes ex Oribasio plerasque sumtas adscripsit. Accuratius vero hos codices descripsissem, nisi catalogum omnium codicum, qui ad medicinam graecam spectant, quosque ipse aut adhibui aut pervolutavi, eumque criticum publici facere juris mihi esset consilium. Galeni de consuetudine liber in unico Florentino codice Plut. LXXV. cod. 7. adhuc extat; nusquam enim gentium vidi alterum.

Scribebam Berolini d. XX. Jul. mens. MDCCCXXXII.

Chart. in edit. Galen. IV. p. 710. "Quum graecus textus Galeni libri de musculis boni publici negligentia nobis non suppetat; — quodsi ab Italia genuinum Galeni codicem jam diu exspectatum habuerimus, eum hercle ut et ceteros omnes nos typis mandaturos esse pollicemur."

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΜΥΩΝ ΑΝΑΤΟΜΗΣ 1 ΤΟΙΣ ΕΙΣΑΓΟΜΈΝΟΙΣ.

Μυῶν ἀνατομὴν ἀμέμπτως μὲν οὐδεὶς ² ἔγραψεν, ἀχριβέστερον δὲ ² μᾶλλον Μαρῖνος τῶν ἄλλων. ἀλλ' ἐπειδὴ μήτε δί ἐνὸς βιβλίου, μήθ'

Sigla codicum.

- A. Codex Ambrosianus, bombycinus una cum parte chartacea, ex insula Chio advectus, olim Michaelis Sophiani. Saec. XIV et XV. 4to.
- E. Codex Escorialensis, membranaceus, 151 foliorum. Saec. XII. 4to. Hunc codicem inter tres hujus Galeni de musculorum dissectione ad tirones libri adhuc, quod sciam, superstites antiquissimum presse sequor.
- P. Codex Parisiensis, bombycinus, 144 foliorum. Saec. XIV. 4to. ex altero codice et Oribasio emendatus, quem de Mercy Kuehnio Galenum edituro transscripsit.
- G. Codex Gadaldini, ex quo hunc librum in latinum transtulit sermonem.
- O. Oribasius in libris anatomicis secundum Galenum.
- ¹ τοῖς εἰσαγομένοις omisit A., vertit Gadaldinus. ² ἔγρα-φεν Α. ³ μὰλλον om. Α. μὲν addit P. τῶν ἄλλων Μαρῖνος Α.

έξης ύπερ απάντων διηλθεν, εὐδοχίμησεν εἰχότως ή 2 τοῦ Πέλοπος καὶ ή τοῦ Λύχου καὶ Αὶλιανοῦ τῶν μυῶν ἀνατομή. ὁ μὲν οὖν ε Πέλοψ ἐν τῆ τρίτη τῶν Ἱπποχρατείων εἰσαγωγικῶν * ἄμα τοίς άλλοις 5 απασι 6 μέρεσι καὶ τοὺς μῦς ἀνέτεμεν ὁ δὲ Λύχος εν μέγιστον βιβλίον 1 εγράψατο περὶ αὐτῶν 8 Αἰλιανὸς δὲ κατὰ τὴν βίβλον, ἢν ωςπερ επιτομήν εποιήσατο των τοῦ πατρὸς ἀνατομιχών συγγραμμάτων άμα τοῖς ἄλλοις ο ἄπασί μορίοις καὶ αὐτὸς ἔγραψε τὴν τῶν μυῶν ἀνατομήν. ἐμηκύνθη δὲ τὸ τοῦ Λίχου βιβλίον, ὅτι τε μαχρότερον έρμηνεύει πάντα καὶ ὅτι 10 λογικὰς 11 ανέμιξε ζητήσεις τοῖς ἐξ ανατομῆς φαινομένοις έτι τε πρός τούτοις, ὅτι περὶ παθῶν ἐποιήσατο λόγους πολλούς, ὧν ξνια κατ' οὐδὲν 12 ψκείωτο ταϊς τῶν μυῶν ἀνατομαῖς. Αὶλιανὸς 18 μέντοι καὶ Πέλοψ μόνα τὰ φαινόμενα διῆλθον, ἄπερ οὐχ ημιστα κάγω νῦν έγνωκα 14 γράψαι. περὶ 15 μεν γὰρ τῆς κινήσεως τῶν μυῶν ἐτέρωθι διὰ δυοῖν ύπομνημάτων είψηταί μοι, περί δὲ τῆς χρείας ἅμα τοῖς ἄλλοις ἄπασιν ἐν τῆ μεγάλη πραγματεία τῆ περί 16 τῆς χρείας μορίων. καὶ μέντοι καὶ ὡς ἄν τις 17 μάλιστα χαὶ χάλλιστα 18 γυμνώσειεν οὐ τοὺς

¹ εὐδοκίμη pro εὐδοκίμει Α. ² τε Α. ³ Πέλωψ Α. ⁴ ἐν Α. ⁶ ἄπασι om. Α. ⁶ μέλεσι Α. ⁷ ἔγραψε P. ⁶ ὁ δὲ P. ⁹ ἄπασι om. Α. ¹⁰ ὅτι τε Α. ¹¹ ζητήσεις ἀνέμιξε Α. P. ¹² ῷκείωται Α. P. ¹³ δὲ P. ¹⁴ πρᾶξαι P. ¹⁵ μὲν om. Α. ¹⁶ τῆς om. Α. P. ¹⁷ μάλιστα καὶ om. Α. P. G. ¹⁶ γυμνάσειεν P. oe exercest. G.

μῦς μόνον, αλλα και τα άλια πάντα τοῦ ζώου μόρια, διὰ τῶν ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων λέγεται, όθεν 1 οὐδὲ 2 προηρήμην 3 ίδια τι γράψαι περὶ μυών άνατομής. άλλ' επειδάν είς εν άθροίζω πάντα τὰ κατὰ τὰς ἀνατομὰς ὑφ', ἡμῶν * εὑρημένα, τηνικαῦτα καὶ τὰ παραλελειμμένα τοῖς ἔμπροσθεν ιατροίς δ τ μή καλώς δεύρημένα περί μυῶν ἐγνώχειν δηλῶσαι τῶν δ 7 ἐταίρων ἔνιοι γυμνάζεσθαι βουλόμενοι καθ' έαυτούς, υπομνήσεις ⁸ τινας έχειν ⁹ ήξίωσαν, ων έθεάσαντο δειχνυμένων 10 ὑπ εμοῦ, καὶ τοῦτο ἡνάγκασάν με γράψαι τὸ βιβλίον, 11 ῷ τὰ μὲν φαινόμενα πάντα χατά την άνατομην των μυων 12 εχδιδάσχω· ύπερ δε της ενεργείας απόδειξιν μεν ούδεμίαν 18 έχω, 14 αναμιμνήσκω δὲ τὰ κεφάλαια των εν ετέροις αποδεδειγμένων επιμνησθηναι δέ 16 με καὶ 16 εἴ τι παρέλιπεν ἢ οὐκ ἀκριβως είπεν ὁ Λύχος ήξίωσαν, επειδή σαφέστατά τε καὶ κάλλιστα πάντων οὖτος άνατετμηκέναι

¹ οὐδὰν P. ²προηρούμην A. P. ³ τδια E. ° εἰρημένα P. ° εἰ μή P. ° εἰρημένα P. ' ἐτέρων E. P. in textu. Codicis Parisiensis lectiones margini adscriptae, ut in hoc loco ἐταίρων, ex altero codice sunt depromptae. Saepius enim textus lacunas explent mendaque graviora emendant. ° τε τινας Α. ° ἢξίωσαν οπ. Α. ¹ ° παρ ἐμοῦ P. ὑπ αὐτοῦ E. ¹ ¹ ων codices omnes. Conjeci ψ sive ἐν ψ, quod Gadaldinus expressit. ¹ ² ἐκδιδάσκων Α. ἐκδιδάσκων Ε. ¹ ² ἐχων Α. Ε. ¹ αναμιμινήσκων Α. Ε. ¹ μοι Α. ¹ αναμιμινήσκων Α. τῶν εῖ τι P.

μῦς πεπίστευται· ἃ μὲν οὖν ἐπαγγέλλεται τὸ γράμμα, ταῦτά ¹ ἐστιν· ἤδη δὲ ἐπὶ ² τὴν διέξοδον αὐτῶν ³ βαδιοῦμαι.

"Όστις εθέλει γυμνάζεσθαι περί την των μυών άνατομήν, εν ύδατι πνίξας πίθηχον * εκδειράτω πρότερον αὐτὸν, ώς εν ταῖς ἀνατομικαῖς εγχειρήσεσι λέγεται. πολλοί γὰρ 5 εὐθὺς ἐν τούτφ διαμαρτάνουσι τοῖς ἐπιτυχοῦσιν ἐπιτρέποντες τὸ ἔργον. οὖτοι δὲ καὶ ἄλλα μὲν πολλὰ διασπῶσι καὶ συγχέουσιν ου μόνον δια την αμαθίαν, αλλα καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὄργανον ἐπιτήδειον, δοςπερ ούν ηπιστα καὶ τὸν ὑπὸ *τῷ δέρματι *τοῦ τραχήλου λεπτον και πλατύν μῦν, δυ εί τις ούκ εθέλει μῦν ὀνομάζειν, ἀλλὰ μυώδη γε φύσιν 10 η οὺσίαν ἢ ὅπως ἄν τις βούλοιτο καλεῖν, οὕτω προσαγορευέτω. 11 ἄρχεται δὲ ὁ μῦς 12 οὖτος ξμπροσθεν μέν έχ των κατά 18 τά χείλη καὶ τάς γνάθους χωρίων, όπισθεν δὲ ἐχ τῶν κατὰ ῥάχιν, υποτεταμένος εν χύχλω παντί τῷ περί τὸν τράχηλον δέρματι, λεπτός καὶ ύμενώδης ὑπάρχων, ωςτε και διά τοῦτο λανθάνειν και 14 ύμην

¹ εἰσιν P. ² ἐπὶ τῶν διεξόδων P. ἐπὶ τὴν ἔξοδον A. ³ βαδιοῦμεν P. ⁴ ἐκδοράτω A. Adm. anat. II. 2. ˚ ἐν τούτοις
εὐθὺς A. ἐν τούτοις P. ⁶ οὐ μόνον — ἐπντήδειον οm. A.
P. habet Escerialensis codex solus. ¹ ἀπερ E. ˚ τὸ δέρμα
Ε. ˚ In margine P. περὶ τραχήλου additur ut titulus. ¹ ο ἢ
οὐσέαν om. E. ¹ ¹ ἄρχει E. ¹ ² οῦτως E. ¹ ³ τὰ om. E.
¹ ἱμῖν E. Gal. Admin. anat. III. 2. ἡμένα adpellat hunc
musculum, quem latissimum colli sive subcutaneum (peaus-

μαλλον 1 η μυς είναι 2 δοχεί, μέχρι περ αν όμου το δέρματι βλέπηται χωρισθείς δε άπ' αὐτοῦ κατάδηλος γίγνεται. ἄρθρον δὲ οὐδὲν ὑπὸ τούτου 3 χινείται τοῦ μυὸς, ὅτι 4 μηδ ἐμπέφυχεν εἰς ἄρθρον, άλλὰ τὰς γνάθους καὶ τὸ δέρμα εκινεῖ μόνον ῷ συμπέφυχεν. ἔστι δὲ καὶ πρὸ τῆς ἀνατομῆς ἡ χίνησις αὐτοῦ σαφής ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν, ἐπειδὰν ἀπάγειν ὰλλήλων εἰς ⁷ τὰ πλάγια τὰς γνάθους βουληθωμεν άνευ τοῦ χινῆσαι τὴν χάτω γένυν καὶ διανοίξαι τὸ στόμα. καὶ τοῖς σπασθήναι δε μέλλουσιν ούτος ὁ μῦς πρῶτος εντείνεται, καὶ οἱ κυνικοὶ καλούμενοι σπασμοὶ τούτου μάλιστα πάθος είσιν. ὀνομαζέσθω δὲ ὑφ' ἡμῶν * Ένεκα σαφούς διδασκαλίας μυώδες πλάτυσμα. περιβέβληται μέν οὖν παντὶ τῷ τραχήλφ, 10 καταφέρεται δὲ πρόσω μὲν ἄχρι τῶν κλειδῶν, έκατέρωθεν δε κατά τὰς 11 τῶν ώμοπλατῶν ῥάχεις άχρι της άρχης του μεταφρένου το δε μεταξύ ταύτης τε της καταφύσεως καὶ της κεφαλης, ύμενῶδες ὑπάρχον, 12 ὄρθιον διὰ μέσης 13 τέταται της κατά του τράχηλου ἀκάνθης. τουτί μέν οὖν τὸ σῶμα τοῖς ἀνατομιχοῖς ἡγνόηται, χαχῶς ἐχ-

sier) hodie vocamus. Vesal. de corp. hum. fabr. II. 5. panniculum carnosum nominat.

¹ εἰ Ε. ² δοκεῖν Α. ³ κατακεῖται Ρ. ⁴ μηδὲ πέφυκεν Ε. μηδὲν ἐκπέφυκεν Ρ. ⁵ κατὰ τὰς Ε. ⁶ κινεῖν Α. ⁷ τὸ πλάγιον Α. ⁸ διοῖξαι Α. Ρ. ⁹ ἕνεκεν Ρ. ¹⁰ καταφαίνεται Α. ¹¹ τῶν οm. Ρ. ¹² ὄρθριον Α. ¹³ τέτακται Α.

δερομένου τοῦ ζώου. εμοί δε αν είη καιρός ὑπερ τῶν κατὰ τὸ πρόσωπον ι μετέρχεσθαι μυῶν.

β. Περλτών κατά °πρόσωπον μυών *καὶ τών κατά χείλη.

Οι μέν 4 των χειλων μύες, οίπερ δή και άκριβῶς ἀναμίγνυνται τῷ τούτων δέρματι, τέσσαρές εἰσι τὸν ἀριθμὸν, ἐχ μὲν τῶν ⁶ ἄνω μερῶν είς έχατέρωθεν, ' ἀπὸ τῶν μήλων ' καταφερόμενοι λοξοί, έχ δὲ τῶν χάτωθεν ἀπὸ τῆς γένυος άχρας, ΐνα πέρ έστι τὸ χαλούμενον γένειον, είς κάνταῦθα καθ' έκάτερον μέρος, ὁ μὲν ἐκ τῶν δεξιών, ὁ δὲ ἐχ τῶν ἀριστερῶν. εὶ μὲν δη άμφότεροι ταθείεν οὶ ο άνωθεν, άνασπᾶται τὸ άνω χείλος εὶ δὲ ὁ ἔτερος μόνος, παρασπάται 10 πρὸς έχεινον. ούτω δέ χαι των χάτωθεν άμφοιν μέν ταθέντων, κατασπαται τὸ χεῖλος τὸ 11 κάτωθεν θατέρου δὲ 12 μόνου, παρασπᾶται. περὶ δὲ τῆς είς τὰ πρόσω χινήσεως τῶν χειλῶν, ὑπὲρ ἦς οὐδ 18 επεμνήσθησαν όλως οι ανατομιχοί, δί ετέρου λεχθήσεται γράμματος, εν φ και περί

¹ ηδη addit P. ³ τὸ P. ³ καὶ etc. P. Capitum titulos om. omnes A. habent E. P. ⁴ δὴ addit. P. ⁵ ταίτης E. ταίτη Ο. bene. ⁶ ἄτωθεν P. Ο. ˀ δὲ Α. ³ καταφερόμενος λοξὸς Α. ³ ἄνω P. ¹ τὸ χεῖλος add. P. ¹¹ κάτω Α. P. O. ¹² μόνον P. O. ¹³ ὑπεμνήσθησαν Α.

τῶν ἄλλων ' ἀπασῶν ἀπόρων χυνήσεων ' διεξειμι.

γ΄. Περὶ τῶν κατὰ τὰ πτερύγια τῆς φινὸς μυῶν.

Δύο δὲ ἄλλοι μύες μιχροὶ παντάπασιν ἄρχονται μὲν καὶ αὐτοὶ ³ κατὰ ⁴ μῆλα. καταφύονται
δὲ εἰς τὸ καθὶ ⁵ ἑαυτὸν ἐκάτερος τῆς ῥινὸς πτερύγιον ⁶ ἀνοιγνύντες αὐτήν. συστέλλεται δὲ ὑπὶ
σὐδενὸς μυὸς ἡ ῥὶς, ἀλλὶ ὅταν οἱ προειρημένοι
μύες ἐνεργοῦντες παύσωνται, τὴν μέσην τηνικαῦτα κατάστασιν λαμβάνει ¹ ἐπέκεινα δὲ αὐτῆς
ὑπὶ οὐδενὸς ἀπάγεται μυὸς, ἀλλὶ ἐν ταῖς σφοδροτέραις εἰσπνοαῖς τῆ ῥύμη τοῦ πνεύματος ἕπε-

¹ haarswr A. ² dieteius om. A.

Places nobis circa labia cogniti sunt musculi quattuor hisce ques Galenus hoc capite persecutus est. Qui labium superius sursum trahunt, zygomatici sunt neque ipsi inter se distincti neque ab levatoribus propriis angulique oris distensi. Qui labium inferius deorsum trahunt, depressores sunt seu pyramidales seu triangulares menti cum quadratis menti confusi. Vesal. II. 13. Quem primum se postea invenisse dictitat πλανύν μῦν (Admin. anat. IV. 12. et sqq.), boc loco omisit idque recte, quum nihil aliud omnino sit quam ea pars latissimi colli, quae ad genas labiaque usque extenditur. Musculi orbicularis s. sphincteris oris nulla fit mentio.

^{*} μετά A. P. κατά in mg. 4 τά P. 5 έαυτῶν Ε. 6 ἀναμιγνῦντες Ε.

ται τὰ πτερύγια. χάτω μέντοι χατασπάται τοῖς χείλεσιν ¹ ἀχολουθοῦσα χατὰ ² προσάρτησιν.

δ. Περλτης ύπὸ τῷ δέρματι τοῦ μετώπου μυώδους φύσεως.

Καὶ μὲν δὴ καὶ τῷ τοῦ ⁸ μετώπου δέρματι μυώδης φύσις ⁴ ὑποτέτακται λεπτὴ ⁵ συμφυὴς αὐτῷ καὶ ⁶ διὰ τοῦτο σύμπαν τὸ περὶ τὸ μέτωπον δέρμα κινεῖται, κᾶν ἀκίνητος ἡ γένυς φυλάττηται.

ε΄. Περί τῶν κατὰ ττὸν ὀφθαλμὸν μυῶν.

Οὶ περὶ ⁸ τῆ βάσει μύες, εἴτε ἕνα τις αὐτὸν ⁹ εἶναι φήσειεν ¹⁰ εἴτε διπλοῦν ἢ τριπλοῦν εἴτε δύο ἢ ¹¹ τρεῖς συμφυεῖς, εἰς τὸ στηρίζειν τὸν ὀφθαλμόν εἰσι χρήσιμοι, ἐπειδὰν μάλιστα κατ

¹ ἀκολουθοῦντα Α. ² διὰ τὸν τοῦ μετώπου μῶν addit E., omisso sequentis capitis titulo. Levatores alarum nasi labiique superioris Galenus descripsit; praetermisit compressorem narium et depressores alarum nasi, naturali remissioni illorum musculorum, inspirationi, labiique superioris appensioni horum vires tribuens. Adm. anat. IV. 4. προσώπου Α. ⁴ ἀκουίκνεται Α. ὑποτέταται Ρ. ⁵ συμφυής αἰνοῦ ομ. Α. lacunamque servavit. ⁶ διὰ om. P. Membrana frontis musculosa sunt musculi frontales. Vesal. II. 7. τοὺς ὀφθαλμοὺς Ρ. ὅ περὶ τοῦ σει Α. lacunae spatio interposito, ut οἱ περὶ τῆ τοῦ ὀφθαλμοῦ βάσει conjecissem, nisi Ε. et P. vetuissent. οἱ μὲν περὶ τῆν βάσιν Ρ. ὁ μὲν περὶ τῆ βάσει P. in mg. O. ⁰ εἶναι om. Ε. ¹ ο ἤτοι Α. P. ¹ ι καὶ addit P.

εὐθὺ βλέπειν ἀκριβῶς ¹ εἰς σμικρὸν σῶμα δεηθῶμεν. οἱ δὲ ἄλλοι πάντες οἱ κινοῦντες αὐτὸν εξ τὸν ἀριθμὸν ὑπάρχουσιν, εὐθειῶν μὲν κινήσεων οἱ τέσσαρες ἐξηγούμενοι, δύο δὲ ² λοιποὶ περιστρέφοντες ὅλον τὸν ὀφθαλμόν. ἀλλ' οὖτοι μὲν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν μέγαν κανθὸν ὁρμώμενοι χωρίων ἐπὶ τὸν μικρὸν ἀφικνοῦνται. τῶν δὲ ἄλλων τῶν τεσσάρων ³ μυῶν ὁ μὲν ἀνατείνειν αὐτὸν, ὁ δὲ καθέλκειν, ὁ δὲ τῆ ρίνὶ προσάγειν, ὁ δὲ ἐκτὸς ἐπισπάσθαι πέφυκεν ⁴ [ώς ἐπὶ τὸν μικρὸν κανθόν.] ὅσοι δὲ ὥςπερ καὶ Λύκος ⁵ οὐχ εξ, ἀλλὰ πέντε νομίζουσιν εἶναι τούςδε τοὺς μῦς, ἁμαρτάνουσιν οὐ περὶ τὸν ἀριθμὸν ὁ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν ἐνεργειῶν γνῶσιν.

ς. Περίτων ¹την κάτω γένυν κινούντων μυων.

Τέσσαρες συζυγίαι ⁸ μυῶν τὴν κάτω γένυν κυοῦσων, ἀνατείνοντες μὲν οί ⁹ τε κροταφίται κα-

neinis inclusi, om. A. E. O. expressit G. οὐχ ξξ om. A. αὐτῶν addit P. Qui oculi bulbum firmat musculus, infundibuli seu crumenae modo posteriorem ejus partem circumplicans (choanoïde. Cuvier leçons d'anatomie comparée II. p. 426.), in homine simiisque desideratur. Vesalius fuse hunc musculum describit II. 11. Galeno, quem sarpissime acriter perstringit simiarum canumque dissectorem, in hoc musculo confisus auctori. Reliqui sex musculi sunt quattuor recti ac duo obliqui. την ομ. P. απαί loco μνῶν Α. οτε ομ. Ε. Ο.

λούμενοι και οι ένδον τοῦ στόματος, είς δὲ τὰ πλάγια παράγοντες οι κατά τὰς γνάθους, οὖς ι μασσητήρας ονομάζουσιν, από τῆς χρείας τουνομα θέμενοι· 2 κατασπῶσι δὲ οἱ λοιποὶ δύο. άλλ' ούτοι μέν στενοί ⁸ τέ εἰσι καὶ προμήκεις, άρχόμενοι μέν ὅπισθέν τε καὶ κάτωθεν τῶν 4 ώτων, δια δε τοῦ τραχήλου πρόσω φερόμενοι, κάπειτα ⁵ εὶς ταὐτὸν ἀλλήλοις ἰόντες, ἵνα δὴ ⁶ καὶ καταφύονται τῆ γένυϊ, διανοίγοντες ⁷ αὐτὴν, ἐπειδαν ε ταθωσιν. οδτοι μόνοι συμπάντων μυών σαρχώδη • μεν έχουσιν άμφω τὰ πέρατα, 10 τὸ μέσον δὲ ἀχριβῆ τένοντα. τῶν 11 δὲ ἄλλων τριῶν συζυγιῶν 12 εὐρώστων τε άμα καὶ μεγάλων οὐσων οι μεν προταφίται παθήπουσιν είς τε τάς πορώνας 18 της άπρας γένυος είς έατερωθεν, είς τε την γένυν αὐτην 34 παρά την έκφυσιν της κορώνης λσχυραϊς απονευρώσεσιν έμφυόμενοι. 15 διὸ τήν τε γένυν ανασπώσι και κλείουσι το στόμα. καὶ διὰ τοῦτο καὶ τούτους τοὺς μύας ἐνίστε μασσητήρας ονομάζουσιν οίχ οι νεώτεροι μόνον, αλλά καὶ οι παλαιοί τῶν ἰατρῶν, ὥσπερ καὶ Ἱπποκρά-

¹ μασητήρας Ε. ² κατασκώντες P. O. ³ τε om. A. ⁴ δστών P. ⁵ ἐπ΄ αὐτὸν P. in mg. O. ⁶ δή om. P. δὲ O. ⁷ αὐτὰ A. ⁶ καταταθώσιν Ε. Biventres sunt musculi, quorum extremitates carnosae sunt, pars vero intermedia in tendinem exquisitum abit. ⁹ πλήν A. ¹⁰ τὸν P. ¹¹ δὲ om. A. ¹² εὐξιρώστων A. ¹³ ἄκρας τῆς P. O. ¹⁴ περὶ P. παρὰ in mg. ¹⁵ δὶ ἀν A. P. O.

της. Γνα δε πρώτον ¹ αποβλαστάνουσην ² αὐτών οὶ εἰρημένοι τένοντες, εγχάρσιον ὀστοῦν εξωθεν επιβέβληται ³ τὸ χαὶ ζύγωμα προσαγορευόμενον.

ζ. Περί τῆς τρίτης συζυγίας τῆς κλειούσης.

Οὶ δ' ἐντὸς τοῦ στόματος μύες ἐπιβεβήχασι μὲν τοῖς πλατέσι * τε καὶ κοίλοις τῆς κάτω γένος, ἀνατείνονται δὲ * ἐπὶ τὴν ὑπερώαν ἐμφυόμενοι τοῖς ἐνταῦθα κοίλοις ὀστοῖς, ἃ περιλαμβάνουσιν αὶ πτερυγώδεις ἐκφύσεις. ἔστι δὲ αὐτοῖς ἐνταῦθα καὶ τένων τις εὔρωστος ὅλον δὲ τὸ πλάγιον μέρος τῶνδε τῶν μυῶν ὅτῆς κάτω γένυος συμπέφυκε τοῖς κροταφίταις. καὶ μέντοι καὶ τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν ἔχουσιν αὐτοῖς ἀνασπῶντες ἐκ τῶν ἔνδον μερῶν τὴν κάτω γένυν. ἔνιοι μὲν ¹ οὖν αὐτοὺς μέρος τι τῶν κροταφιτῶν εἶναι νομίζουσιν, ῶςπερ ὁ καὶ Μαρῖνος, ἔνιοι δὲ ἀποχωρίζουσιν, ῶςπερ ὁ καὶ Μαρῖνος, ἔνιοι δὲ ἀποχωρίζουσιν ὁ ἰδία, καθάπερ Αἰλιανὸς καὶ Πέλοψ. ὁ Λύκος δὲ ¹ο ὅλως ἀγνοήσας αὐτοὺς ἐπιτιμῷ τοῖς τέσσαρας εἶναι λέγουσι τοὺς κροταφίτας.

¹ ἀποβλαστάνωσεν Α. Ε. ² οἱ αὐτῶν Ρ. ³ τὸ καὶ om. P. Quattuor hae syzygiae sive musculorum paria sunt temporales, pterygoidei accuratius sequenti capite illustrati, masseteres, biventres sive digastrici. Temporales cum masseteribus jam Hippocratem confudisse, repetit Admin. anat. IV. 2. καλεῖ μὲν οὖν καὶ τούτους τοὺς μῦς (τοὺς κροταφίτας) ὁ Ἱπποκράτης μασσητῆσας. Cf. Vesal. II. 15. ⁴ τε om. P. ⁴ ὑπὸ Α. ⁶ τῆς κάτω γένυος om. P. ¹ οὖν om Α. P. ⁶ ὁ Α. ὥσπερ Μαρῖνος P. ⁹ ἰδίως P. ¹⁰ ὅλως om. Ε.

η΄. Περὶ τῶν μασσητήρων τῶν τριγώνων.

Οἱ λοιποὶ δὲ δύο ¹ μύες ἔξωθεν μὲν ἐπιβέ-βληνται τῷ μήκει τῆς κάτω γένυος, παραφερό-μενοί τε καὶ ² καταφυόμενοι ταῖς ³ δυοῖν κεφαλαῖς αὐτῶν. πρός τε τὸ μῆλον ἀνατείνονται καὶ τὸ ζύγωμα, δύο κατ ἀλήθειαν ὄντες ἐκατέρωθεν, ⁴ οὐχ εἶς. ἀλλήλων ⁵ γοῦν διαδέχονται τὴν ἐν ταῖς μασσήσεσιν ἐνέργειαν τε καὶ χρείαν, ὁ μὲν εἰς τὸ πρόσω τὴν γένυν κινῶν, ὁ δὲ εἰς τοὐπίσω καὶ μὲν δὴ καὶ εἰς τοὺς κροταφίτας οἰ μύες ¹ οἴδε συμφύονται κατὰ τοῦ ζυγώματος ἔνδον.

θ΄. Περὶ τῶν εἰς ⁸ τὴν ώμοπλάτην ⁹ τῆς χεφαλῆς ¹⁰ ἐκφυομένων ¹¹ μυῶν.

12 Πρῶτον πάντων 18 ἀφαιρεθέντος τοῦ μυώδους πλατύσματος, ἐκ τοῦ κατὰ τὸ ἐνίον 14 ὀστοῦ τῆς κεφαλῆς ἐκφυόμενοι 16 φαίνονται δύο μύες ἀλλήλων ψαύοντες, εἶς ἐκατέρωθεν, ὁ μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν 16 τοῦ ζώου μερῶν, ὁ δὲ ἐκ τῶν ἀριστε-

Απατ. admin. IV. 6. καὶ γὰρ καὶ τῶν κινούντων τὴν γένυν μυῶν ὁ Λύκος παρέλιπε μίαν συζυγίαν τὴν ἔνδον ἐν τῷ στόματι.

μῆνες Α. ² καταφερόμενοι Ρ. ³ δύο Ρ. ⁴ καὶ οὐχ Ρ. ⁶ γὰρ Ρ. οὐν Α. ⁶ εἰς οm. Α. ⁷ οὐτοι Ρ. ⁸ τὰς ὧμοπλάτας Ρ. ⁹ καὶ Ε. ¹⁰ ἐμφυομένων Ρ. ¹¹ μυῶν οm. Ρ. ¹² πρώτως Ρ. πρῶτοι Α. Numeri in mg. Codicis Parisiensis ad Galeni editionem Aldinam respiciunt. ¹⁸ ἀφαιρεθέντων Ε. ¹⁴ αὐτοῦ Ρ. ¹⁵ φέρονται ῆτοι φαίνονται Α. ¹⁶ τοῦ ζώου μερῶν οm. Ε.

ρών. ἔστι δὲ ἡ ἔκφυσις ι αὐτων ἰσχνή καὶ πλατεῖα ² κατά γραμμήν έγκαρσίαν ἐπὶ τὰ ὧτα φερομένη, οὐ μην εξικνείται γε πρός έκατερον ε των ώτων, άλλ * ελάττων έστι συχνώς. εντεύθεν όρμηθέντες οί δύο μύες ἀεὶ καὶ μᾶλλον πλατύνονται καὶ τελευτῶντες ἐμφύονται ταῖς ῥάχεσι τῶν ώμοπλατῶν άχοι τοῦ καθ' ἐκάτερον ⁶ ἀκρωμίου συνεπιλαμβάνοντές τι καὶ τῶν κλειδῶν. τούτους τοὺς μῦς ε έστιν έδεῖν καὶ ἐπὶ τῶν γυμναστικῶν ἐναργῶς καὶ πρὸ τῆς ἀνατομῆς. εὐτραφέστατοί 7 τε γὰρ γίγνονται καὶ σύμπαντα καταλαμβάνουσι τὸν αύχενα. τὸ δὲ ἔργον αὐτῶν οὐχ ώςπερ οἴεται Αύχος αμα πολλοῖς ⁸ άλλοις ἐξαπατώμενος· οὐ γὰρ χατασπώσιν επ' ώμοπλάτας την χεφαλην, άλλ' έχείνας επί την χεφαλην ο ανέλχουσιν. αποδείχνυται δὲ τοῦτο διὰ τῶν 10 ἀνατομιχῶν ἐγχειρήσεων, ξυθα καὶ περὶ 11 πολλῶν ἄλλων κινήσεων. 12 ήγνοημένων τοῖς 18 ξμπροσθεν ὶ ατροῖς ἐπὶ πλέον 14 διέξιμεν, ώς ἄν 15 τις καὶ τὴν μέθοδον 16 καθ'

¹ αὐτοῦ Α. ² καὶ Α. ² τῶν ὅγκων ἤτοι τῶν ῶτων Α. ⁴ Καττον Α. Ρ. ³ ἀκραμύου Α. ἀκρομίου Ε. ⁶ ἰδεῖν ἐστι Ρ. ¹ τε οπ. Ρ. Ε. Ο. αἰλοις οπ. Ρ. ٩ ξλκουσιν Ρ. Αdm. anat. IV. 6. καίτοι τό γε Αύκου βιβλίον ἐπὶ τὴν ὡμοπλάτην ἔφασκε κατασπᾶσθαι τὴν κεφαλὴν ὑπὰ αὐτοῦ ¹ αλdm. anat. IV. 6. ¹¹ τῶν addit Α. ¹² ἢγνοουμένων Α. ¹³ ἄλλοις add. Α. ¹⁴ διέξειμεν Α. Ε. Ρ. ¹⁵ ὡς ἄν τις (τις οπ. Ρ.) καὶ τὴν μέθοδον κᾶν (κᾶν Α. εἴ τις ᾶν Ε. ἤτις ᾶν Ρ.) ἐκάστην (καστος Ρ.) εὐρίσκη (εὐρίσκει Α.) διδάσκοντες. Ita Codices. Vitiatum hunc locum recte emendasse mihi videor, ¹ αθ αθ ex emendatione.

* ἐκάστην εὐρίσκη διδάσκοντες. μετὰ δὲ τὴν τῶν προειρημένων μυῶν ἔκφυσιν ἀποτμηθεῖσαν ὑπόκειταὶ τις ἐτέρα συζυγία μυῶν ἰσχνῶν καὶ μακρῶν ² λεπτὴ μὲν καὶ πλατεῖα κατὰ τὴν ἔκφυσιν, ἀεὶ δ' ἐν τῷ προϊέναι ³ στρογγυλωτέρα γιγνομένη καὶ τελευτῶσα εἰς τένοντα λεπτὸν * [καταφύεται] κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς βάσεως τῆς ὁ ὡμοπλάτης ἀκριβῶς στρογγύλον, οἱόνπερ νεῦρον, ὅστις ἐκ τῶν ἔνδον μερῶν παραφερόμενος τῆ βάσει καὶ ὁ προελθών ἄχρι τοῦ ¹ ἡμίσεως αὐτῆς, οῦτως ἤδη τὴν δέμφυσιν εἰς αὐτὸ τὸ τῆς βάσεως ὀστοῦν-ποιείται. ἡ χρεία δὲ αὐτοῦ τῆς ὡμοπλάτης τὴν βάσιν ⁰ κατὰ εὐθὺ ἀνέλκειν τῆς κεφαλῆς. οὐδὲ τοῦτον οἱ περὶ τὸν Λύκον ἔγνωσαν τὸν τένοντα.

ί. Περὶ τῶν ¹⁰τὴν ώμοπλάτην χινούντων μνῶν.

Έπτὰ μύες εἰσὶν οἱ κινοῦντες 11 ἐκατέραν 12 τῶν ὡμοπλατῶν, δύο μὲν ἀπ ἰνίου καταφε-

¹ ξκαστος P. ξκάστην sc. κίνησιν. 3 στρεπτή P. λεπτή in mg. torta G. 3 στρογγυλοτέρα Ε. 4 Uncis quod inclusi verbum, quum verborum ordinem male interumpat posteaque repetatur — την ξμφυσιν ποιείναι εἰς etc. — glossema esse puto. O. δωμοπλάτου Ε. 6 προσελθών Ε. 7 ήμέσεος Codices omnes. 8 ξκφυσιν Α. P. 2 κατ εὐθεῖαν ξίκειν Ε-Quem primum describit, musculus est trapezius sive cucullaris. Alter est rhomboidei particula, qualis in simiis observatur. Cuvier leçons etc. I. p. 259. occipito-scapulaire on grand releveur de l'omoplate. Vesal. II. 26. Musculus attollens scapulam, quo aimia abundat. 10 τῆν om. P. 11 ξκατείρων Ε. 12 τῆν ωμοπλάτην P.

ρόμενοι λοξοί, περί ων έμπροσθεν 12 είπον, ετερος δὲ τρίτος ἀπὸ τῆς εἰς τὸ πλάγιον εξοχῆς τοῦ πρώτου σπονδύλου, τέταρτος δὲ ἀπὸ τοῦ τὸν λάουγγα περιέχοντος όστοῦ, καὶ δύο ἄλλοι τὴν έχφυσιν έχ τῆς κατὰ τὸν νῶτον ἀκάνθης ἔχοντες, ξβδομος δε από της όσφύος αναφερόμενος επε την 2 κατ' ώμον διάρθρωσιν, μέγιστος μῦς, οὖ την φύσιν απασαν εν τοῖς έξης διηγήσομαι κατ έχεινο τοῦ λόγου τὸ μέρος, ἔνθα δίειμι περὶ τῶν ³ τὸ κατ' ὦμον ἄρθρον κινούντων μυῶν. ⁴ ἐμφύεται δὲ ὁ μὲν ἐχ τοῦ πρώτου σπονδύλου τὴν έκφυσω έχων εἰς τὸ τῆς εν ωμοπλάτη ῥάχεως πέρας, οσον ύψηλον έστι, προς 6 ακρώμιον σχεδὸν εἰς τὸ τρίτον που μέρος ὅλης αὐτῆς. ἔστι δὲ 7 σαρχώδης τε καὶ ήκιστα πλατὺς ὁ μῦς ούτος και προσάγει την ώμοπλάτην τοῖς πλαγίοις μέρεσε τοῦ τραχήλου. τούτου τοῦ μυὸς οὐ την ενέργειαν μόνην 8 ὁ Λύκος ηγνόησεν, άλλὰ καὶ τὴν ἐκφυσίν τε καὶ τὴν κατάφυσιν, οἰόμενος άρχεσθαι μέν ° αύτὸν ἀπὸ τῶν στηλοειδῶν τοῦ **χρανίου ἐ**χφύσεων, ήχειν δ' ἐπὶ τὸ ἀχρώμιον. ὁ δ έχ τοῦ περιέχοντος όστοῦ τὸν λάρυγγα τὴν ἔχ-

¹ οἱ πο . . . Α. ² κάτωμον Ε. κάτωθεν Ο. ² τὸ ομ. Ρ. ¹ κφύεται Α. Ε. Ρ. in mg. ὁ ωμοπλάτης Ρ. ατὸ addit. Ρ. ἀκρόμυιον Ε. ² σαρκοειδης Ρ. Ο. ὁ ηγν. ὁ Λίκος Α. ° αὐτὸ Α. στιλλοειδῶν Α. Levator scapulae est, qui a processibus transversalibus superiorum colli vertebrarum exoriens spinam scapulae in simiis tangit musculus. Vesalius hunc. musculum hominibus datum esse pernegat.

φυσιν έχων είς έχεῖνο μάλιστα τῆς κατ ώμοπλάτην ὑψηλης ' ἐμφύεται πλευρᾶς, ' ίνα περ ή άρχη της άγχυροειδούς άποφύσεώς έστι. στενός δὲ καὶ μακρὸς ε ὁ μῦς οὖτος ὑπάρχει καὶ προσάγει την ώμοπλάτην 4 είς τὸ πρόσω τοῦ τραχήλου ε ἐπὶ τὴν ἰδίαν ἀρχὴν, ὅπερ ἀπάντων χοινόν ἐστι τῶν μυῶν. 6 ὁ δὲ ἀπὸ τῆς ὀσφύος εἰς την - κατά τον ώμον διάρθρωσιν άναφερόμενος μῦς, τῆ τε βάσει τῆς ἀμοπλάτης δριιλῶν ὅλη καὶ ο τῶν σιμῶν τοῖς κατὰ τὴν ταπεινοτέραν πλευράν, κάτωθέν τε καὶ πρόσθεν 10 έφ έαυτὸν ἐχ τούτων τῶν λαβῶν ἐπισπᾶται τὴν ὅλην ώμοπλάτην είς τε τὰ κάτω καὶ πρόσω. οἱ δὲ υπόλοιποι δύο μύες, ους μόνους οἴεται Λύκος την ώμοπλάτην χινείν, ὁ μὲν ἐπιπολης ἐξ ἀπάντων εχφυόμενος των του θώραχος σπονδύλων είς τὸ κάτω μέρος 11 εμφύεται τῆς ράχεως αὐτῆς. ό δὲ ὑπ 12 αὐτῷ κείμενος ἐκφύεται μὲν ἐκ τῶν 13 έπτὰ τοῦ θώραχος σπονδύλων καὶ προς έτι τῶν έν 14 τῷ τραχήλφ πέντε, καταφύεται δὲ εἰς ὅλον τò

¹ ἐκφύεται Ε. ² ἔνθα Ρ. ³ οὐτος ὁ μῦς Α. Est coracohyoideus seu omohyoideus. Vesal. II. 17. ¹ εἰς τὸ πρόσω τοῦ τραχήλου om. Α. Ε. ⁵ πρὸς Ρ. ἐπ᾽ in mg. ⁵ ὁ ζ Ρ. in mg. ¹ τῶν πλευρῶν τε καὶ add. Ρ. Ο. ⁵ ὁμιλεῖ Ε. ° τοῖς σιμοῖς Ρ. Ο. ¹ο ἐπ᾽ αὐτῶν Ε. Serratus anticus major describitur Galeno, quem a latissimo dorsi parum distinet. Latissimus enim dorsi ad lumbos iliaque exporrigitur. ¹¹ ἐκ-φύεται Ε. Ο. Rhomboideus minor seu superior. ¹² ὑπ᾽ αἰ-τὸν Ε. ¹³ ἐπτὰ om. Ε. ¹⁴ τῷ om Α. Ο. Rhomboideus ma-

τὸ χονδρῶδες τῆς βάσεως. ἀπάγει μὲν οὖν ἐκάτερος αὐτῶν ὀπίσω τὴν ἀμοπλάτην, ἀλλ' ὁ μὲν
¹ πρότερον ἑηθεὶς ² σὺν τῷ κατασπῷν, ὁ δὲ δεύτερος ὡς ἐπὶ τὸν τράχηλον ³ ἀνέλκων. εἰ δ' ἄμερω
ταθεῖεν, ὀπίσω πρὸς τὴν ἑάχιν ἀπάγουσιν ὅλην
τὴν ἀμοπλάτην ⁴ ἐπὶ τοὺς ἐπτὰ ⁵ τοῦ θώρακος
σπονδύλους τοὺς πρώτους, οἷς καὶ ⁶ πρατέτανται.

ιά. Περί τῶν τὴν πεφαλὴν κινούντων μυῶν.

Ή χεφαλή τὰς μὲν οἰχείας χινήσεις ἄνευ τοῦ τραχήλου χινεῖται, βραχυτάτας τε ἄμα χαὶ διττὰς ὑπαρχούσας, ¹ καὶ διττὰς διαρθρώσεις εξει, τὰς μὲν ἐτέρας, ἐφ' ἐκάτερα επεριστρεφομένη, τὰς δὲ ἐτέρας, ¹ ο ἐπινευόντων τε πρόσω καὶ ἀνανευόντων ὀπίσω. αὶ δὲ σὺν ὅλφ τῷ τραχήλφ χινήσεις αὐτῆς ἐπὶ πολύ τε γίγνονται καὶ μετ' ὀλίγον ὑπὲρ αὐτῶν δίειμι. νυνὶ δὲ περὶ τῶν οἰχείων αὐτῆς μυῶν εἰρήσεται. τῆ προειρημένη συζυγία τῶν ἰσχνῶν μυῶν, οὺς καὶ αὐτοὺς ¹ ἱ ἔφθην εἰπῶν ἀνασπᾶν τὴν ὡμοπλάτην, ¹ ² τοῦ κατ' ἐνίον ὁστοῦ τῆς κεφαλῆς ἐκφυομένους, ἐφεξῆς ἐστιν

jor s. inferior. Vesal. II. 26. De propriis scapulae sex musculis vide Adm. anat. IV. 10.

¹ πρότερος Ε. Ο. ² ξαυτῷ κατασπῷ Ρ. ανέλκει ζ Ρ. ⁴ πρὸς Ρ. Ο. ⁵ τοῦ om. Ε. ⁶ περυτέτανται Α. ⁻ κατὰ Ρ. Ο. ⁶ ξχει Ρ. in textu. ⁶ περιμεμφομένη Α. ' ἐπὶ νευόντων Ρ. ¹ ἱ ἔφην ἀνασπῷν Ρ. Ο. ¹² ἐκ addit Ρ.

έτερα την έκφυσιν εγκαρσίαν τε άμα καὶ σαρκώδη καὶ πλατείαν άχοι τῶν ἄτων έχουσα. ¹ συνεκφύεται δὲ αὐτῆ τις έτερα τὴν ἀρχὴν ἐχ της υπ' αυτό το ούς χώρας πεποιημένη. αυται δὶ ὅλου τοῦ τραχήλου πρὸς τὰ πρόσω φέρονται λοξαί, κατά μεν την πρώτην έκφυσιν μετρίως συμφυείς, εν δε τῷ μετά ταῦτα χωρίφ. ? ἀποχωροῦσι μᾶλλον καὶ διὰ τοῦτο 3 δύο μύες 4 δόξειαν άν το καὶ είς έκατέρωθεν τοῦ τραχήλου 5 άμφοτέρων δὲ καὶ ή χρεία καὶ ή κίνησις καὶ ή των ινων θέσις όμοία. 6 διαφέρουσι δε ένε μόνφ, τῷ τὰς μὲν τοῦ προτέρου μυὸς 7 ίνας ἀπὸ της πρώτης εκφύσεως σαρχοειδείς ε ύπαρχούσας άχρι παντός τοιαύτας μενούσας είς τὸ τῆς κλειδὸς ο όστοῦν το καταφύεσθαι, τι τὰς δὲ τοῦ δευτέρου καὶ οίον σύνδεσμον έχειν τὴν ἀρχὴν καὶ

•

¹ συμφύεται A. E. ² ἀποχωφοῦσαι A. ³ καὶ add. A. P. ⁴ δόξειεν αῦτω, καὶ εῖς A. δόξειεν ἄν τις καὶ οῦχ εῖς P. εἶναι δόξειεν ἄν τῷ καὶ εῖς O. δόξειεν ἄν, ὁ καθ' εῖς E. Scripsi δόξειαν ἄν τῷ καὶ εῖς 'ἀμφοτέρωθεν E. 'διανρέπουσι A. ' ἴνας E. 'ὑπάρχουσι A. ' Μίτυμα in medum in Codice Ambrosiano folia, quibus hic Galeni liber continetur, disjecta sunt atque intertexta aliis, que Galeni de ossibus libelli partes complectuntur. Scripturae modo grandioris modo minutioris genus admodum variat. Plurium scribarum manus conspicuae. Partes quaedam bajus libri bis leguntur, ut nostra hujus codicis pars, quae chartacea est, ex aliquot codicum laciniis conflata atque a scribis male digesta esse videatur. ¹ «αταφέφεσθα» P. ¹¹ τὰ δὲ P.

οίον τένοντα τὸ πέρας, ' ος προς τὸ στέρνον περαίνεται. τέμνεσθαι δέ 2 πως καὶ αὐτὸς οὖτος ο δεύτερος μῦς εἰς δύο δύναται τῷ βουλομενφ μέχρι τοσούτου λεπτουργεϊσθαι. σχίζετ**αι** γάρ πως ⁸ κατά τὸν τράχηλον, ώς παρακεῖσθαί ⁴ τε καὶ ψαύειν αὐτοῦ τὰ μέρη συνηρτημένα, τὸ μέν οὖν έτερον τὸ πρόσθιον εμφύεται τῷ στέρνῳ διὰ νευρώδους πέρατος, τὸ δ' έτερον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς κλειδός σαρχοειδή κατάφυσιν ποιείται, μέσον κείμενον αὐτοῦ 5 τοῦ πρὸς τὸ στέρνον 6 περαίνοντος καὶ τοῦ πρόσθεν ὁηθέντος τοῦ 7 την έκφυσιν έξ λυίου πεποιημένου. τοῦτον ὅλον τὸν μῦν ενα ε μεν χρή τίθεσθαι τη τε κινήσει, καὶ τη χρεία. και γάρ ή κίνησιε αὐτοῦ λοξή και ή 9 χρεία, την κεφαλην τοῦ ζώου 10 περιάγειν εἰς τὰ πρόσω· οὐχ 11 ἕνα δὲ διά τε τὸ μὴ πάντη μένειν συνεχη καὶ διὰ τὸ τὰς ἐκφύσεις τε καὶ παταφύσεις οὐχ 12 ὁμοίως ἀπάσας εὐθείας έχειν. αί τε γὰρ ἐκφύσεις αὐτοῦ δύο εἰσὶ, 13 σαρχώδης μέν ή έξ ινίου, νευρωδεστέρα δέ πως ή ύπο το ούς · αί τε καταφύσεις, ώς νῦν ήδη λέλεκται, σαρχώδης μεν ή είς την κλείν καθήκουσα, νευρώδης

¹ ως A. E. δ P. Scripsi δς ² δ δπως A. ³ περὶ P. circa G. ⁴ τε om. P. ⁵ τε τούτου P. ⁵ περάματος E. ⁷ πρός E. πεπ. εξ ιν. P. De sternomastoideo et cleidomastoideo eermo est musculo, qui in multis quadrupedibus cum trapezio coit. ⁸ μὲν om. P. ⁹ χρεία om. A. lacuna. ¹⁰ περιάγει P. E. O. ¹¹ ξνα om. A. lacuna. ¹² δμοίας P. ¹³ σαρκοειδής A.

δὲ ἡ τῷ στέρνφ συμφυομένη. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων οὐ ² μεγάλα τοῖς ἀνατομικοῖς ἡμάρτηται· τὸ δ' οἰεσθαι τῷ μήχει τῆς κλειδὸς ἐμφύεσθαι * παντί την ἀπ΄ ινίου μοζοαν * αὐτοῦ, οὐ 5 μικρόν τι περί το φαινόμενον εσφαλμένον εστίν. είρηται δε ύπο 6 τοῦ Λύκου 1 τοῦτο καὶ άλλων τινῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν, καίτοι γε οὐ μόνον ὅλην ού κατείληφε την κλείν ὁ μῦς οὕτος, άλλ οὐδὲ τὸ ημισυ μέρος αὐτης. αΰτη μέν οὖν ή συζυγία μεγάλων ἰχανῶς ἐστί μυῶν, ὧςτε καὶ πρὸ τῆς ἀνατομής επί πάντων άνθφώπων διαγιγνώσκεσθαι σαφῶς καὶ μάλιστα ἐπὶ τῶν γυμναστικῶν. οἱ δ΄ όπισθεν εξ ινίου πεφυκότες ελάττους τε πολύ τούτων εἰσὶ καὶ πάμπολλοι τὸν ἀριθμόν. ἔστι δὲ αὐτῶν, ὡς ἀν τις είποι, δύο γένη, τὸ μὲν ετερον χοινον τραχήλου καὶ κεφαλης, το δ' ετερον είδιον αὐτῆς * μόνης τῆς χεφαλῆς. τὸ μὲν οὖν χοινὸν τραχήλου και πεφαλής εις όκτώ 10 που διαιρείται μῦς, ἐκατέρωθεν 11 τῆς ἀκάνθης 12 τέσσαρας, ών ή μεν πρώτη συζυγία, πλατείας έχουσα τας κατ' Ινίον εκφύσεις, στενούται κατιούσα και γίγνεται τὸ σχημα τῶν μυῶν 18 ἐκατέρου τριγώνφ παραπλήσιον δρθογωνίφ, βάσιν μεν έχοντι την εχ

¹ ἐν τῷ P. ² μεγάλως E. ³ πάντη A. E. ⁴ αὐτῶν P. ⁵ σμικρὸν A. ⁶ τε τοῦ A. ⁷ τούτου E. τοῦτο τὸ P. ⁶ ἴδιον om. P. O. ⁹ μόνον A. ¹⁰ που om. A. ¹¹ τε τῆς E. ¹² τέσσαρες E. τέτταρα O. ¹³ ἐκατέρφ A.

της πεφαλής ' έκφυσιν, την δ' έτέραν ' των περλ την όρθην γωνίαν πλευρών αὐτης της ράχεως την άκανθαν, 3 λοιπην δε τρίτην την ταύτας έπιζευγνύουσαν, ώςτε έχ των είρημένων εὐδηλον, ότι λοξαὶ τούτων εἰσὰν * αἶ ἶνες ἀπὸ τῶν πλαγίων της κεφαλης επιστρεφόμεναι πρός τουπίσω. ούτοι μέν ούν οἱ μύες ώςπερ τικές πτύχες ἐπίκεινται τοῖς ἄλλοις ⁵ πεπλατυσμένοι καθ' ⁶ έκάτερον μέρος είς. άρθεντων δε αὐτῶν, ενέστε μεν 1 εναργώς φαίνονται τρείς συζυγίαι μυών, ώς τὸ πολύ δε δύο, ε παρατεταμένη μεν ή ετέρα παρά την άκανθαν ατρέμα 9 πλατέων μυῶν λοξῶν ἀπ Ινίου πρός τὰ πλάγια τῆς ῥάχεως φερομένων ή δ' έτέρα στρογγύλων, 10 ύπεναντίως εκείνης εχόντων τὰς ἴνας ἐχ τῶν πλαγίων μερῶν τῆς χεφαλης, δθεν 11 περ καὶ την έκφυσιν έχουσιν, επὶ την ακανθαν 12 φερομένας. Επειδαν δε 13 τρείς συζυγίαι φαίνωνται, μία μέν αὐτῶν 14 παρὰ τὴν ράχιν εκτέταται, ή δε άλλη, παρά τὰς πλαγίας αποφύσεις, 15 λοιπή δὲ αμφοῖν 16 τέταχται μέση·

¹ ξκβασιν Α. ² μὲν τῶν Ρ. ἐπὶ Ρ. ³ λοιπὸν Ε. δὲ καὶ Α. Ε. ⁴ αἱ οπ. Ρ. ⁵ πεπλατυσμένοις Α. ⁶ καθ' ἔτερον Ρ. ἐκάτερον in mg. Hi musculi Splenii sunt capitis, Anat. adm. IV. 6. Vesal. II. 28. ⁷ αἰτῶν ἐναργῶς Α. ³ παρατεταμένης ἐτέρας Α. Ε. μὲν ἐτέρα Ρ. ⁹ πλατεῖ Α. ¹⁰ ὑπὰ ἐναντίου Ο. ἐκείνοις Ρ. Ο. ¹¹ περ οπ. Ε. ¹² φερόμεναι Α. Ε. φερομένης Ρ. Scripsi cum Oribasio φερομένας ¹³ αὶ τρεῖς Ε. ¹⁴ περὶ Α. Ρ. ¹⁶ λοιπὸν Α. ἡ δὲ λοιπὴ Ρ. ¹⁶ περετέτακται Ρ. Latiorem musculum, quem Galenus illustrat, adpellamus Com-

πολλάκις δὲ καὶ πάσας τὰς Ινας άπασῶν τῶν ἐκφύσεών ι έστιν ίδεῖν ἀπὸ τῶν ὀπίσω μερῶν εἰς ² τὰ πρόσω ³ λοξὰς φερομένας, ώς τελευτῷν ἀπάσας κατ' έκεινο τὸ μέρος τῶν σπονδύλων, ίνα πέρ είσιν αὐτῶν αἱ ἀποφύσεις αἱ πλάγιαι. ἀφελόντι δε αυτάς άχριβώς ήδη * καταφαίνεται τὰ κατά την διάρθρωσιν 5 της κεφαλής. είσι δ' ένταῦθα τέσσαρες μύες μικροί καθ έκάτερον μέρος, δύο μέν έχ τοῦ τῆς χεφαλῆς ὀστοῦ τὴν ἔχφυσιν ἔχοντες έχ χοινής ἀρχής, κατά τὸ τοῦ ὶνίου πέρας 6 άπτόμενοι τῆς διαρθρώσεως. καθήκει δὲ ὁ μὲν ¹ νευρωδέστερος αὐτῶν εἰς τὴν • ὀπισθίαν ἀπόφυσιν τοῦ δευτέρου σπονδύλου, στενούμενος κατά την έμφυσων ὁ δὲ ετερος λοξὸς εἰς την πλαγίαν ο τοῦ πρώτου· τρίτος δὲ άλλος μῦς ἐπιζεύγνυσιν άμφοτέρους, ἀπὸ τῆς τοῦ 10 πρώτου σπονδύλου πλαγίας αποφύσεως επί την οπισθεν αφικνούμενος τοῦ δευτέρου. καταφύεται δὲ 11 οὖτος μέν ελς τὰ πλάγια τῆς 12 ἀποφύσεως, ὁ δὲ ἕτερος ὁ

plexum biventremque cervicis; teretem vero trachelomastoideum.

¹ ἰδεῖν ἐστιν Α. Ρ. ° τὸ Α. ° λοξῶς Ρ. ° καταφαίνονται αἰ περὶ Ρ. in mg. καταφανοῦνται αἰ περὶ Ο. ° κεφαλῆς — ὀστοῦ om. Ο. ° ἀπτόμεναι Ε. ΄ εὐρωστότερος Ρ. in mg. Ο. ° ὀπισθίαν ἔκφυσιν Α. insertionem G. unde ἔμφυσιν scripsi. ° πλάτου Α. — Musculus rectus capitis posticus major, obliquus superior, obliquus inferior, rectus posticus minor deinceps describuntur. Adm. anat. IV: 7.
1° προτέρου Ε. ¹¹ αὐτὸς Α. Ε. ¹² ἐκφύσεως Ρ. Ο.

πρώτος λεχθείς είς ι αύτο το ύψηλον, ὅπερ άχανθαν ὀνομάζουσιν. ὑπόχειται δὲ τούτω μῦς Έτερος μικρός έκ τοῦ τῆς κεφαλῆς ὶνίου καταφυόμενος είς τὸν πρῶτον σπόνδυλον. ή δὲ ἐνέργεια τῶν 2 μεν ὑστέιτων εἰρημένων μυῶν τούτων τῶν μικρῶν, ἀκτω τὸν ἀρωθμὸν ὅντων, ετὰ περί την διάρθρωσιν μόνην * κινείν της κεφαλής, των δ έπικειμένων ε φύτοις αμα τῷ τραχήλφ παντί την κεφαλήν. 6 ανανεύουσι μεν οὖν επ εὐθείας μόνην την κεφαλην ο καθηκοντες δρθιοι μύες είς τε τὸν πρῶτον καὶ τὸν δεύτερον σπόνδυλον, μετά δὲ βραχείας εγκλίσεως οἱ λοιποὶ τέσσαρες οί μέν έκ τῆς κεφαλῆς ἐκπεφυκότες ἀτρέμα λοξην απάγοντες είς το πλάγιον, οι λοιποί δε δύο ¹ την γυγυσμένην έκ ταύτης της κινήσεως τοῖς άντιτεταγμένοις μυσίν άνάτασιν λοξήν επί την κεφαλην άμα τοῖς· 8 συνεχέσι μέρεσι τοῦ πρώτου σπονδύλου πρός τὸ κατὰ φύσιν ἐπανάγοντες. πρόδηλον δε ότι καθ' ένα μεν έκαστον μύν αί κινήσεις αθται ⁹ λοξαὶ γίγνονται, συναμφοτέρου δὲ καθ' ἐκάστην συζυγίαν ἐνεργήσαντος, εὐθεία χίνησις ἀποτελεϊται μία. 10 ούτω δὲ καὶ 11 τῶν

αὐτὸ om. E. ² μὲν om. A. ὑστάτως P. ὑστάτων in mg. μικρῶν om. O. ⁸ ἡ περὶ P. ⁴ κίνησις P. κινῆσαι in mg. ανεῖ A. τὴν διάρθρωσιν μόνην κινῆσαι O. ⁵ αὐτῆ E. ⁶ ἀνανούσυσι — κεφαλὴν om. A. ⁷ ἐνεργοῦντές τε κατὰ addit P. συνεργοῦντες in mg. dum againt. G. συνεργοῦντες τῆδε καὶ O. ⁶ συνέχουσι μομίοις P. ⁹ γίγνονται αὶ λοξαὶ P. ¹⁰ δμοίως O. ¹¹ ἐπὶ addit P.

έπικειμένων αὐτοῖς μυῶν ὅλον τὸν τράχηλον κατειληφότων οι μέν λοξοι λοξήν ανανεύουσω, οι δε εύθεις εύθειαν εργάζονται. εσφαλμένοι δε είσι χαὶ περὶ τούτους οἱ ἀνατομικοὶ μήτε τὸν ἀριθμον αὐτῶν ἀχριβῶς μήτε τὴν 1 θέσιν μήτε τὴν ἐνέργειαν ² μήτε τὸ σχημα μήτε την χρείαν γράψαντες. άλλοι δ' έκ των πρόσω δύο μύες εἰσὶ των κυνούντων αμα τῷ τραχήλο την κεφαλην, εύρωστοί τε καὶ μακροί· προβαίνουσι δὲ ἄχρι τοῦ πέμπτου τῶν κατὰ 8 τὸν θώρακα σπονδύλων, * ἐπιτεταμένοι μὲν ἄπασι τοῖς κατὰ τὸν αὐχένα σπονδύλοις έχ τῶν ἔμπροσθεν μερῶν, ὑποβεβλημένοι δὲ τῷ στομάχφ. ἡ δ' ἔκφυσις τούτων ἐκ τῶν κάτω μερῶν ἐστι τῆς κεφαλῆς, σαρκώδης τε ούσα και κατειληφυία το μεταξύ της τε διαρθρώσεως αὐτῆς καὶ τοῦ κάτω πέρατος τῆς λαβδοειδοῦς φαφης. κάμπτουσι δὲ οὶ δύο μύες 5 οὖτοι σὺν τῷ τραχήλῳ τὴν κεφαλὴν, ἐπειδὰν 6 ἐνεργήσωσιν όλοι· τὸ δὲ ἄνω μέρος αὐτῶν ὅσον ἀπὸ της κεφαλής είς τὸν πρώτόν τε καὶ τὸν δεύτερον 8 σπόνδυλον εμφύεται, αὐτὴν μόνην επινεύει την κεφαλην, ιδίαν έσθ' ότε ο και σαφή περιγραφην έχον ανάλογον τοῖς ὅπισθεν 10 μυσὶ τοῖς

^{&#}x27;φύσιν ήτοι την θέσιν A. duabus lectionibus in textum receptis. 'μήτε την χρείαν μήτε τὸ σχημα P. ' τὸν om. Ε. ' ἐπιτεταμένοις Ε. ἐπιτεταγμένοι A. — Caput deorsum inclinant musculi recti capitis interni. ' οῦτω A. ' ἐνεργῶσιν O. ' τὸν om A. P. ' ἐμφ. σπόνδ. A. P. ' καὶ σαφη om. Ε. καὶ om. P. O. παραγραφήν A. ' ι ο μὲν A.

μαιροίς. είσι δε κάκ των πλαγίων μερών περί τὸ τῆς χεφαλῆς ἄρθοον ἄλλαι δύο συζυγίαι 2 μικρών μυών, ή μεν ετέρα συνάπτουσα τῆ κεφαλή τὸν πρώτον σπόνδυλον, ἡ δ' ἐτέρα 3 τούτφ τὸν * δεύτερον, οὐχ ἀεὶ σαφής. * ἡ δ' ἐνέργεια αὐτῶν ἐστιν, εἰς τὸ πλάγιον 6 ἐπινεύειν αὐτὰς μόνας τὰς κατά τοὺς πρώτους σπονδύλους διαρθρώσεις. τούτων απάντων των η μικρων μυων, όσοι την διάρθρωσω έστεφανώχασι της χεφαλης ε εν πύπλο περικείμενοι, ε δύο μόνους οίδεν ό Αύπος, 10 άγνοει δὲ τοὺς ἄλλους ἅπαντας ὥςπερ καὶ τούς ὅπισθεν ὀκτώ τοῦ Ινίου, οθς κοινούς έφαμεν είναι τραχήλου καὶ κεφαλης άλλα τούτους μεν ούκ ήδυνήθη 11 χωρίσαι τῶν ραχιτῶν, τούς λοιπούς δὲ 12 κατακεκρυμμένους ὑπὸ τούτων ελχότως ούχ 18 έγνω.

ιβ. Περὶ τῶν τῆς τραχείας ἀρτηρίας μνῶν.

Τής τραχείας άρτηρίας τέσσαρές είσιν ίδιος μύες, συστέλλοντές τε καλ στενοῦντες αὐτὴν, ἐπει-

δὰν ταθῶσιν, ἀντισπῶντες * καὶ τὸ ὑσειδὶς όστοῦν καὶ τὸν λάρυγγα. ἀρχονται δὲ αὐτῶν οἱ μὰν μείζους ἐκ τοῦ κάτω πέρατος τῆς εὐθείας γραμμπῆς τοῦ ὑσειδοῦς, εἶτα κατὰ τὸ μῆκος ὅλης τῆς ἀρτηρίας ἐνεχθέντες ἐμφύονται τῷ στέρνῳ κατὰ τὰ ἔνδον μέρη. ² δόξειαν δ' ἀν σοι ποτὲ καὶ διφυείς ὑπάρχειν οἱ δύο μύες οἶτοι ἀλλοι δὲ δύο * τῶν πλαγίων * τε καὶ κάτω μερῶν 5 ἐκφυόμενοι τοῦ θυρεοειδοῦς χόνδρου τελευτῶσι 6 καὶ 7 αὐτοὶ πρὸς τὸ στέρνον, ἐκ τῶν πλαγίων περιλαμβάνοντες τὴν ἀρτηρίαν, μεμνημένων πρὸς ἡμῶν, ὡς ἐπὶ τῶν πιθήκων ἄπαντα λέγεται ταῦτα. περὶ δὲ τῆς τῶν ἄλλων ζώων πρὸς * τούτους διαφορᾶς ἐν τοῦς ἀνατομικαῖς ἐγχειρήσεσι λέγεται.

ιή. Περὶ τῶν τοῦ λάρυγγος ἰδίων μυῶν.

Δύο μεν επί τοῖς προσθίοις μερεσι τοῦ χόνδρου τοῦ θυρεοειδοῦς, ὁ μεν εκ τῶν δεξιῶν, ὁ δ' εκ τῶν ἀριστερῶν, ὄρθιοι κατὰ τὸ μῆκος ἐπίκεινται ¹⁹ πεφυκότες εκ τῶν ταπεινῶν ¹¹ πλευρῶν τοῦ λαβδοειδοῦς. ἀνασπῶσι δὲ σὖτοι πρὸς ¹² τὸ ἄνω καὶ πρόσω τὸν χόνδρον. ἔτεροι δὲ δύο

^{*} κάτω Α. Ε. ὑοειδοῦς Α. ἰοειδὲς Ρ. Φυιοειδὲς in mg.
* δόξειε Ε. ποτὲ om. Ε. — Sternohyoidei. * ἀπὸ add. Ρ.
* περιλαμβάνονται add. Ρ.
* ἐμφυόμενοι Ε. Φυροειδοὺς Α. Ε. servata semper hac scripturae forma.
* δὲ Ε. add.
* τοῦ τὰς Ρ. πρὸς in mg.
* δὲ add. Ε.
* τοῦνου Α. τοῦ τὰς Ε. — Sternothyreoidei.
* δεδωκότες Α.
* 1 μερῶν Α. Ρ.
πλευρῶν Ρ. in mg. — Hyothyreodei.
* τε add. Ρ. Ο.

μύες, ἀπὸ τῶν ὀπίσω περάτων τοῦ θυρεοειδοῦς χόνδρου καθ' ι έκατερον είς εκφυόμενος, καταφύονται τῷ στομάχω, σφιγχτήρων τρόπον περιλαμβάνοντες αὐτόν συνάγειν. καὶ 3 προσστέλλειν ούτοι πεφύχασι τὸν χόνδρον. ἄλλοι δὲ δύο 8 διφυείς τὰ πέρατα τοῦ πρώτου καὶ. δευτέρου χάνδρου συνάπτουσί τε καὶ συνάγουσι. καὶ μετὰ τούτους άλλοι τέσσαρες έκ τοῦ δευτέρου χόνδρου * ἀπὸ τῶν ὀπίσω περάτων διήχοντες εἰς τὸν τρίτον, οἱ μὲν εἰς τοὐπίσω διαστέλλουσι τὴν διάρθρωσιν, οἱ δ' εἰς τὰ πλάγια. 5 καὶ μετὰ 6 τούτους άλλοι δύο, μη φαινόμενοι πρίν διοιχθηναι τὸν λάρυγγα, συνάπτουσι τὸν θυρεοειδη χόνδρον τῷ μὲν ἀρυταινοειδεῖ διὰ παντὸς, οὐ διὰ παντὸς δε τῷ λοιπῷ τῷ ἀνωνύμφ. Τ ἀντιχειμένην οἱ δύο μύες ούτοι την ενέργειαν έχουσι τοῖς προειρημένοις ετέσσαρσιν. έστι δὲ καὶ περὶ ετῆ βάσει τοῦ τρίτου χόνδρου μῦς 10 διφυής ἢ δύο συμφυεῖς ἢ ώς αν εθέλης ονομάζειν, ούκ εν απασι τοίς ζώοις

¹ έτερον P. εκάτερον in mg. σφιγκτήρος O. ² προστέλλειν P. συνάγ. οὐτοι καὶ προσ. P. — Thyreopharyngeus sive constrictor pharyngis inferior. ³ συμφυεῖς O. εἰς τὰ πέρατα A. E. — Cricothyreoidei. ⁴ ἀπὸ τῶν ὁπίσω περάτων em. P. G. ⁵ τὸ ἄνω πέρας ἀνοίγοντες (ἀνοιγνύντες O.) τοῦ λάρυγγος add. P. O. — Cricoarytaenoidei postici et laterales. ⁴ αὐτοὺς P. O. — Thyreoarytaenoidei. Cartilago innominata est cunciformis sive tuberculum Santorini. ⁷ ἀντικείμενοι A. ⁴ τέτρασιν A. ⁹ τὴν βάσιν E. ¹⁰ διαφυής A.

¹ ὑπάρχοντες, ἀλλ΄ ² ἐν οἶς γέ εἰσι, συνάγουσι τὸν χύνδρον καὶ κλείουσι τὸν λάρυγγα. πεπλάνηνται δ' οὐ σμαιρὰ περὶ πολλοὺς τῶν εἰρημένων μυῶν οἱ ἀνατομικοί.

ιδ. Περὶ τῶν ἰδίων τοῦ λαβδοειδοῦς όστοῦ μυῶν .

Τὸ ἐπιχείμενον ὁστοῦν τῆ χεφαλῆ τοῦ λάρυγγος ἔνιοι * μὲν ὑοειδὲς, ἔνιοι δὲ λαβδοειδὲς ὀνομάζουσιν. ἔστι δὲ ἡ μὲν εὐθεῖα * τῶν γραμμῶν
αὐτοῦ χατὰ * τὸ μῆχος ἐχτεταμένον τοῦ τραχήλου ὀστοῦν, ἀτρέμα ¹ πλατύ. τέσσαρες δὲ αὶ λοιπαὶ λοξαὶ, χατὰ δύο συζυγίας ἀποφυόμεναι τοῦ
* προειρημένου * ἐχ μὲν τῶν ἄνω μερῶν ἡ ἐτέρα
συζυγία λεπτῶν * χαὶ ἰσχνῶν ὡς γραφείου περάτων, ¹ο ἡ λοιπὴ δὲ ἐχ τῶν χάτω ¹¹ μετρίως πλα-

¹ ὑπάρχων Α. ² ἐνίοις τισὶ συνάγοντες — κλείοντες Ρ. — Musculi arytaenoidei videntur esse. ³ ὅπερ καὶ ὑοειδὶς ὁνομάζεται add. Ρ. Ο. In Codice Parisiensi hoc caput excipit capita de musculis summae manus et clavicularum male interposita, quod ultimum in versione latina Venet. 1625. duodecimum antecedit alterum. Sequer Codices Ambrosianum atque Escorialensem Oribasiumque, qui haec capita suo quodque loco postea inserunt. ⁴ μὲν οπ. Ρ. ⁵ τῶν γραμμῶν οπ. Α. lacuna. αὐτοῖς Α. ⁶ τὸ οπ. Α. ἐκτεταμένη Α. τεταγμένη Ρ. extensa G. † πλατὺν Α. Ε. ⁶ προτιμέρους Ρ. λοξαὶ — ἀποφυόμεναι οπ. Α. lacuna. ૭ τε add. Ρ. γραφείψ Α. γραφίου Ε. ¹ο οἱ λοιποὶ δὲ Ε. ἡ ἐτέρα δὲ Α. ¹¹ μερῶν add. Ρ.

τέων. ' άλλ' αὶ μὲν Ισχναὶ δύο πλευραὶ διὰ συνδέσμων στρογγύλων χαὶ λεπτῶν τοῖς πέρασι τῶν βελονοειδών έκφύσεων συνδούνται. 2 τὰς λοιπας δε δύο τας κάτω συνάπτουσιν 8 ισχυροί δεσμοί παρά τον άρυταινοειδη χόνδρον. και μην καὶ δύο μύες πλατείς τῆ κάτω γένυι συνάπτουσι 4 τὸ ὑοειδὲς ὀστοῦν, ἐχ μὲν τῶν πλαγίων μερῶν της εύθείας 5 αὐτοῦ γραμμης ἐκφυόμενοι, καταφυόμενοι δὲ εἰς τὰ πλάγια μέρη τῆς γένυος μετὰ την των ιδίων ε αύτης μυων έχφυσιν. άλλοι δε δύο μύες ἐπ ἄχραν ήχουσι τὴν γένυν ἀλλήλοις ¹ ἐπιζευγνύμενοι. ἀρχὴ δ' αὐτῶν ἐστι τὸ ἄνω πέρας της ⁸ ὀρθίας γραμμης ⁹ τοῦ λαβδοειδοῦς. ετεροι δε δύο μύες εκ μεν της ρίζης ἄυχονται τοῦ γραφοειδοῦς, εμπεφύκασι δὲ 10 τῆς ὀρθίας γραμμής τοῦ λαβδοειδοῦς τῷ κάτω πέρατι καθ έχατερον μέρος είς. αδται 11 μόναι αὶ τρείς συζυγίαι 12 μυῶν αὐτοῦ τοῦ λαβδοειδοῦς εἰσιν ἰδιαι, βραχείας τινάς αὐτῷ διδοῦσαι κινήσεις, ἡ μέν άπὸ τῆς βάσεως τῶν βελονοειδῶν 18 ἐχφύσεων άρχομένη πρός την όπίσω χώραν άπάγουσα, αί λοιπαὶ δὲ ἐπὶ τὰ πλάγια τῆς γέννος διορίζονσαι

¹ αλλαι P. συνδέσμου στρογγύλου καλ λεπτοῦ A. E. ² τὰς δὲ λοιπὰς P. ³ ἐσχυρῶς P. valide G. ⁴ τοῦ ὑοειδοῦς ὀστοῦ E. ⁶ αὐτῶν P. αὐτοῦ in mg. ⁶ μυῶν αὐτῆς A. — Mylohyoideus. ⁷ ἔζευγμένοι O. ⁸ εὐθείας P. ⁹ τῆς E. — Geniohyoideus. ¹⁰ ταῖς ὀρθίαις γραμμαῖς P. G. Ετεροι — λαβοειδοῦς om. A. — Stylokyoidei. ¹¹ μὲν P. ¹² τῶν μυῶν αὐτοῦ μόνου τοῦ P. ¹³ ἐκφύσεων om. A. P.

καὶ πρὸς τὴν γένυν ἀνατείνουσαι οἱ δὲ ἄλλοι μύες ¹ ἀπὸ τοῦ ὑοειδοῦς ὀστοῦ πεφυκότες ἐτέρων ἔνεκα γεγόνασι μορίων, ² οἱ μὲν εἰς τὰς ώμοπλάτας ³ ὑπὲρ τοῦ κινεῖν ἐκείνας, ὡς ἔμπροσθεν εἰπον, οἱ δ' ⁴ εἰς τὴν γλῶσσαν, ὡς καὶ περὶ ταύτης εἰρήσεται. καὶ λοιπὸς ἐπ' ὁ αὐτοῖς ὁ κατὰ τῆς φάρυγγος ἔξωθεν ἐπιβεβλημένος, εἰθ' ἕνα τις αὐτὸν ⁶ ἐθ'έλει διφυῆ προσαγορεύειν εἰτε δύο παραφυομένους ἀλλήλοις, ὅπερ ἄμεινον εἶναὶ μοι δοκεῖ. προσστέλλουσιν ¹ οὖτοι τὴν τραχείαν ἀρτηρίαν καὶ τὸ β λαβδοειδὲς ἀντισπῶσιν.

ιέ. Περὶ τῶν τὴν γλῶσσαν κινούντων μυῶν.

⁹ Ως μὲν ὁ διδάσχαλος ἡμῶν Πέλοψ ἐν γλώττης ¹⁰ ἀνατομῆ γράφει, μύες ἐξχαίδεχα βοείας εἰσὶ
γλώττης. ἡμῖν δὲ νῦν, ὡς ἐν άρχῆ προείρηται, γυμνασθῆναι πρόκειται περὶ ¹¹ πιθήχειον σῶμα διὰ
τὴν πρὸς ἀνθρωπον ὁμοιότητα. τῶν τοίνυν
¹² τὴν γλῶσσαν χινούντων μυῶν οἱ μὲν δύο ἀπὸ
τῶν βάσεων τῶν βελονοειδῶν ¹⁸ ἐχφύσεων ἀρχό-

¹ οἱ ἀπὸ P. ἔνεκεν P. ² μᾶλλον add. P. O. ³ ὑπὲρ om. A. — Coraeohyoideos falso dicit Galenus movere scapulas. Vesal. II. 17. ⁴ ἐπὶ P. ⁵ αὐτῆς A. ⁶ ἐθελοι O. προςαγ. διφυῆ P. διφυεῖς A. προςαγορεύει A. εἴτε δύο παραφυομένους om. A. lacuna. ⁷ δὲ add. P. O. ⁸ χροδοειδὲς A. ἀντισπῶσι κάτω O. ⁹ ὡς μὲν om. A. Πέλωψ A. ¹⁰ ἀνατομαῖς E. ¹¹ πιθήκων εἰς P. πιθήκιον E. ¹² κιν. τὴν γλ. P. δύο μὲν P. ¹⁸ ἐμφυσεων ἀρξάμενοι P. O.

μενοι, στενοί καὶ μακροί, προήκοντες εἰς τὰ πλάγια μέρη της γλώττης έκατέρωθεν είς 1 έμφύονται, λοξών χινήσεων εξηγούμενοι οι δε ύπόλοιποι πάντες εκφύονται μεν εκ τοῦ περιέχοντος όστοῦ τὴν κεφαλὴν τοῦ λάρυγγυς, δ καλοῦμεν ύσειδές τε καὶ λαβδοειδές. ἐμβάλλουσι δ' εἰς. τὴν γλώσσαν 2 τέσσαρες μέν κατά δύο συζυγίας, έναργῶς χινοῦντες αὐτήν ὁ πέμπτος δὲ ὁ διφυής, ἐχ τοῦ 3 ἄνω πέρατος ἀρχόμενος τῆς εὐθείας γραμμῆς τοῦ ὑοειδοῦς, ὑποπεφυκε τῆ γλώττη κατὰ τό μηχος αὐτης ἀφικνούμενος έως ἀκρας της κάτα γένυος επὶ τὸ καλούμενον γένειον, ένθα συμπέφυκεν αὐτῆς τὰ όστᾶ. οὖτος ὁ μῦς ἀντισπῷ μὲν άνω * τὸ ὑοειδές, ἀντιτεταγμένος τοῖς κατασπῶσιν έπὶ τὸ στέρνον αὐτό σαφη δὲ οὐδεμίαν ἐπὶ της γλώττης ερχάζεται κίνησιν, άλλ' οἱ εναργως αύτην κινούντες οι λουποί τέσσαρές είσιν. 6 έχφύονται δε οι δύο μεν εκ των άνω μερων τοῦ ὑοειδοῦς ὅθεν περ καὶ ὁ προειρημένος μῦς ό διφυής, ήδη πως εν τοῖς πλαγίοις αὐτοῦ μᾶλλον· οἱ δὲ ὑπόλοιποι δύο τούτων ἐφεξῆς ⁷ εἰσιν ξα τῶν πλαγίων τῆς 8 ὀρθίας γραμμῆς τῶν ταπεινών αὐτοῦ πλευρών εμφύονται δε οἱ 9 μεί-

¹ συμφύονται O. — Styloglossi. ² οἱ add. P. O. ³ ἄνω-Θεν P. ⁴ τῆ γενειάδι P. τὸ ὑοειδὲς in mg. sursum ad ma **xillam retra**hit G. ἀννιτεταμένος A. ⁵ γε add. P. O. ⁶ ἐμφύονται A. ⁷ εἰσὶν om. P. ἔκ τε τῶν P. ⁷ εὐθείας P. ⁹ μὲν **add.** P. Q. ἀλλήλων ψαύοντεςom. A. lacuna.

ζους είς την μέσην χώραν της γλώττης άλληλων ψαύοντες άχρι παντός, εξήχουσι 1 δε πρός το δεδεμένον αὐτῆς τὸ πρόσω οἱ δ' ἐλάττους εἰς τὰ πλάγια ² μεταξύ τούτων τε καὶ τῶν ⁸ ἀφ' ἐκατέρας βάσεως της βελονοειδούς εχφύσεως ήχόντων. αὶ χινήσεις δὲ * ἐχάστου τούτων ἀνάλογοι τη θέσει, λοξαὶ μὲν τῶν λοξῶν, εὐθεῖαι δὲ τῶν εύθειῶν, ώςπερ ταὶ τῶν πρώτων ἡηθέντων 6 πλάγιαι. παὶ δὴ 1 καλείσθωσαν ξνεκα σαφούς διδασχαλίας οἱ μὲν ἀπὸ τῶν βελονοειδῶν ἐχφύσεων ανιόντες μύες πλαγιοι, λοξοί δε οί των λοξων μερων αποφυόμενοι τοῦ λαβδοειδούς, εὐθείς δε οι τοῦ ἄνω περατος. ὑποβεβληνται δε τοῖς είρημένοις απασι μυσίν έχ των χάτω μερών οί τάς έγχαρσίας έχοντες ΐνας, ⁸ υποπεφυκότες 'μέν ὅλη τῆ γλώττη, καταφυόμενοι δ' εἰς τὸ τῆς γένυος όστοῦν σχεδὸν ὅλον πλην τοῦ γενείου · δύνανται δὲ οἱ μύες οὖτοι ⁹ ταθέντες ἐπᾶραί τε καὶ κυρτῶσαι τὴν γλῶσσαν.

15.

¹ τε A. E. O. δεδεγμένον Ε. αὐτῆ A. fraenulum linguae.

¹ μετὰ γοῦν Α. ¹ ἐφ' Α. O. P. in mg. — Hyoglossi partes
et genioglossus. ⁴ ἐκάστῳ Α. ἐκάστων Ε. ΄ γε add. P. ΄ πλαγίων add. P. G. ¹ καὶ add. P. ΄ ἀποπεφυκότες P. G. ὅλοι
Α. ᾽ ταθέντες om. P. G. — Myloglossi sunt musculi, nisi
fallor.

ις. Περὶ τῶν τῆς φάρυγγος μυῶν.

Χώρα τις πρόκειται κοινή στομάχου τε καὶ λάρυγγος, εἰς ἢν ἐκατέρου τὸ ε στόμιον ἀνήκει. καλοῦσι δὲ αὐτὴν μὲν τὴν χώραν ἰσθμον, ἐπειδή στενή καὶ προμήκης ἐστὶ, τὸ περιέχον δὲ αὐτὴν σῶμα φάρυγγα, καθ ἢν ἐκατέρωθεν εῖς ἐστι μῦς ἔν τε τῷ φωνεῖν καὶ καταπίνειν ἐνεργῶν ἡ κεφαλή δὲ αὐτῶν πλησίον τέτακται τοῖς κάτωθεν ἀνιοῦσιν εἰς τὰ πλάγια τῆς γλώττης μυσίν.

ζ. Περὶ τῶν *τὸν τράχηλον χινούντων μυῶν.

Οἱ μὲν οὖν ⁵ τραχήλου τε καὶ κεφαλῆς κοινοὶ μύες ἔμπροσθεν εἰρηνται, τρεῖς μὲν αὶ πρῶται συζυγίαι τῶν ἐξ τῶν κατ ἰνίον, ἐτέρα δὲ μία τῶν ὑποβεβλημένων τῷ στομάχῳ· συνελόντι γὰρ εἰπεῖν, ὁπόσοι τῆς κεφαλῆς ἐκφυόμενοι τῷ τραχήλφ παντὶ ⁶ καταφύονται, ⁷ κινοῦσιν ἄμφω τὰ μόρια. περὶ δὲ τῶν ἰδίων τοῦ τραχήλου μυῶν ἐν τῷδε ἡηθήσεται. δύο ⁸ δὲ καθ ἐκάτερον αὐτοῦ μέρος εἰσὶν, ὁ μὲν ὀπίσθιός πως μᾶλλον, ὁ δὲ

¹ τοῦ Ε. ² τοῦ add. Ε. φάρυγγος P. in mg. O. ³ στόμισον correctum in στόμα P. στόμα A. O. Constrictor pharyngis superior. ⁴ τὸν om. P. ⁵ κοινοὶ τραχ. Α. τε om. P. μύες κοινοὶ P. ⁶ καταφύονται — ἐπειδὰν ἀφέλης in capite de humeri muschlis om. A. Folium desiderator in Cod. Ambrosiano. ⁷ κινοῦντες Ε. ⁸ δὲ om. P. O. μέρος αὐτοῦ P.

εμπρόσθιος εχφύεται δε ό μεν οπίσθιος εκ της πλαγίας εξοχης τοῦ πρώτου σπονδύλου κατ' αὐτὸ μάλιστα τὸ χυρτότατον αὐτῆς. ' ἐν γὰρ τῷ πρόσω μᾶλλον ὁ ἐπὶ τὴν ² ῥάχιν τῆς ώμοπλάτης ἀνατεινόμενος, ὑπὲρ οὖ 3 πρόσθεν εἶπον, ἔχει τὴν έχφυσιν ό δε όπίσθιος τοῦ τραχήλου μῦς οὖτος, ύπερ οδ νῦν πρόκειται λέγειν, ἄχρι τῆς ώμοπλάτης χαθήχει 4 έχπεφυχώς έξ άπάντων τῶν σπονδύλων διὰ συνδέσμων Ισχυρῶν, ὡς δοκεῖν πολλοὺς είναι μῦς, καὶ τὸ κάτω πέρας αὐτοῦ συνεχὲς ἀκριβῶς ἐστι τῷ κατὰ τὰ σιμὰ τῆς ώμοπλάτης τοῦ θώραχος μυτ. ὁ δὲ ετερος ὁ πρόσθιος τοῦ τραχήλου μῦς 5 ἄρχεται μὲν ἐχ τῆς διατετρημένης αποφύσεως τοῦ δευτέρου σπονδύλου, συνεχφύεται δὲ καὶ 6 τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὸν τράχηλον ἐντεῦθεν δὲ διὰ τῶν μασχαλῶν ἄχρι τῆς πέμπτης πλευρᾶς 7 ἀφικνεῖται τοῦ θώρακος ψαύων ἔστιν ότε καὶ τῆς ξατης. καταφύεται δέ ⁸ τις μοῖρα καὶ εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ πλευράν τὴν ἐφεξῆς

¹ ἐκ γὰρ τῆς πρόσω P. O. G. ὁ om. E. O. ² ἀρχῆν P. in mg. O. ³ ἔμπροσθεν P. ⁴ ἔμπεφυκώς P. — Musculus transversalis cervicis. ° οὐτος add. P. ° τοῖς ἄλλοις τοῖς P. Genit. in mg. ⁷ τῷ θώρακι ἀφικν. P. ³ τινὶ μοίρα O. τῆ μοίρα. P. in mg. — Anticus hic musculus inter thoracem moventes apud Vesalium tertius est (II. 35.), cani simiaeque communis, quo homines destituuntur. Galeni descriptio neque in scalenos neque in serratum posticum superiorem apprime quadrat. Neque apud recentiores anatomiae comparatae scriptores hunc musculum invenio.

τη πλειδί. στογγύλος πως μαλλον ὁ 1 μῦς οὖτός έστι καὶ μακρός. ἐνέργεια δὲ αὐτοῦ, ² καθά μὲν ξπιπέφυκε τῷ τραχήλω, κάμπτειν ⁸ τοῦτον ώς ἐπὶ τὸ πρόσω λοξόν * καθὰ δ' εἰς * τὰς πλευρὰς τοῦ θώραχος άφιχνεϊται, διαστέλλειν έχεϊνον, όθεν ἄμεινον ήτοι δύο μῦς ἀλλήλοις ἡνωμένους ⁵ ὁμοίως τοῖς προειρημένοις ὑπολαμβάνειν αὐτοὺς ἢ εἴπερ ξνα χρή 6 τίθεσθαι, τοῦ θώρακος νομίζειν αὐτόν. 7 εκείνον μεν γάρ εναργώς φαίνεται διαστέλλων, τὸν τράχηλον δ' ἐπινεύων ⁸ οὐχ ὁμοίως έναργῶς φαίνεται. ἀντιτεταγμένην δὲ αὐτῷ χίνησιν ὁ προειρημένος έχει χάμπτων 9 χαὶ αὐτὸς εἰς τὰ πλάγια καὶ πρὸς τοὐπίσω 10 μᾶλλον ὅλον τὸν τράχηλον. εὶ δὲ ἀμφότεροι ταθεῖεν ἅμα, τὴν μέσην 11 καμπήν ξπὶ τὰ πλάγια τοῦ σύμπαντος ξογάζονται τραχήλου εὶ δὲ οἱ πρόσθιοι μύες μόνοι ταθείεν 12 έχατερωθεν ὅ, τε ἐχ τῶν δεξιῶν χαὶ 13 ό έχ τῶν ἀριστερῶν, ὅλον εἰς τὰ πρόσω τὸν τράχηλον επινεύειν αναγκάζουσιν. 14 ει δε οί όπισθεν, ανανεύουσιν όλον όπίσω. εί δε καὶ πάντες άμα ταθείεν οἱ τέσσαρες, 15 ἀκαμπής εἰς

¹ οὐτος το μῦς P. ² καθαρὰ P. καθ' ἃ O. ³ αὐτὸν P. in mg. O. ⁴τοὺς σπονδύλους P. in mg. O. ἄμα P. ὁμοίως in mg. ⁴τιθέναι P. ' ἐκεῖνος P. O. διαστέλλων τὸν θώρακα add. P. O. * αὐτὸς add. P. ° δὲ add. Ε. ¹ βάλλων loco μᾶλλον O. ¹¹ καμπτὴν P. ¹² οἱ add. P. O. ¹³ δ οm. Ε. ¹ ὁ δὲ P. ἀνανεύειν P. O. G. ¹⁵ ἀκαμπῆ Ε. Scripsi ἀκαμπῆς. ἰσόζόροπος P. ἀξιξεπῆς in mg. O.

απαντα τὰ ι μόρια γίγνοιτ αν ουτως ὁ τράχηλος, ως κάν τῷ πάθει τῷ τετάνῳ συμβαίνει.

ιή. Περὶ ² τοῦ χατὰ τὰ σιμὰ τῶν ώμοπλατῶν τὸν θώραχα διαστέλλοντος μυός.

Τὸν διαστέλλοντα τὸν θώρακα μεγάλην διαστολήν μῦν, ἕνα καθ' ἐκάτερον ὑπάρχοντα μέρος, είτε χοινὸν τῆς ώμοπλάτης χαὶ θώραχος ονομάζειν 3 εθελήσει τις, είτε τοῦ θώραχος μόνου 4 τῶν κατ' ώμοπλάτην, οὺ διοίσει. ἐκφύεται δ' εκ της βάσεως αὐτης επιτεταμένος απαντι τῷ 6 σιμῷ. τουτὶ μὲν οὖν αὐτοῦ κατακέκρυπται τὸ μέρος, ωςτ' οὐκ ἂν αὐτὸ 7 θεάσαιο, πρὶν άφελεῖν τὴν ώμοπλάτην· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε σύμπαν έστι φανερον, επιπεφυκός τῷ θώρακι μέχρι τοῦ καθήκοντος ἐπὶ τὴν ξατην β πλευρὰν ἀπὸ τοῦ τραχήλου μυὸς, ἀλλὰ καὶ τῶν νόθων πλευρῶν ⁹ ἐπεμβαίνει δυοίν ὁ μῦς οὖτος ἐγγὺς ἤδη τῶν χονδρωδών αποφύσεων. ξστι δε ού συνεχής αύτοῦ ἡ κατάφυσις, ἀλλ' οδον εἰς μικρούς τινας έσχισμένη μῦς, ἕνα καθ' ἐκάστην πλευράν. ἐφεξης δὲ τοῖς τούτου πέρασιν ἅπασι τοῖς πρόσω,

¹ μέρη P. γένοιτ P. O. οὐτος P. οὖτως in mg. κἀν τῷ τετ. συμβ. πάθει P. ² τὸν διαστέλλοντα μῦν P. ³ ἐθελήσειε P. O. ⁴ τὸν E. P. in mg. O. μόνου om. O. ⁵ ἀπὸ P. O. ἐπιτεταμένης Ε. ⁶ θώρακι Α. Ε. P. σιμῷ P. in mg. O. ⁷ θεάσαις P. ⁸ πλευρὰν μυὸς ἀπὸ P. ⁹ ἐπιβαίνει P. O.

τὴν ἀρχὴν τῆς ἐχφύσεως ὁ μέγιστος ἔχει τῶν κατ ' ἐπιγάστριον μυῶν ἐσχισμέναις ὁμοίως καὶ αὐτὸς ἐχφύσεσιν ἀνηρτημένος.

ιθ΄. Περὶ τῶν τὸ κατ ὧμον ἄρθρον κινούντων μυῶν.

Έπειδὰν ² ἀφέλης τούς τε κινοῦντας τήν ώμοπλάτην μῦς καὶ μετ αὐτοὺς 8 τον ἐν τοῖς σιμοῖς
αὐτῆς, ὃν ἄρτι διῆλθον, ⁴ εὐφωρότατον ἤδη τὸν
ἀριθμὸν ἀπάντων τῶν κινούντων τὸν βραχίονα
μυῶν ἔξεις. ὄντων γὰρ ἀπάντων ἕνδεκα, τρεῖς
μὲν ἀπὸ τοῦ στήθους ἐπ αὐτὸν ἀναφερομένους
⁵ θεάση, δύο δ' ἐκ τῶν κατὰ τὰς λαγόνας χωρίων, πέντε δ' ἐξ αὐτῆς τῆς ώμοπλάτης ⁶ ὁρμωμένους, ἐνδέκατον δ' ἐπὶ τούτοις ἄπασι τὸν τὴν
ἐπωμίδα κατειληφότα, ⁻ ὃν καὶ δελτοειδῆ λέγουσι.
τὸν γὰρ μικρὸν μῦν, τὸν κατὰ τὴν διάρθρωσιν,
ἐξαίρω τοῦ παρόντος λόγου. πρῶτον μὲν οὖν
ἀπάντων ⁶ ἀνατέμνειν χρὴ τόν τε ἀπὸ τοῦ στήθους ἀναφερόμενον τὸν μέγαν καὶ ⁶ τὸν τὴν ἐπωμίδα κατειληφότα. καὶ γὰρ συμφυεῖς ¹ο ἀλλήλοις

^{&#}x27; ὑπογάστριον Ε. Ρ. ἐπιγάστριον Ρ. in mg. ἐσχισμένων Ε.

— Serratus anticus major. ² ἀφέλη Α. μύας Α. ³ τοὺς — οὺς Α. Ε. σιμοῖς αὐτοῖς Α. ⁴ εὐφορώτατον Α. Ε. Ο. ἀφορώτατον Ρ. Scripsi εὐφωρότατον. ⁵ Θεάσει Ο. ⁶ ὁρμημένους Ο. εἰρημένους Α. ⁷ ὅν — κατειληφότα οπ. Ρ. G. ὅν — λέγουσι οπ. Ο. ⁸ χρη ἀνατέμ. Α. ⁹ τὸν οπ. Ε. ¹⁰ ἀλλήλων Ε.

είσὶν ούτοι κατά τὴν 1 τῆς ώμιαίας φλεβὸς χώραν καὶ τὰς ἀπονευρώσεις ἐγγὺς ἀλλήλων εἰς τὸν βραχίονα καταφύουσι κατωτέρω της κεφαλης είς τὸ πρόσθιον 2 μέρος αὐτῆς κατ' εὐθεῖαν μάλιστα γυαμμήν ἄνωθεν κάτω τεταγμένην, 3 λοχνοτέραν μεν ὁ ἀπὸ τοῦ στέρνου, στρογγυλωτέραν δέ πως καὶ σαρκώδη κάκ τῶν ἔξω τοῦδε μερῶν ὁ ἀπὸ τῆς ἐπωμίδος. ἡ δὲ ἀρχὴ τῆς ἐκφύσεως * τούτου μεν ή τε κλείς εστι και ή ράχις της ωμοπλάτης καὶ τὰ ἐπιπολῆς χωρία 5 μετὰ τὴν ῥάχιν ὀλίγου δεῖν ἄπαντα τῆς ώμοπλάτης, ὅσα πρὸς τὴν ταπεινην 6 εν αὐτη φέπει πλευράν τοῦ δ' ετέρου τὸ τοῦ στέρνου 7 σύμπαν όστοῦν. ἐντεῦθεν δὲ δρμηθέντες δ μεν οίον εσχισμένος αμφί το αχρώμιον απασαν κατείληφε την κεφαλην τοῦ βραχίονος ο δέ γε τη τε ωμιαία φλεβὶ 8 παρατέταται καὶ τὸ πρόσω τῆς μασχάλης τὸ 9 μυῶδες αὐτὸς ἐργάζεται καὶ σχεδὸν 10 ἄπαν τὸ περὶ τὰ στήθη σαρχώδες ούτος ὁ μῦς ἐστι· καὶ γὰρ καὶ 11 ὁ τιτθὸς ἐπ΄ αὐτοῦ τέταχται. ἄμεινον δὲ δύο

¹ ἀναίαν Α. ² μέρος om. P. αὐτοῦ P. ³ ἰσχνότερος — στρογγυλώτερος — σαρχώδης Α. Ε. ⁴ τούτων P. ⁵ τὰ add. P. ⁴ αὐτῆς Α. ¹ ἄκαν P. — Deltoideus et pectoralis uterque. ⁴ παρατέτακται Α. τὰ πρόσω Ε. ² τὸ μὴ ἐκφύειν αὐτὸς P. ¹ ὁ ἄκκιντα τὰ — σαρχώδη P. στήθη ὁ σαρκώδης Ε. — Plures in simils musculi pectoralis majoris sunt pertiones. Cuvier leçons etc. I. p. 272. Quadrupedum musculus humeri cutaneus et ipse hic a Galeno describitur. Vesal. II. 23. Adm. anat. V. 1. ¹¹ ὅτι τῆς ὑπὸ P. atque

' μῦς αὐτὸν 2 χαὶ οὐχ ξνα τίθεσθαι. ὁ 3 μὲν οὖν ἀπὸ τῶν 4 κάτω τοῦ στέρνου πεφυκώς 5 ὁ μικρότερος τῶν ἐν αὐτῷ μυῶν ἀντεστραμμένας πως έχει 6 τῷ άλλω παντὶ τὰς Ινας εἰς γὰρ τὸ άνω μέρος άναφερονται πρός την 7 ολκείαν άπονεύρωσιν άρχόμεναι κάτωθεν αί δὲ 8 ἄλλαι πᾶσαι τὴν μὲν ἔκφυσιν ἀνωτέρω τούτων ἔχουσιν ἐξ αύτοῦ τοῦ στέρνου, φέρονται δ' ἐπὶ τὴν ἀπονεύρωσιν εγκάρσιαι μεν αι των ύψηλων του στερνου μερῶν ⁹ ἐχφυόμεναι, λοξαὶ δὲ ἀτρέμα αὶ τῶν ταπεινών. των 10 δε άλλων δυοίν ὁ μεν ετερος ἀπὸ τῆς ἔξω τε καὶ 11 κατωτέρω τοῦ τιτθοῦ 12 χώρας δρμώμενος χατά μέν τὰ πλεῖστα μέρη συμφυής έστι τῷ προειρημένω τῷ διφυεῖ τε καὶ μεγάλφ. τελευτών δ' εἰς ὑμενώδη τένοντα καταφύεται τοῖς πρόσω τοῦ βραχίονος εὶς αὐτὴν μάλιστα την 18 εμπροσθίαν όφρυν της χοιλότητος, 14 ην κατείληφεν ή μείζων κεφαλή τοῦ κατά τὸν βραχίονα μυὸς τοῦ παρεκτεταμένου κατὰ τὴν ἔνδον χώραν τη 15 προφανεί κατ αὐτὸν φλεβί. ὁ δὲ

ab ipso toto pectore exoritur. G. Vertas: et ipsa quidem mamma ei est superimposita.

¹ μύας P. ² καὶ om. P. ³ ὁ γοῦν P. ⁴ ἐκ P. ⁵ καὶ μικορύτατος A. ⁷ τῆ ωμοπλάτη P. ⁷ ἰδίαν P. ⁶ λοιπαὶ P. ⁹ ἀποφυόμεναι P. ἐκφ. μερῶν A. ¹⁰ δὲ om. E. ¹¹ κάτω τοῦτι τοῦ P. Vir doctus conjectura τούτου τοῦ hunc locum sanaturus rem acu parum tetigit. κατωτέρου E. ¹² χωρίου A. ¹³ προσθείαν A. προσθίαν P. ¹⁴ ῆς P. ¹⁵ προσφανεῖ A.

ετερος μῦς, δε ούδε φαίνεται πρὶν ἀνατμηθηναι τὸν μέγαν, ἀπὸ τῶν ἄνω μερῶν 1 τοῦ στέρνου γενόμενος, 2 εκφύεται μεν έκ τε τοῦ δευτέρου χαὶ ³ τρίτου χαὶ τετάρτου χαὶ πέμπτου χαὶ Εχτου των όστων, ανέρχεται δ' εἰς αὐτὸ τὸ ύψηλότατον τῆς ἐτέρας κεφαλῆς τοῦ βραχίονος * τὸ πρός τη αλειδί, αάντεῦθεν έμφύετει τῷ περί τὸ ἄρθρον ύμενώδει συνδέσμφ, πολύ τοῦ προειρημένου μυός λσχυροτέραν έχων την 6 απονεύρωσιν. δύο δὲ οὶ κάτωθεν ' ἀναφερόμενοι μύες, ὧν ὁ μεν απαντων αδρότατός τε και μήκιστός εστι τῶν τὸν βραχίονα χινούντων μυῶν, ὁ δὲ ἰσχνότατος, ⁶ ουχ ήττων ⁹ δ' ἐκείνου τὸ μηκος. ουτος μέν οὖν εἰχότως ἡγνόηται τοῖς ἀνατομιχοῖς 10 εναφανιζόμενος τῷ δέρματι κακῶς ἀποδερομένφ. περί δε τοῦ μεγάλου πάντες έγραψαν οἱ μεν 11 μᾶλλον, οἱ δὲ ἦττον ἀχριβώσαντες αὐτοῦ τῷ λόγφ την φύσιν. ὁ μὲν οὖν ἰσχνὸς ἔχ τε τοῦ κατὰ 12 τὴν λαγόνα καὶ τὰς νόθας πλευρὰς [τοῦ] δέρματος αναφερόμενος, εξ 18 αὐτοῦ μάλιστα τῶν ὑμένων τῶν ὑπὸ τὸ δέρμα τὴν ἔχρυσιν ἔχει, άεὶ δ' εν τῷ 14 πρὸς τὴν μασχάλην ἀναφέρεσθαι

¹ τοῦ στέρνου om. P. G. γενόμενον A. ² ἐμφύεται P. ³ τοῦ τρίτου καὶ τοῦ E. ⁴ τῷ A. περὶ τῇ κλειδί E. ⁵ τῷ ἄρθρο A. ⁶ ἀπόδειξιν P. ἀπονεύρωσιν in mg. ² ἀναφυόμενοι E. ⁶ μὲν add. P. ⁶ τε P. ¹ ἐμφανιζόμενος A. ἱποδερομένω P. ¹¹ μαλ. ἀκριβ. αὐτ. τῷ λόγω τὴν φ. οἱ δὲ ἡττον P. ¹² τὸν E. ¹³ αὐτῶν P. ὑπὸ τῷ δέρματι P. ¹ περὶ P. προοκτώμενον A.

πάχος τι προσχτώμενος κάνταῦθα ήδη ι σαφής μῦς φαινόμενος εὶς ὑμενώδη τένοντα τελευτῷ, κατά δυοίν εποχούμενος έτερων, οίς και συμφύεται γενναται δ' 2 ο μεν αὐτῶν εκ τοῦ ταπεινοτάτου τῶν ἀπὸ τοῦ στήθους μυῶν, ὁ δ ἐχ τῆς έτέρας μοίρας τοῦ διφυδῦς. ὁ δὲ ὑπόλοιπος τῶν κάτωθεν 3 άναφερομένων μυῶν ἐπὶ τὴν κατ ὧμον διάρθρωσιν, 4 οσπερ καὶ μέγιστός έστιν, άρχεται μέν έχ των χατά τάς νόθας πλευράς σπονδύλων, έπιπεφυχώς 5 δε τῷ τε ὁαχίτη μυὶ καὶ τῷ πέρατι τῆς κατὰ τὴν ώμοπλάτην 6 βάσεως φέρεται πρόσω λοξὸς ἀτρέμα, μέχρι τινὸς ἐπιπεφυχώς τοῖς ἐπιχειμένοις μυσί τῆ ταπεινῆ τῆς ώμοπλάτης πλευρᾶ, κάπειδὰν ἀφίκηται κατ' εὐθὺ τῆς μασχάλης, ὄρθιος ἐπ΄ ταὐτὴν ἀναφέρεται, κάνταῦθα διὰ τένοντος οὐκ ἀγεννοῦς, ἡρέμα 8 πλατέος, 9 ἐμφύ8ται τῷ βραχίονι κατὰ τὰ ἔνδον μέρη τῆς ἀπονευρώσεως τοῦ μεγίστου 10 μυὸς τῶν ἀπὸ τοῦ στήθους τριών. οὖτος ὁ μῦς συμφύεται δύο μυσὶν, ένὶ μὲν ὑπερχειμένω κατὰ τὴν μασχάλην σὐτὴν, έτερω δ' επί την κατ' άγκωνα διάρθρωσιν άφιχνουμένο, περί ων εν τοῖς έξης εἰρήσεται οἱ δὲ ἀπ αὐτῆς τῆς ώμοπλάτης 11 ἐχφυόμενοι 12 πέντε

¹ σαφῶς P. ² αὐτῶν ὁ μὲν A. P. ³ ἀναφερόμενος P. ⁴ ὥσπερ A. P. in mg. ⁵ δὲ om. A. ῥεχίτη A. ⁶ βάσεως om. P. — Est musculus latissimus dorsi sive ani scalptor. Vesal. II. 23. ² αὐτῆς P. ⁵ πλατέως E. ҫ ἐμφυῶς P. ¹ ὁ μυῶν E. ¹ ἐμφυόμενοι A. E. P. ἐκφ P. in mg. ¹² πάντες E.

μύες είς ' εὐρώστους τένοντας ' πλατεῖς πάντες τελευτῶσιν, εμφύονται 3 δε και αὐτοι τῷ τοῦ βραχίονος 4 όστῷ. 5 συμφυής μέν τῷ προειρημένῳ μυὶ πλησίον τῆς ἀπονευρώσεως ὁ ἐχ τῶν χάτω της ταπεινης πλευρας άρχόμενος, είτα έχ των όπίσω 6 τε καὶ ἔνδον μερῶν ὑποδυόμενος τὸν βραχίονα, κάπειτα καταφυόμενος είς αὐτὸν ύψηλοτέρα 1 αμα και μακροτέρα και ισχνοτέρα και συνέχει καταφύσει τη του προειρημένου μυός. αύτη μέν οὖν ἐχ τῶν ἔνδον ε ἐστὶ μερῶν τοῦ βραχίονος ψαύουσα της προειρημένης απονευρώσεως. ανωτέρω δέ ⁹ τί ταύτης εὶς αὐτὴν ἤδη τὴν κεφαλην τοῦ βραχίονος 10 ἐχ τῶν ἔνδοθεν ἐμφύεται μερῶν 11 ὁ τένων τοῦ κατειληφότος μυὸς τὸ σιμὸν τῆς ώμοπλάτης, εύρωστός τε καὶ πλατύς ύπάρχων. ή δὲ τοῦ τὴν μεταξύ χώραν τῆς τε ράχεως και της ωμοπλάτης και της υψηλοτέρας πλευρᾶς κατειληφότος ἀπονεύρωσις εἰς αὐτὸ τὸ ύψηλότατον εμφύεται 12 τῆς κεφαλῆς τοῦ βραχίονος, οὐ κατὰ τὸ πρὸς τῆ κλειδὶ μόριον αὐτῆς, είς ὅπερ ὁ προειρημένος, ἀλλ' ὅσον ἐκτὸς ἀποτέτμηχεν ή μείζων χεφαλή τοῦ χατιόντος μυὸς

¹ εὐρος τοὺς P. ² πλατὺ P. πάντη Ε. τελευτώντες A.P. ³ δὶ om. A. P. ⁴ μέρει, ὡς P. ⁵ συμφυεῖς A. E. G. asterisco mendi signo. ⁶ τε om. E. ȝ τε add. P. — M. teres major. Ἦξοῶν ἐστι P.   ² ἐστι P. G.   ¹ º ὁ add. P. ἔνδον P. ἐκφύεται Ε.   ¹ ¹ ὁ om. P. — M. subscapularis.   ¹ τἢ κεφαλἢ P. — M. supraspinatus.

είς την κατ άγκωνα διάρθρωσιν. συνεχής δε τη προειρημένη καταφύσει και ὁ ἐκ τῶν κάτω μερῶν τῆς ἐν ωμοπλάτη ῥάχεως, ὁ κατειληφως ἄπαν ι τὸ μέσον χωρίον αὐτῆς τε καὶ τῆς ταπεινῆς πλευρᾶς, ἀπονεύρωσιν ποιούμενος, ἐμβάλλει τὸν τένοντα τη κεφαλή του βραχίονος ήδη πως μάλλον έξωθεν. ὁ δὲ ² τούτφ συνεχής μῦς, καὶ τάχα αν ετι μόριον αὐτοῦ δόξας ὑπάρχειν, εἰς τὰ ἐχτὸς * ἀχριβῶς μέρη τοῦ βραχίονος ἐμβάλλει τὸν τένοντα, ε εκφυόμενος από τῶν ἄνω μερῶν τῆς ταπεινης εν ώμοπλάτη πλευράς σχεδον εκ τοῦ 6 ήμίσεως αὐτῆς μέρους χατὰ τὸ 7 χυρτότατόν τε χαὶ ὀξύτατον ⁸ αὐτό. αὶ χινήσεις δὲ ⁹ αὐτῶν, τοῦ μέν την επωμίδα κατειληφότος ανατείνειν άνω τον βραχίονα κατ' εύθεῖαν μάλιστα γραμμήν, των δε έκατέρωθεν 10 αύτοῦ των εξ αύτης της ωμοπλάτης εκπεφυκότων ό μεν κατά την ύψηλην πλευράν 11 άνατείνει μέν, άλλ' εχχλίνων επὶ τά ένδον· τῶν δὲ κατὰ τὴν ταπεινὴν ὁ μὲν μείζων ανατείνει μεν και 12 αὐτὸς, αλλ' ἐπὶ τὰ ἐκτὸς, 18 ὁ δὲ ὡς μόριον αὐτοῦ λοξὸν ἀπάγει πρὸς

¹ τοῦ μέσω Α. τὸ ἐν μέσῳ Ρ. — Μ. infraspinatus. 5 τοιοὐτῷ Ρ. τοὐτου Ε. 3 τὸ Codices. Scripsi τι. ὑπάρχειν οπ.
Ρ. 4 μέρη τοῦ βρ. ἀκρ. Ρ. ἐμβάλλων Ε. 5 ἐμφυόμενος Ρ.
6 ἡμίσεος Ε. αὐτοῦ Α. Ε. 7 κυριώτατον Ρ. gibbosissima G.
12 οπ. Ρ. 4 αὐτῆς Α. Ρ. — Μ. teres minor. 2 αὐτοῦ Ρ.
αὐτῶν δὲ Ε. 10 αὐτῶν Ε. ἐμπεφυκότων Α. 11 ἀνατείνεν Ε.
Ρ. iu textu. ἐκκλίνει Α. Ρ. in mg. ἐκκλίνειν Ε. ἐκκλίνων Ρ.
Ο. 12 αὐτὸν Ρ. 13 ὁ δὲ — τοὐκτὸς οπ. Ε. τὰ ἐκτὸς Ρ.

τούχτός. διαδέχονται δὲ τὰς χινήσεις ταύτας ' ένδοθεν μεν οι ἀπὸ τοῦ στήθους ἀνιόντες, εἴτε τρεῖς ² αὐτοὺς ἐθέλεις λέγειν εἴτε τέσσαρας ἔξωθεν δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ κάτω πέρατος τῆς ταπεινῆς πλευρᾶς ἀναφερόμενος. τῶν μὲν ³ οὖν ἀπὸ τοῦ στήθους μυῶν ἀπάντων, προσαγόντων ἔσω τὸν βραχίονα, την μέν κεφαλην αὐτοῦ μᾶλλον 4 ὁ ύψηλότατος εξπισπαται, τὸ δὲ ὅλον κῶλον ὡς έπὶ τὸ στηθος ὁ μέγιστος ὁ διφυής προσάγει. ταθέντων δε άμφοτερων όμοῦ τῶν κατ αὐτὸν μυῶν 6 τοῦ τε ἄνω χαὶ τοῦ χάτω, ἡ μέση γίγνεται χίνησις· εὶ δὲ ὁ ἕτερος ⁷ ἐγεργήσειε μόνος, ύψηλοτέραν 8 μεν την προσαγωγην ὁ ύψηλότερος εργάζεται, ταπεινοτέραν δε ὁ ταπεινότερος. ὁ δε παρά τὸν τιτθὸν ⁹ προσάγει τῷ στήθει τὸν βραχίονα καὶ κατασπά κάτω. ἐπὶ τούτοις δὲ ὁ μὲν ἐπιπολῆς ὁ λεπτὸς 10 ώς ἐπὶ τὰς λαγόνας ἀτρέμα πλάγιον, ὁ δὲ ὑπ αὐτῷ μεγιστος 11 εὐθὺν ἀποτείνει παρά τὰς πλευρὰς τὸν βραχίονα. τούτων δ' ἐφεξῆς οἱ λοιποὶ δύο μύες ἀπ αὐτῆς τῆς ώμοπλάτης εκδέχονται περιάγοντες έξω τε καὶ εἰς τουπίσω τὸ κῶλον, ὁ μὲν ἀπὸ τῶν σιμῶν ἐκπε-

¹ ἔνδον Α. ² αὐτοὺς om. P. ἐθελοις P. O. ἐθελει Α. ² οὖν om. E. ὁ om. P. O. ὁ ἐπὶ τὰ νῶτα P. ὁ τῶν τε ἄνω καὶ τῶν P. τοῦ ἄνω τε Α. Haec verba usque ad κίνησες expuncta sunt in codice Parisiensi, quam Oribasius iis nihil nisi ὁμοτόνως ἀνατείνεται substituat. ΄ ἐνεργήσει Α. εὐθὸ P. ٩ καὶ add. O. ¹ο ὡς om. P. ¹¹ ἰθὲν Ε. εὐθὸ P.

φυκώς την κεφαλην αὐτοῦ περιστρέφων ¹ ὁπίσω, ὁ δὲ ἀπὸ ² τοῦ κάτω πέρατος τῆς ταπεινῆς πλευρας, ἐκεῖνο μάλιστα τὸ μέρος, εἰς ὅπερ ³ ἐμφύεσθαι λέλεκται, πρὸς τοὐκτὸς ⁴ ἀπάγων. ἀμφότεροι δ΄ ἐνεργήσαντες ἄμα τὴν ἐν τῷ καλουμένῳ ⁵ διπλασιασμῷ περιαγωγὴν ἐργάζονται τοῦ βραχίονος.

χ΄. Περὶ τοῦ μιχροῦ μυὸς τοῦ χατὰ τὴν ἐν ὤμφ διάρθρωσιν.

Μιχρός παντάπασι μῦς 6 χαταχέχρυπται τῆ διαρθρώσει, συνεχφυόμενος μὲν τῆ 7 μαχροτέρα χεφαλῆ τοῦ χατὰ τὸν βραχίονα μυὸς τοῦ μεγάλου, χαταφυόμενος δὲ εὐθέως ὑπὸ τὴν χεφαλὴν τοῦ βραχίονος ἐν τῆ μεταξὺ χώρα τῶν ἀπονευρώσεων τοῦ τε ἀπὸ τοῦ σιμοῦ τῆς ὡμοπλάτης ἐχφυομένου μυὸς χαὶ προσέτι τοῦ παραφυομένου πάση τῆ ταπεινῆ πλευρᾶ. 8 τοῦτον τὸν μῦν χαὶ μέρος ἄν τις θείη τοῦ χατὰ τὸν βραχίονα 9 μεγάλου μυὸς, οὺ μὴν ἀλλὰ χαὶ 10 χαθ' ἑαυτὸν ἀνατάσει λοξῆ βραχύ τι δύναται συντελεῖν.

^{*} εἰς τοὖπίσω P. * τε add. P. * ἐκφύεσθαι Ε. λέγεται A. P. om. O. ἐκφύεται O. * ἐπάγων P. in mg. * διπλασμῷ O. — Diplasiasmus fit manibus in dorso decussatis. * ἐγ-κατακέκρυπται P. * μικροτέρα P. — Pars bicipitis brachii saepius ita sejuncta a mole hujus musculi dici possit. * τοῦτον τὸν μῦν om. Ε. οῦ καὶ μέρος Ε. μέρος μὲν P. τις ἴσως P. μέρος μὲν ἴσως ἄν τις O. * μυὸς τοῦ μεγάλου Α. * τοῦ καθ ἐπυτόν ἀνατάσει γὰρ P. G. O.

κά. Περὶ τῶν κινούντων τὴν κατ ἀγκῶνα διάρθρωσιν μυῶν.

Ή κατ άγκῶνα διάρθρωσις ὑπὸ τεσσάρων κινεῖται μυῶν, ἄπαν ἐν κύκλω τὸ τοῦ βραχίονος όστοῦν κατειληφότων. οι μεν οὖν πρόσθιοι δύο ι μύες χάμπτουσι τὸ ἄρθρον οὐχ εὐθεῖαν ἀχριβως έχατερος 2 χαμπήν, άλλ ὁ μεν έσω παρεγκλίνων, ὁ δ' ἔξω. καταφύεται γὰρ ὁ μὲν εἰς τὸ τῆς κερκίδος ὀστοῦν, ὁ δ' επὶ τὸ τοῦ πήχεως, συνεπιφυόμενος έχάτερος χαὶ τῷ περιέχοντι τὴν διάρθρωσιν ύμενώδει συνδέσμφ. ταθέντων δε άμφοῖν, ή μέση γίγνεται χάμψις ή τὸν χαρπὸν ἐπὶ τὸ ἀχρώμιον ἀνάγουσα. ὁ μὲν οὖν ἔσω μᾶλλον κάμπτων ὁ 4 μείζων μῦς ἐναργῶς ὁρᾶται καὶ πρὸ της ανατομης, όλον του βραχίονος κατειληφώς τὸ πρόσθιον. 5 ἄρχεται δὲ ἀπὸ 6 τῆς ὑψηλῆς όφρύος τοῦ τῆς ώμοπλάτης αὐχένος καὶ τῆς ἀγχυροειδοῦς ἀποφύσεως, τη μεν ὀφρύϊ διὰ συνδέσμου τινός ισχυροῦ στρογγύλου συναπτόμενος, τη δε άγχυροειδεί δι ετέρου ε λεπτοτέρου τε άμα καὶ ἀχριβῶς στρυγγύλου συνεκφύεται δὲ αὐτῷ 9 σαρχώδης τις οὐσία, προσεοιχνῖα μιτ μιχρῷ· αΰτη μὲν 10 οὖν ὑπερβᾶσα τὸ ἄρθρον 11 ὑπὸ

¹ μύες om. P. O. ² καμπτην P. παρεκκλίνων O. ³ εἰς P. συνεπιφυόμενον A. ⁴ μέσων A. ἐνορᾶται P. καὶ om. A. ⁶ ἀπάρχεται A. ⁶ τε add. P. ⁷ καὶ add. A. ⁸ συνδέσμου add. A. P. ⁹ σαρκοειδης P. μικρῶ μυῖ P. — M. biceps cum coracobrachiali. Vesal. II. 46. ¹⁰ οὖν om. A. ¹¹ εἰς A. E.

την χεφαλην του βραχίονος εμφύεται. 1 προελθων δ' εντεῦθεν ὁ σύνδεσμος δί ἄλλης ἀρχῆς ξμφύεται τῷ βραχίονι τῆς μέσης 2 αὐτοῦ χώρας άνωτέρω, καθ' α μέρη αὐτὸ τὸ σῶμα ο τοῦ μυὸς άρχεται γεννασθαι, δεχόμενον είς 4 έαυτὸ καὶ τὸν Έτερον σύνδεσμον έντεῦθεν δὲ κατιών ὁ μῦς διὰ τῶν ἔμπροσθεν μερῶν τοῦ βραχίονος ἄχρι μεν ήμίσεως αὐτοῦ ψαύει, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε μετέωρος επιβεβλημένος θατέρφ των ενταύθα μυων, ε επί την κατ άγκῶνα διάρθρωσιν εμβάλλει. ὁ δὲ ξτερος 6 ἐχ τοῦ βραχίονος ἐχφύεται, τὴν μὲν ἀρχὴν ὅπισθεν ἔχων ἐγγὺς τῆς κεφαλῆς τοῦ βραχίονος, ε εντεύθεν δε διά των έξωθεν μερών λοξὸς ἐπὶ τὰ πρόσω 9 παραγίγνεται ἄχρι τῆς κατ' άγκῶνα διαρθρώσεως εμφύεται δε 10 ὁ μῦς οὖτος εἰς τὸ τοῦ πήχεως ὀστοῦν, ὥσπερ ὁ προειρημένος ὁ μείζων εὶς τό τῆς χερχίδος. τῶν δ' ἐχτεινόντων την κατ άγκωνα διάρθρωσιν μυων ή μέν έτέρα 11 των άρχων από της ταπεινης έστι πλευρᾶς τῆς ώμοπλάτης τοῦ ἡμίσεως, ὅσον ώς πρός τον ώμον αναφέρεται, ή δ' έτέρα μετά την κεφαλήν τοῦ βραχίονος ἐκ τῶν 12 ἔξωθεν αὐτοῦ

¹ προσελθών Α. ² αὐτῆς P. ³ αὐτοῦ P. ⁴ αὐτὸν A. αὐτὸ E. ⁶ εἰς P. O. ⁶ ἐχ τοῦ βραχίονος om. P. G. ἐμφύεται E. ἐχφ. μόνου O. μὲν τὴν P. ⁷ τῷ χεφαλῷ O. ⁸ ἐχταῦθα P. ⁹ παραχινόμενος O. P. ¹⁰ ὁμοίως (ὁ μῦς) A. — M. brachiaeus internus. ¹¹ τὴν ἀρχὴν ὑπὸ P. ¹² ὅπισθεν A. P. G. O. ἔξωθεν E. recte. μερῶν αὐτοῦ P. ἐμπέφυχε P.

μερων εκπέφυκε. 1 συμφυείσαι δε άλλήλαις αύται μέγιστόν σοι δόξουσιν 2 εργάζεσθαι μῦν ενα, καταφυόμενον είς τὸν ἀγκῶνα τένοντι πλατεῖ, ἀλλ' εὶ 8 ταῖς ἄλλαις ἀπάσαις ἄνωθεν ἐχφύσεσιν 4 ξποιο κατὰ τὴν τῶν ὶνῶν εὐθύτητα, 5 φαίνεταί σοι διφυής ὁ τένων οὖτος, τὸ μὲν 6 ἔξω μέρος από τοῦ προτέρου φηθέντος έχων μυός, τὸ δ' έτερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου εκτείνουσι μέν 7 οὖν οὶ μύες ἀμφότεροι τὴν κατ ἀγκῶνα διάρθρωσιν, άλλ ὁ μὲν πρότερος ἅμα τῷ παρεγκλίνειν ἐκτὸς, ό δ' ετερος είσω και ούτος επι βραχύ 8 λοξήν ποιείται την έγκλισιν. ή δε περιπεφυκυία το τοῦ βραχίονος όστουν μοῖρα τοῦ δευτέρου 9 μυὸς, έστι γὰρ ὥσπερ τις διφυής — σαρχώδης 10 δλη διαμένουσα, χατὰ τὸ ὅπισθεν ἐμβάλλει μέρος τοῦ ἀγκῶνος, εὐθεῖάν πως μᾶλλον 11 ἔκτασιν έργαζομένη, περί τὸν πῆχυν εἴσω βραχὺ 12 ῥέπουσαν. έστι δὲ καὶ ἄλλη τις ἔμφυσις εἰς τὴν κατ' ἀγχῶνα διάρθρωσιν ἐπὶ τῶν πιθήχων, λοξὴν ἐπὶ τὰ 13 ἔξω τὴν 14 ἔχτασιν ἐψγαζομένη. καὶ γὰρ καταπέφυκεν εἰς 15 τὸ ἐκτὸς 16 τῆς διαρθρώσεως, άπὸ

¹ συμφυεῖς δὲ ἄλληλαι Ε. ² ἐργάσασθαι Ρ. ² ἄλλαις ἀπάσαις om. P. G. 'εἴ πως P. 5 φατεῖται P. G. 'εἴωΘεν P. ¹ οὖν om. P. 'λοξην om. P. G. 'ρηθέντος add.
P. O. ¹ ὅλη P. — M. gemelli pars interior et exterior,
quae cum brachiaeo externo extensorem cubiti tricipitem
formant. ¹¹ ἔκτασιν om. A. ¹² ῥέπουσα A. E. P. ¹³ ἔσω
Ε. ¹⁴ ἔγκλισιν P. ἐργαζόμενος A. ¹⁵ τὰ P. A. ἐκτὸς om.
Ε. ¹⁴ ὁ add. P.

ἀπὸ διαφύσεως ἐγχαρσίας ἀρχομένη τοῦ μεγίστου τῶν κατὰ τὸν ὧμον μυῶν, ὃν ἀπὸ τῆς ῥάχεώς τε καὶ τῶν πλευρῶν ἔφην ² ἀνέρχεσθαι.

κβ. Περὶ τῶν κατὰ τὸν πῆχυν μυῶν ὑφ΄
ὧν ⁸ ῆ τε κερκὶς καὶ ⁴ ὁ καρπὸς καὶ
οἰ δάκτυλοι κινοῦνται.

Κατὰ διαφέροντας τρόπους διδασχαλίας ἄλλοτε δάλλος ἀριθμὸς δύναται λέγεσθαι τῶν περὶ
τὸν πῆχυν μυῶν, ὡς ἐν ταῖς ἀνατομιχαῖς ἐγχειρήσεσιν ἐδείχνυμεν, ἀχριβολογουμένφ μὲν ἑπταχαίδεχα, διδάσχειν δὲ βουλομένφ, εσαφῶς τοὺς
πρώτους ἀρχομένους πεντεχαίδεχα. τεταγμένοι δὲ
εἰσιν ἐχ μὲν τῶν ἔνδον τοῦ πήχεως ἐπτὰ μύες
οὕτε πλείους οὕτε ἐλάττους ἀριθμεῖσθαι δυνάμενοι χατὰ δὲ τὴν ἔξω χώραν ὁ μὲν ἐλάχιστος
ἀριθμὸς ὀχτὰ, διαχωρίζομένων δὲ τῶν συμφυῶν
μυῶν, ὁ πλεῖστος δέχα, μέσος δὲ ἀμφοῖν 10 ὁ
τῶν ἐννέα. δῆλον δὲ ὅτι τῆς χειρὸς ἐσχηματισμένης οὕτως, ὡς ὑποχεῖσθαι μὲν τὸ τοῦ πήχεως
ὀστοῦν, 11 ἐπιχεῖσθαι δὲ τὸ τῆς χερχίδος, χαθὸ
12 ἢ ἔνδον ἢ ἔξω τι λέγουσι τοῦ πήχεως οἱ ἀνα-

¹ τε om. P. ² ἄρχεσθαι Ε. — Dans les singes il y a de plus une quatrième portion etc. Cuvier I. p. 294. ³ ὁ τε P. ⁴ ὁ om. P. ⁵ διαφέροντα τρόπον Α. ⁶ ἄλλως ὁ P. ⁷ δείκνυμεν Α. ἀκριβολογουμένων Α. ἀκριβολόγου μὲν P. δεκαπτὰ P. ⁸ σαφῶς om. P. G. δεκαπέντε P. ⁹ μέσων Α. ¹⁰ ὄντων ἐννέα Α. ¹¹ ἐπικεῖσθαι δὲ om. Ε. τῷ τῆς Ε. ¹² τὸ Ε. λέγουσί τι τὸ τοῦ Α. τῷ τοῦ Ε.

τομιχοί, κάτωθεν μέν οὖν ὅλως ¹ οὐδεὶς ὑποτέτακται τῷ πήχει μῦς, ἄνωθεν δ ἐπιβέβληται τῆ κερχίδι, περὶ ² ὃν ἐσφάλησαν ἄπαντες, ἀλλ' ἡμεῖς γε σαφως αὐτὸν ἐξηγησόμεθα, τοῖς εξωθεν προσνέμοντες εννέα τὸν ἀριθμὸν οὖσι χωρὶς 4 τούτου. τοὺς μέν γὰρ τέσσαρας δακτύλους ἄνευ τοῦ μεγάλου μῦς εἶς μέγας ἐχτείνει χατὰ τὴν μέσην μάλιστα χώραν τεταγμένος ὅλου τοῦ χώλου, τέσσαρας ἀποφύων τένοντας εἰς ξχαστον δάχτυλον ένα. δύο δ' εφ' εκάτερα τοῦδε μύες ό μεν 5 τοὺς μιχροὺς δαχτύλους ἀπάγει λοξοὺς ἀπὸ τῶν ἄλλων, ὁ δὲ τοὺς ⁶ ὑπολοίπους τρεῖς ⁷ τούτοις προσάγει. εὶ δ' ε ἀχριβολογεῖς, δύο μύας εἴποις αν είναι ο άλληλοις συμφυείς. ούτοι μέν ούν απαντες ὑφ' ἐνὸς συνδέσμου καλύπτονται, κατ' αύτας μάλιστα τας χεφαλάς τῶν τενόντων 10 ξχπεφυχότος τῶν πρὸς τῷ χαρπῷ περάτων πήχεώς τε καὶ κερκίδος, εκάστης κεφαλής ισαρίθμους άποφυούσης τένοντας 11 τοῖς κινουμένοις δακτύλοις. ἄλλοι δ' ἐφ' ἐκάτερα τούτων, ὁ μὲν τῷ

¹ οὐδεὶς — τόν τε μέσον καὶ τὸν λιχανὸν οπ. Α. Fo lium ablatum. ² ὧν P. ³ ξξω P. ⁴ τούτων P. — Extensor digitorum communis. ⁵ τὸν μικρὸν δάκτυλον ἀπ. λοξὸν Ο. — Extensor digiti minimi, qui in anularem et auricularem digitum tendines emittit apud simias. ⁶ λοιποὺς Ο. ¹ τούτῳ Ο. — Extensor pollicis longus et indicis. ⁶ ἀκριβολογοίης Ο. — ἀν εἴποις P. ⁰ τούτους add. P. O. ¹ ὁ ἐκπεφυκότες Ε. τῷ πρὸς — πέρατι P. ¹¹ τοὺς κινουμένους δακτύλους Ε.

πήχει παρατεταμένος έξωθεν είς τὸ 1 πρὸ τοῦ μικροῦ δακτύλου μετακάρπιον εμφύεται δί ενός τένοντος ό δ' είς τε τὸ πρὸ τοῦ λιχανοῦ καὶ μέσου 2 δια δυοίν, και τρίτος ἐπὶ τοϊσδε δι ένὸς είς τὸ πρῶτον ὀστοῦν τοῦ καρποῦ τὸ κατὰ τὸν μέγαν δάχτυλον. ὑπὸ τούτων τῶν τριῶν ὁ χαρπὸς ἐχτείνεται, χατὰ μὲν τὸν μιχρὸν δάχτυλον ⁸ ἐγκλενομένης ὡς ἐπὶ τὸ πρηνὲς σχῆμα τῆς ἄκρας χειρός, χατά δὲ τὸν μέγαν, ἐπὶ τὸ ὕπτιον. ὁ μέσος δε άμφοῖν 4 μῦς μέσην άμφοτέρων εργάζεται τὴν ἔχτασιν τοῦ χαρποῦ. 5 μέσην δὲ ἀμφοῖν ταϊν προειρημέναιν, καὶ οἱ λοιποὶ δύο μύες ἐὰν ἐνεργήσωσιν αμα, την 6 κατάστασιν η χείο άκρα λαμβάνει. τῷ μέντοι κατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον μινούντι τὸν καρπὸν, ώς εἰρηται, παραπέφυκεν ετερος μῦς, ώς ⁷ ἀμφοτέρους ενα ⁸ τίθεσθαι, χαθήχων είς τὸ πρώτον ὀστοῦν τοῦ μεγάλου δαχτύλου, καὶ κινεῖ γε 9 αὐτὸν τὴν ἀνάλογον 10 κατὰ θάτερον χίνησιν τῆ προειρημένη λοξῆ κατὰ τοὺς πέντε δαχτύλους, ην 11 ύπο τριῶν έφην γίγνεσθαι μυών σύνδεσμος δε καὶ ταύτας άμφοτέρας

¹ πρὸς τῷ μικρῷ δακτύλῳ P. G. — Extensor carpi ulnaris. 2 διαδύει O. — Extensor carpi radialis bicornis. Vesal. II. 64. 3 ξγκλινόμενος O. ξκκλινόμενος E. 4 οῖον add. P. 5 μέσον δὲ καὶ ᾶν οἱ λοιπ. O. δὲ οπ. P. αὶ προειρημέναιν Ε. Scripsi ταῖν προειρημέναιν. ὡς καὶ οἱ λ. Ε. Εκρυηκί ὡς. 6 κατάτασιν P. 7 ξνα τίθ. ἀμφ. P. 8 φαίνεσθαι O. καθηκον Ε. 9 αὐτὸ O. 10 ξπὶ θάτερα P. O. 11 ἀπὸ P. — M. pollicis tricornis partes.

τας πεφαλάς περιλαμβάνει πατά το της περπίδος ύψηλον και τας έτέρας δύο τας τον καρπον κινούσας. εὶ δ' ἄμφω ταθεῖεν ἅμα, ἀκλινῆ τὴν έχτασιν ὁ μέγας δάχτυλος λαμβάνει. λοιποὶ δὲ των έξωθεν τοῦ πήχεως μυων είσιν ὅ τ' εμφυόμενος τοῖς ἄνω ² μέρεσι τῆς κερκίδος λοξὸς, ὅλος σαρχοειδής, ὅ, τ' ἐπιχείμενος ἄνωθεν ³ αὐτῷ μαχρός, οὐχ εἰς ἀχριβῆ τένοντα τελευτῶν οὐδὲ αὐτός. διαμένει γὰρ * αὐτοῦ τὸ πέρας σαρχώδες, ήρεμα πλατεί τενοντι μιγνύμενον ύμενώδει. καταφύεται δ' εἰς τὸ κάτω πέρας τῆς κερκίδος τὸ πρός τῷ καρπῷ κατὰ τὸ ἔνδον αὐτοῦ μέρος τὴν κεφαλήν δε ανήκουσαν επί τὸ τοῦ βραχίονος όστοῦν ἔχει. τῶν 5 δὲ ἄλλων μυῶν τῶν εἰρημένων αὶ ἄνωθεν ἀρχαὶ τόνδε τὸν τρόπον έχουσιν έχ μέν της 6 έξωθεν χεφαλής τοῦ βραχίονος, ήν 7 δή καὶ κόνδυλον ὀνομάζουσι, τρεῖς ἐκπεφύκασι συμφυείς άλλήλοις, ύψηλότατος μέν ὁ τῶν τεσσάρων δακτύλων, * ταπεινότατος δὲ ὁ κατὰ τὸν μιχρον δάχτυλον τοῦ χαρποῦ, μέσος δὲ ἀμφοῖν ό τοϊν δυοϊν δακτύλοιν τῶν μικρῶν οἱ δὲ τῶν ύπολοίπων τριῶν δακτύλων δύο μύες, ενούμενοί τε καὶ συμφυόμενοι κατά • τι μέρος ξαυτῶν, ἐχπεφύχασι τοῦ πήχεως όλίγου δεῖν ὅλου, ὁ μὲν εἰς

 ¹ εὶ δ' ἄμφω — λαμβάνει om. E. ² τῆς κερκ. μέρεσι P.
 — Supinator brevis. ³ αὐτῆ P. O. ⁴ τὸ πέρας αὐτοῦ P.
 — Supinator longus. ⁵ δὲ om. P. προειρημένων P. ⁶ ξξω
 P. ⁷ δὲ E. ⁶ ταπεινότερος E. ⁹ τὸ E.

τούς ' δύο δακτύλους ξμβάλλων τόν τε μέσον καὶ τὸν 2 λιχανὸν ἐχ τοῦ πρὸς τὸν χαρπὸν μέρους, ό δ' εἰς τὸν μέγαν δάχτυλον ἐχ τοῦ μετ' αὐτὸν τοῦ πρὸς τὴν κατ άγκῶνα διάρθρωσιν ἀνήκοντος. ή δὲ ἀρχὴ τῆς ἐκφύσεως ε αὐτὸ τὸ ὑποκείμενον αὐτοῦ μέρος ἐστὶ τῆς κεφαλῆς τῆς κερκίδος. ταύτης * τῆς ἀρχῆς μιχρὸν κατωτέρω καὶ ὁ τὸν μέγαν δάκτυλον κινῶν 5 ἐκφύεται, διὰ τῆς μεταξύ χώρας πήχεώς τε καὶ κερκίδος ἐπὶ 6 τὰ κάτω φερόμενος. ⁷ ύψηλότερος δε αὐτοῦ, τὴν έχφυσιν έχ τῆς χερχίδος έχων χαὶ τὴν μετὰ ταῦτα χώραν απασαν, ὁ τοῦ καρποῦ μῦς ἐστιν ὁ κατὰ τὸν μέγαν δάχτυλον ὁ δ' εἰς τὸ πρὸ τοῦ λιχανοῦ τε χαὶ μέσου μεταχάρπιον 9 ἐμφυόμενος ἐπίκειται μέν 10 έξωθεν απαντι τῷ τῆς κερκίδος όστῷ, τὴν δ' ἔχφυσιν ἐχ τῶν ὑπεράνω μερῶν ἔχει τοῦ ἔξω χονδύλου τοῦ βραχίονος 11 ὑπερχειμένην 12 της του πρώτου πάντων όηθέντος μυός, δς έχτείνει τούς τέσσαρας δαχτύλους ούτος ὁ μῦς απτεται μέν αξὶ καὶ τοῦ βραχίονος 18 αὐτοῦ, κατά την πρώτην έκφυσιν όλίγον τι προσαναβαίνων ἀπὸ τοῦ χονδύλου, φαίνεται δ' ενίστε χαὶ μέχρι πλείονος ανατεινόμενος. οὐ γάρ 14 ακρι-

[|] δύο om. P. — ξμβαλών Ε. ² Inde Cod. Ambr. porro pergit. ³ αὐτῷ A. P. ⁴ ἡς P. E. ἀρχὴ Ε. ⁵ ξμφύεται Ε. ⁶ τὸ P. ⁷ ὑψηλοτέραν Α. ⁶ τε add. P. ἐχ τῆς χερχ. τὴν ¹χς. A. ⁹ ἐχφυόμενος P. ¹⁰ ἔξω ἐν P. ¹¹ ὑποχειμένην P. G. ¹² τῆς om. P. ¹³ ἀυτοῦ om. A. E. ¹⁴ ἀρχοῦσι A.

βούσι τὰς εἰρημένας ἐχφύσεις διὰ παντὸς οἱ μίες, άλλ' έν τῷ σπανίφ ποτὲ προσεπιλαμβάνουσιν ήτοι τῶν ἄνω 1 χωρίων ἢ τῶν ἐφ' ἐχάτερα. τούτων δὲ ανωτέρω την κεφαλην ὁ τῆς κερκίδος ίδιος ἔχει μῦς, ὁ χαθ' ὅλης αὐτῆς ἄνωθεν ἐχτεταμένος, ἐνέργειαν έχων ύπτιαν εργάζεσθαι την χείρα. 2 ὁ λοιπὸς δὲ ἄλλος μῦς ἐστι τῆς περκίδος ἐν τοῖς εξωθεν χωρίοις λοξὸς εμφυόμενος * αὐτῆς τοῖς ἄνω μέρεσιν, ούχ ωσπερ ὁ προειρημένος 5 τοῖς χάτω, καὶ διὰ 6 τοῦτο ἐκάτερος αὐτῶν ἐκεῖνο 7 κινεῖ τὸ μέρος της κερκίδος, είς δ καταπέφυκεν. άμφοτέρων δ' ενεργησάντων δ όμοῖ, ο ύπτίαν κατάστασιν ή χείο ὅλη λαμβάνει. ἐχπέφυχε δὲ ὁ μῦς οὖτος 10 έχ τε τοῦ περὶ τὸ ἄρθρον ὑμενώδους συνδέσμου καὶ τῶν ψαυόντων 10 αὐτοῦ τοῦ πήχεως περάτων, οίς καὶ ὁ ταπεινότατος 12 ἀπάντων τῶν έξω μυῶν τῶν τὸν 18 καρπὸν κινούντων ἐπιβαίνων, μετὰ τὴν πρώτην ἔχφυσιν ὅλφ τῷ πήχει 14 παραπέφυκεν. ούτω μεν 15 ούν έχουσι θέσεώς τε καὶ φύσεως καὶ κινήσεως οἱ ἔξωθεν μύες. τῶν δ' ἐντὸς τοῦ πήχεως μυῶν ἐπτὰ τὸν ἀριθμὸν ὄντων δύο μέν τὸν καρπὸν κάμπτουσι, δύο δὲ τοὺς

¹ μορίων P. 3 6 om. A. P. 3 ξω P. αὐτοῦ P. αὐτοῖς Ε. 5 τῷ P. 5 τούτων P. 7 τὸ μέρος κινεῖ P. A. 8 ὁμοῦ om. A. E. 3 τὴν add. P. O. 10 ξκ τε om. A. lac. 11 τῶν τῆς πόλεως αὐτῆς Α. τῶν τῆς πήχεως αὐτῆς Ε. αὐτῆς τοῦ πήχεως P. Scripsi αὐτοῦ. περάτων om. A. lac. 12 πάντων Ε. 13 καρπόν om. A. lac. 14 παρεμπέφυκεν P. 15 οὖν om. P. O.

δακτύλους, δύο δὲ ἄλλοι την κερκίδα περιάγουσιν ἐπὶ τὸ πρηνὲς, ὁ δὲ ὑπόλοιπος εἶς, ² ὅσπερ καὶ πάντων ἰσχνότατός ἐστιν, ἐπιπολης μὲν ³ ὑπὸ τῷ δέρματι τέταχται, χατὰ μέσον μάλιστα τὸ χῶλον ἄνωθεν χάτω φερόμενος, εἰς τένοντα δὲ * τελευτά ενα στρογγύλον, 😘 ίνα πρώτον αποφύεται τοῦ μυὸς ἀνωτέρω πολὺ τοῦ καρποῦ, καὶ διαμένων γε 6 τοιούτος άχρι τοῦ χαρποῦ, πλατύνεται τούντεῦθεν οὕτως, ώς 1 ὑποφύεσθαι παντὶ τῷ τῆς ἄχρας χειρὸς ἔσωθεν δέρματι τῷ ψιλῷ των τριχων. 8 ούδεν ἄρθρον ούτος ὁ μῦς χινεῖ, χαίτοι νομίζουσί γε οἱ ἀνατομικοὶ πάντες οἱ πρὸ ήμων επισπασθαί τε καὶ κάμπτεσθαι πρὸς 9 αὐτοῦ πάντας τοὺς δακτύλους. τοῦτον μὲν οὖν πρῶτον άνατέμνειν χρή, διότι καὶ πρῶτος ἀπάντων ύπὸ τῷ δέρματι τέταχται. μετὰ τοῦτον δὲ τρεῖς μύες έφεξης άλληλων κείνται, κατὰ 10 μηκος απασαν κατειληφότες την εντός χώραν τοῦ πήχεως. έστι δε αὐτῶν ὁ μέσος μεν 11 τὴν θεσιν καὶ ἀχριβῶς ὑποχείμενος τῷ προειρημένω μτι εὐρωστος, εἰς τοὺς τέσσαρας δαχτύλους 12 διανεμόμε-

τοὺς δακτύλους, δύο δὲ add. Ε. ασπες Α. Ε. ος Ρ. ἐπὶ Ο. ἐν Α. τοῦ δέρματος Ρ. τέταται Ο. τελευτήσει Α. τελευτήσει Ρ. ελευτήσει Ρ. αντος Ρ. glossema. οὐτος add. Α. τοι οὐτος Ρ. αποφύεσθαι. — Μ. palmaris longus. οὐδὲ Ε. ὁ μῦς οὐτος Ρ. αὐτοὺς Ρ. 10 τὸ add. Ρ. 11 τῆ θέσει Ρ. 18 διανεμόμενος οπ. Α. lac. — Μ. flexor digitorum sublimis.

νος είς δ' έχατεμωθεν ι αὐτοῦ μῦς ετερος, ὁ μεν εἰς τὸν καρπὸν ² ἐμφυόμενος, ὁ δ' εἰς 8 τὸ μετακάρπιον απλορ 4 τενοντι. και δή 5 κάμπτουσιν οί δύο μύες ούτοι τὸν καρπὸν, ὁ μὲν εἰς τὴν πρὸ τοῦ μικροῦ δακτύλου χώραν ξμβάλλων τοῦ καρποῦ μετὰ τοῦ 6 παρεγκλίνειν ἐπὶ τὸ ῦπτιον, ὁ δ΄ είς την πρό τοῦ λιχανοῦ τοῦ μετακαρπίου μετά της είς τὸ πρηνές εγχλίσεως άμφοῖν δ' ένεργούντων, ή μέση τε καὶ ἀπαρέγκλιτος καμπή γίγνεται τῆς 1 κατὰ τὸν καρπὸν διαρθρώσεως. ἀνατμηθέντων δὲ καὶ τούτων τῶν 8 τριῶν μυῶν, ἄλλος εύρίσκεται 9 μέγιστος μῦς, ὑποκείμενος τῷ μέσφ, κάμπτων καὶ αὐτὸς τοὺς πέντε δακτύλους, τῶν μέν τεσσάρων τὸ πρῶτον καὶ 10 τὸ τρίτον ἄρθου δί ένος αμφότερα τένοντος, τοῦ δὲ μεγάλου τὸ δεύτερον καὶ 11 τὸ τρίτον. 12 τοῖς δὲ τούτου τοῦ μυὸς τένουσι μέγαλοις οὖσιν οἱ τοῦ προειρημένου μυὸς ἐποχοῦνται καθ' ξκαστον δάκτυλον είς εφ' ενὶ 13 πλην τοῦ μεγάλου δακτύλου, χαθάπερ είρηται. ἐπειδὰν δὲ πλησίον ήχωσι τῶν μέσων 14 ἄρθρων, ὁ 15 μικυότερος τένων 16 δια-

¹ αὐτῷ A. ² ἐμφυόμενος om. A. lac. ³ τὸν A. μετα-κάρπιον om. A. lac. ⁴ τείναντι A. ⁵ καὶ add. P. καὶ δη κάμπ. om. A. lac. — M. ulnaris internus. ⁶ παρεκκλίνειν E. — M. radialis internus. ⁷ μετὰ καρπὸν A. κατὰ τὸν μετὰ τὸν Ε. ⁸ τριῶν om. A. Ε. ⁹ μῦς μέγιστος P. — M. Flexor digitorum profundus. Vesal. II. 43. ¹⁰ τὸ om. P. ¹¹ τὸ om. P. ¹² ὀστοῦν add. P. G. ¹³ πλησίον P. ¹⁴ ἀρθρώσεων P. ¹⁵ μικρὸς P; G. ¹⁶ δίχα σχισθεὶς A. διδαχθεὶς P.

σχισθείς, εκατέρω τῷ μέρει επεριλαμβάνων 3 τὸν ὑποκείμενον 4 ἐαυτῷ τὸν μέγαν, εἰς τὴν άρχην εμφύεται τοῦ 5 μέσου τῶν κατὰ τὴν διάρθρωσιν όστῶν. τὸ δὲ πρῶτόν τε καὶ τρίτον ἄρθρον ὑπὸ τοῦ μείζονος κάμπτεται τένοντος, οὐ μην 6 κατά τον αὐτόν γε τρόπον άμφότερα. τὸ μέν γὰρ τρίτον ἄρθρον αὐτὸς ὁ τένων δί έαυτοῦ ταμπτει, τὸ δὲ πρῶτον διὰ τοῦ συνδέσμου. ότι μεν οὖν 8 στρογγύλοι πάντες εἰσὶν οἱ τοὺς δαχτύλους χινοῦντες τένοντες, ὥσπερ νεῦρα, χαλῶς ⁹ εἴρηται τοῖς ἀνατομιχοῖς, οὐ μὴν οὕτε τὰς ανωθεν αρχάς ¹⁰ ακριβως έγραψαν ούτε τον ἀριθμὸν τῶν μυῶν, ὥστε τινές αὐτῶν 11 οὐδέ τους την κερκίδα κινούντας 12 μύας εδήλωσαν, ώσπερ οὐδὲ 18 ὁ Αὶλιανός. περὶ μὲν οὖν τούτων όλίγον ὕστερον 14 έρῶ τῶν δὲ προειρημένων πέντε μυῶν ὁ μὲν κατὰ τὸν μικρὸν δάκτυλον χάμπτων τὸν χαρπὸν ἀπὸ τοῦ ἔσωθεν ἄρχεται 15 χονδύλου τοῦ βραχίονος, συνεφαπτόμενος χαλ τοῦ πήχεως: ὁ δὲ κατὰ τὸν μέγαν ἐκ τῶν ἄνω μερῶν 16 μᾶλλον ἄρχεται τοῦ αὐτοῦ κονδύλου. μεταξύ δὲ άμφοτέρων τῶν ἀρχῶν ἡ τοῦ καθήκον-

¹ ἐν ἐκατ. μέρει P. ² περιλαβών A. P. ³ τὸ A. ὑποκείμενον οπ. E. ⁴ αὐτῷ A. ἐν αὐτῷ E. ⁶ μέσου προτέρου E. ⁶ γε add. P. ⁷ κάμπτων ἐοτὶ A. ⁸ πάντες στρογγ. τε P. ⁹ αὐτοὶς add. E. τοῖς ἀνατομικοῖς om. E. ¹⁰ ἔγραψαν ἀκριβώς P. ¹¹ οὐδὲ — ἐρῷ om. A. lacuna. ¹² μῦς P, ¹³ ὁ om. P. ¹⁴ εἰρήσεται P. G. ¹⁵ τοῦ βραχ. κονδ. A. ¹⁶ μᾶλλον om. P. G. ἄρχει E. αὐτοῦ τοῦ P. G.

τος είς αὐτὸ τὸ δέρμα τῆς χειρὸς μυὸς ἔχφυσις τέταχται. ὑπόχεινται ¹ δὲ οὶ δύο μύες οὶ μεγάλοι ταύτη τῆ ἐκφύσει, τὸ μεταξὺ 2 πήχεώς τε καὶ κερκίδος αναπληρούντες ^ε απαν. ὁ μεν οὐν μικρότερος αὐτῶν, 4 ὅσπερ καὶ μέσος ἀκριβῶς τέτακται, της έντος κεφαλης έκφύεται του βραχίονος, εφαπτόμενός πως ενταῦθα καὶ τοῦ πήχεως. ό δὲ μέγιστος ὑποτέταχται τούτφ, τὴν μέσην χώραν πήχεώς τε καὶ κερχίδος απασαν κατειληφώς καὶ συμφυόμενος άμφοτέροις τοῖς ὀστοῖς, τῷ δὲ πήχει κατά τὰ πρὸς άγκῶνα μέρη περιφυόμενος 5 ώσαύτως. άλλα τοῦτο μέν τὸ μέρος τοῦ μυὸς κατ' εὐθύ τῆς εἰς τὸν μικρὸν δάκτυλόν ἐστιν ἐμφύσεως· άλλο δὲ μέρος 6 αὐτοῦ ἐστιν, ὁ τὴν αὐτην άρχην έχει τῷ προειρημένφ μιτ τῷ τοὺς τέσσαρας δακτύλους κινοῦντι· κατ' εὐθυ 7 δὲ μάλιστα τοῦτο τὸ μέρος τοῦ μυός ἐστι ε τῷ λιχανῷ δακτύλφ. τὸ δὲ τρίτον αὐτοῦ τῶν μερῶν ὅπερ δή καὶ μέγιστόν ἐστιν ο αὐτῶν, τὴν μεταξὺ χώραν κατείληφε κερκίδος τε καλ πήχεως. των δέ λοξῶν μυῶν τῶν τὴν κερκίδα κινούντων, ὁ μὲν έχ τοῦ ἔσωθεν χονδύλου τοῦ βραχίονος 10 έχφυό-

¹ δὲ om. P. ² τοῦ add. P. τε om. P. ³ ἄπαν om. E. ⁴ ὅσπες A. E. ⁵ ὡσαύτως om. E. ΄ αὐτοῦ om. P. ¹ δὲ om. A. δέ ἐστι τοῦτο μάλιστα τὸ μέρος P. εὐθὺ μάλιστα ἐστι A. ὅ τοῦ λιχανοῦ δακτύλου P. ໑ αὐτῶν om. P. αὐτῶν ἐστιν A. ¹ ὁ ἐμφυόμενος A. — M. pronator teres. Vesal. Il. 45. De omnibus his brachii manusque musculis secun-

μενος, συμφυής ών τῆ κεφαλῆ τοῦ κατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον ' κάμπτοντος τὸν καρπὸν μυὸς, ἐκ
τῶν ὑψηλοτέρων ² μερῶν ἐκφύεται τοῦ κονδύλου,
καθήκει δ΄ εἰς τὸ τῆς κερκίδος ὀστοῦν σχεδόν τι

* μέσον, ἐκτεινόμενος ὡς ἐπὶ τὰ ἄνω, περιάγει

4 δὲ ταύτην * ἐπὶ τὸ πρηνές. ὁ δ΄ ἔτερός ἐστι
μὲν ἐλάττων πολὺ τούτου καὶ τῷ μήκει βραχύτατος * ἀπάντων, ὀλίγου δεῖν ἐγκαρσίαν τὴν θέσιν
ἔχων ἐν τοῖς πρὸς τὸν καρπὸν μέρεσι, συνάπτων
ἀμφοτέρων τῶν ὀστῶν τὰ πέρατα τοῦ τε τῆς κερκίδος καὶ τοῦ πήχεως, ἀτρέμα λοξὸς ' ἐγκεκλιμένος ἀπὸ τοῦ πήχεως ἐπὶ τὴν κερκίδα. ἡ δ΄
ἐνέργεια καὶ τούτου, τὴν * κερκίδα περιάγειν εἰς
τὸ πρηνές.

χή. • Περὶ τῶν ἐν ἄχρα τῆ χειρὶ μυῶν.

10 Διττά γένη 11 μυῶν ἐστιν ἐν ἄχρᾳ τῆ χειρὶ κατά τὰ ἔνδον αὐτῆς μέρη, μιχροὶ μὲν πάντες ἐξ

dum Galenum disserit Joan. Baptista Cananus Ferrariensis in dissectione picturata musculorum humani corporis, libro antiquissimo et rarissimo (Haller Bibl. anat. I. p. 192), quem libenter mihi commodavit utendum Car. Asm. Rudolphi, vir ingenio atque eruditione praepollens.

¹ κάμπτοντος om. A. lac. ² μυῶν A. ³ μέσος P. ⁴ δὲ om. E. ⁴ ὡς add. A. P. ⁶ ἁπάντων om. P. G. — M. pronator quadratus. Vesal. II. 45. ⁷ ἐγκεκλεισμένος Ε. ⁶ ἐνέργειαν P. κερκέδα in mg. ⁹ Quae sequentur duo capita in cod. Par. suo loco migrarunt, de quo antea in notulis mentio est injecta. ¹⁰ διττὰ om. A. ¹¹ μὲν loco μυῶν A.

άνάγκης, άλλήλων δε ούκ όλίγον διαφεροντες τά τε άλλα καὶ κατὰ τὸ μέγεθος. πέντε μὲν οὖν είσιν 1 οἱ τῶν λοξῶν χινήσεων, ἐπὶ 2 τὰ ἔσω τε καὶ ἄνω κινοῦντες τοὺς δακτύλους, εξς καθ' ξκαστον, έχτος δὲ ὁ τὸν ἀντίχειρα καλούμενον τὸν μέγαν προσάγων τῷ λιχανῷ, δ δ δὲ ξβδομος ἀπάγει μέχρι 4 τοῦ πλείστου τὸν μικρὸν δάκτυλον ἀπὸ τῶν ἄλλων. τῶν μὲν οὖν ἐπὶ τὰ ἄνω ⁵ τε καὶ 6 ἔσω τοὺς δακτύλους ὅλους ἐκκλινόντων οί τέσσαρες μέν έχ των περιεχόντων αμφιεσμάτων τούς τένοντας, 7 οὶ τὸ πρῶτον καὶ τρίτον ἄρθρον 8 εδείχθησαν χάμπτειν, 9 ερχόμενοι τελευτῶσιν εἰς λεπτὸν τένοντα 10 μετρίως στρογγύλον, όλφ τῷ πλαγίφ μέρει καθ' ξκαστον δάκτυλον παραπεφυχότες, δι οῦ δὴ 11 χαὶ χινοῦσιν αὐτοὺς την είρημένην χίνησιν. ὁ δὲ πέμπτος ὁ τὸν μέγαν δάκτυλον ἀπάγων ἐπὶ πλεῖστον τοῦ λιχανοῦ, 12 την κεφαλην 12 μεν ανηρτημένην έχων πρός τὸ πρῶτον ὀστοῦν τοῦ καρποῦ, τελευτήσας δὲ εἰς τένοντα 18 καὶ αὐτὸς ὁμοίως τοῖς ἄλλοις λεπτὸν, 14 ώσαύτως τε καταφύεται τῷ μεγάλῳ δακτύλφ

¹ τὰ P. in mg. 2 τὸ P. — M lumbricales quattuor et abductor pollicis brevis. — M. adductor seu pyramidalis pollicis. — M. abductor digiti minimi. 2 βδομος δὲ ὁ ἀπάγων Α. 4 τοῦ om. P. O. 5 τε om. Ε. 6 μέσα Α. μέσον P. δλους τοὺς δακτ. P. 7 ος τὸν Α. 8 ἐδείχθη Α. ἐλέχθησαν P. 2 ἀρχόμενοι P. G. 10 μετρίως om. Ε. στρογγύλω Ε. 11 καὶ om. P. 12 τὴν κεφ. — λιχανῷ om. Α. 13 μὲν om. P. 14 ὁμοίως καὶ αὐτὸς P. 15 ὁμοίως P. τε om. P.

καὶ τὴν αὐτὴν ἐργάζεται κίνησιν. ὁ δέ 1 γε προσάγων 2 αὐτὸν τῷ λιχανῷ, τὴν ἐναντίαν ἔχων χίνησιν, ⁸ τῷδε λοξωθεὶς Ελχει τὸν δάχτυλον ἐπὶ την έαυτοῦ κεφαλην 4 άνηρτημένην είς τὸ πρὸ τοῦ μέσου δακτύλου μετακάρπιον. ὁμογενη δὲ ⁵ τούτφ κίνησιν μῦς ἔχει ἄλλος, ἐκφυόμενος ⁶ μὲν έχ τοῦ πρώτου ⁷ τῶν κατὰ τὸν καρπὸν ὀστῶν τοῦ ταπεινοῦ 8 τῆ θέσει, καταφυόμενος δ' εἰς • τὰ χάτω τοῦ μιχροῦ δαχτύλου, χατὰ φύσιν δηλονότι τῆς χειρὸς ἐσχηματισμένης ἀπάγων αὐτὸν ξπὶ πλεῖστον τοῦ παραμέσου. καὶ 10 δῆλον ώς 11 οὖτός τε καὶ 12 ὁ τὸν μέγιστον ἀπάγων τοῦ λιχανοῦ ¹⁸ μείζους εἰσὶ πολύ τῶν ἄλλων πέντε μυων, ανηρτησθαι δεηθέντες είς τὸν χαρπὸν 14 ένεκα τῆς 15 ἐπὶ πολὺ κινήσεως. ἀρθέντων δ' αὐτῶν ἄμα τοῖς τένουσιν, ἄλλοι μύες οἱ ἐν τῷ 16 μεταχαρπίω χείμενοι φανοΐνταί σοι τοίς τε άνατομιχοῖς άγνοηθέντες ἅπασι κάμοὶ δὲ μέχρι πολλοῦ τὴν δ' ἔκφυσιν 17 ἔχουσιν ἐκ τοῦ περιλαμβάνοντος συνδέσμου τὰ κατὰ τὸν καρπὸν ὀστᾶ κατ' ἐκεῖνο μάλιστα τὸ μέρος, ἔνθα παύεται μὲν

γε οπ. P. αὐτῷ Ε. ετῷ δὲ λοξῷ ἴσως P. ήρτημένος A. τούτων A. ἔχει μῦς P. μὲν οπ. Ε. τοῦ κατὰ τῶν ὀστῶν καρποῦ Ε. ετὴν θέσιν P. τὴν Α. ἐσχημ. δηλον. τῆς χειρὸς A. P. — Μ. abductor digiti minimi. τοίνυν εἰκότως A. P. G. τὶ οὕτως καὶ P. τὸ οπ. P. μείζονες P. ^{12} δ οπ. P. ^{13} μείζονες P. ^{14} ἕνεκεν P. ^{15} ἐπιπολῆς A. ^{16} μετακάρπω A. καρπίῳ E. ^{17} ἔχοντες P. — Μ. interossei.

ό καρπός, άρχεται δὲ τὸ μετακάρπιον εντεῦθεν ι δ' δρμώμενοι πρός την πρώτην διάρθρωσιν ² ήχουσιν ξχάστου δαχτύλου, δύο χαθ' ξχα**στον** ὄντες ³ μύες, ἐκφυόμενοί τε τῆς μέσης χώρας ἐκατέρωθεν, ώς επιλαμβάνειν τι και τοῦ πλαγίου. καὶ διὰ τοῦτό γε αὐτὸ μετὰ παρεγκλίσεως τῆς είς τὸ πλάγιον έχάστου τῶν δαχτύλων χάμπτουσι τὸ πρῶτον ἄρθρον, ὃ καὶ διὰ τοῦ περιέχοντος συνδέσμου τοὺς μεγάλους τένοντας έφην χάμπτεσθαι κατά δὲ τὸν μέγαν δάκτυλον οὕτε ὁμοία κατά πᾶν ἐστιν ἡ τῶν εἰρημένων μυῶν 5 κατάφυσις ούτε ἴσος ἀριθμός. 6 ὁ μὲν γὰρ ἀπτόμενος ένὸς τῶν προειρημένον μυῶν, τοῦ τὸν μέγαν δάκτυλον 1 ἐπὶ πλεϊστον ἀπάγοντος τῶν ἄλλων, ⁸ μιχρότερός έστι καὶ καταφύεται τῷ δακτύλφ πλησίον τῆς δευτέρας διαρθρώσεως, ο οὐ πάνυ μέν εκείνην σαφώς κινών, την πρώτην δε μάλλον. οι δ' εφεξης αίτοῦ δύο την δευτέραν κάμ-

¹ δὲ οm. Ε. δρμώμενον Α. ² ἔχουσιν Α. Ε. ἐκάστους δακτύλους Α. μύες οm. Α. Ρ. ἐμφυόμενοι Ρ. ἐκφυόμενος Α. ⁴ τε Ε. ⁵ κατάφυσις — τοῦ τὸν μέγαν οm. Ρ. οὖκ ἴσος γ' ἐστὶν ἀριθμός ° εἰς μὲν γὰρ Ο. Ρ. in mg. Locus in Cod. Par. valde corruptus persanatur codice Escorialensi. ⁶ ὁ μὲν — μυῶν οm. Α. lac. ² ἐπὶ πλ. ἀπάγ. οm. Α. lac. βμικρότερος Α. Ε. Ο. μακρότερος Ρ. in mg. Flexor pollicis lougus sive longissimus intelligi nequit, qui secundum pollicis articulum flectit simiisque deest; neque inter summae manus musculos erat recensendus. Num sit flexor pollicis brevis? ⁰ οὖ — ἐκείνην οm. Α. lac.

πτουσι διάρθρωσιν, ὁ μέν τοῦ προειρημένου τοῦ μείζονος ψαύων, 1 ἄνω δέπειν τὴν χαμπὴν ποιούμενος, ὁ δὲ μετ' 2 αὐτὸν ἐγκλίνων ἀτρέμα εὶς τὸ πλάγιον. ἀπάντων δὲτ ῶν εἰρημένων ἕνδεχα μυῶν ετῶνδε χοινόν ἐστιν ἔργον, τὴν πρὸς τὸν καρπον 4 συνάρθρωσιν έκάστου τῶν 5 κατὰ τὸ μετακάρπιον όστων κάμπτειν τοσούτον, 6 δσον έχάστη πέφυκε χάμπτεσθαι. βραχύτατον δέ 1 έστι τοῦτο. 8 συνήρθρωται γὰρ ἀλλήλοις τὰ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ὀστᾶ, καὶ οὐ καθάπερ τὰ τῶν δαχτύλων διήρθρωται· διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἡ τοῦ 9 μεγάλου δαχτύλου πρώτη διάρθρωσις εναργή την χίνησιν έχει, λεληθυῖαν το δε χαὶ τελέως άμυδρὰν ἡ τῶν τοῦ 11 μεταχαρπίου πρὸς τὸν καρπόν. ενίστε 12 μέντοι 18 και κατά τὸν μέγαν δάχτυλον οἱ δύο 14 μόνον φαίνονται μίες ὁμοίως έχοντες τοῖς ἐπὶ τῶν άλλων. κάκεῖνοι δὲ πολλά-

¹ ἀξφεπῆ O. P. in mg. ἄνω φέπειν P. ἄνω φέπων Ε. ἀνωψόεπῆ A. quod haud improbo. ² αὐτὴν Ε. ἐκκλίνων P. O. De duodus his pollicis musculis, qui secundum flectere dicuntur articulum, nihil certi affirmare ausim. Reliquus est opponens musculus, quem sub abductore brevi Galeni latere potius duxerim quam horum musculorum vicibus fungi. Vesalius II. 43. musculos duos habet, qui primo pollicis ossi, tres Galeno ignoratos, qui secundo famulantur. Anat. admin. L. 9. ³ τόδε Α. ⁴ ἐνάρθρωσιν Ο. P. in mg. ⁴ μετὰ Ε. Ο. P. in mg. ⁴ ἐκάστης ὅσον κάμπ. πέφ. Α. ξκαστος Ε. † ἔσται Ε. ⁴ συνήρθρωνται Ε. ⁴ μεγάλου πρώτη διάρθρωσις δακτύλου Ε. † ὁὴ Α. † μετακάρπου Α. P. † μεν δή Ε. * καὶ οπ. P. † μόνοι P.

κις υΰτως 1 άλλήλοις εἰσὶ συμφυεῖς, ὡς ενα φαίνεσθαι καθ' εκαστον δάκτυλον.

αδ. Περὶ τῶν ὑπὸ ταῖς αλεισὶ μυῶν.

2 'Υφ' έχατέρα χλειδί μῦς είς ὑπόχειται μηδέ φανήναι σαφως δυνάμενος πρίν * άρθήναι την κλεΐν. ἔστι ⁵ δὲ σαρκώδης ὅλος ἐκάτερος αὐτῶν, εὶς ὀστα δύο την κατάφυσιν έχων την τε κλεῖν καὶ τὴν πρώτην τοῦ θώρακος πλευράν τὴν μικράν, ην ένιοι κατακλείδα προσαγορεύουσι τη μεν οὖν κλειδὶ συμπέφυκε 6 κατὰ τὰ πρὸς ἀκρώμιον ἀναφερόμενα μέρη, τοῦ δὲ τῆς πλευρᾶς, 8 ίνα συναρθροῦται τῷ στέρνω. περὶ τούτων τῶν μυῶν τῆς ἐνεργείας ἔνιοι μὲν ἀποροῦσι τῶν ἀνατομιχών, ένιοι δε την ωμοπλάτην οἴονται 6 προσάγεσθαι καθάπερ 10 ὁ Λύκος ἐπί 11 γε τῶν ἄλλων ζώων, ὅσα κλεῖς οἰκ ἔχει. καὶ γὰρ καὶ νομίζει συμφύεσθαι τοὺς μῦς 12 τούτους τῆ ἀγχυοοειδεῖ τῆς ωμοπλάτης ἀποφύσει, 18 μέγιστα σφαλλόμενος. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων 14 τε καὶ τῶν κλείς εχόντων ζώων, οὐδε τοῦτο δυνάμενος εiπείν,

¹ ἀλλήλων Ε. ² ἐφ' Α. Ε. Ο. ³ εἰς om. P. Ο. ⁴ ἀρθρῆναι Α. ⁵ γὰρ Ε. ὅλως Α. προσαγορεύουσι — μέρη om.
Α. lac. ⁶ τὰ κατὰ τὸ Ε. ˀ τὸ Ρ. ⁶ ἐνα om. Α. lac. ἐνα
καὶ ὅπου Ρ. glossemate in textum recepto. ցροσαγορεύεσθαι Ρ. Stellulis lacunam indicat Gadaldinus. ¹⁰ ὁ om.
Α. ¹¹ τε Ρ. ¹² τούτους om. P. ¹³ μάλιστα Α. ¹⁴ τε
om. P.

πεῖν, τὴν ὡς συνδέσμου χρείαν αὐτοῖς ἀνατίθησιν. οὐ μὴν οὕτω ¹ γε ἔχει τὸ ἀληθὲς, ἀλλὰ καὶ
² οὖτοι οἱ ³ δύο μύες ⁴ ὁμοίαν τοῖς μεσοπλευρίοις
ὀνομαζομένοις μυσὶ τὴν ἐνέργειαν ἔχουσιν. ὥσπερ
⁵ γὰρ ἐκείνων ἔκαστος ⁶ ταῖς ἔξωθεν ἰσὶ πρὸς
τὴν ὑψηλοτέραν πλευρὰν ἀνασπῷ τὴν ταπεινοτέραν, οὕτω καὶ οίδε πρὸς τὴν κλεῖν ⁷ ἀνέλκουσι
τὴν πρώτην πλευράν.

πέ. Περὶ τῶν τοῦ θώραχος μυῶν.

Τῶν τοῦ θώραχος μυῶν οἱ μὲν ἐν τοῖς μεσοπλευρίοις δύο καὶ εἴκοσίν εἰσι, τῷ μήκει τὰς ἔνας ἔμπαλιν ἔχοντες. οὐ γὰρ ὥςπερ οἱ μύες απὸ τῆς ράχεως ἄχρι τοῦ στέρνου περαίνουσιν, οὕτω καὶ αἱ ἴνες αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ πλευρᾶς εἰς πλευρὰν 10 ἐμπεφύκασι λοξαὶ τῷ χ̄ 11 παραπλησίως 12 ἐναντίαν ἀλλήλαις αἴ τε ἔξω καὶ ἐντὸς ἔχουσαι τὴν θέσιν. αἱ μὲν οὖν ἐκτὸς ἴνες ἐν τοῖς ἄνωθεν 18 κάτω φερομένοις μέρεσι τῶν πλευρῶν διαστέλλουσι τὸν θώρακα, συστέλλουσι δὲ αἰδιὰ 14 βάθους ἐναντίως 15 δὲ αὐταῖς αἱ κατὰ

¹ γε om. Ε. 2 οὐτοι om. Ε. 8 δύο om. Α. Ρ. G. 4 όμοίως Α. μεσοπλεύροις Ε. ότομαζόμενοι Α. 5 γὰρ om. Ε. 6 ταῖς om. Ε. λοὶ πρὸς τὴν om. Ε. 7 ξλαουσι Ε. — Μ. subclavius. 8 ἀπὸ τῆς ψάχεως ἄπαντες ώς Α. 9 αὐτῶν om. Α. 10 πεφύασι Α. Ε. ἐκπεφύκασι Ρ. ἐμπεφύκασι Ο. Ρ. in mg. 11 παραπλήσιαι Ρ. 12 ἐγκαρσίαν Ρ. ἐναντίαν — Θέσιν om. Α. Ε. 13 καταφερομένοις Ο. 14 βάθος Α. 15 δὲ om. Ε.

ιτα χονδρώδη τα πρός τῷ στέρνω ² συστέλλουσι μέν αὶ ἐπιπολῆς, διαστέλλουσι δὲ αὶ διὰ βάθους. [ἐπὶ δὲ τῶν κατὰ τὰς νόθας πλευρὰς μυῶν άχρι τῆς * τελευτῆς αὐτῶν ἡ αὐτὴ φύσις ἐστὶ τῶν ἐνῶν οὐδὲ γὰρ ἔχουσω αίδε τωὰ καμπήν.] έτέρα ⁵ δὲ μία συζυγία μιχρῶν μυῶν ἀνασπῷ τὰς πρώτας πλευράς, ώςπερ 6 ετεραι δίο κατασπώσι την δεκάτην τε καὶ την ενδεκάτην. η γάρ τοι δωδεκάτη 7 πλευρά τοῦ διαφράγματος έξωθέν έστι, ⁸ συμπεφυκυῖα τῷ λοξῷ κατ' ἐπιγάστριον μυτ τῷ μικροτέρφ. φαίνεται δ' ενίστε και • περιγραφήν ίδιου μυός έχουσα τοῦ κατασπώντος αὐτήν. ἄλλαι δὲ τρεῖς ἐχ τραχήλου καθήχουσαι συζυγίαι μυῶν διαστέλλουσι 10 τὸν θώραχα, μεγίστη μέν ή χατὰ 11 τὰ σιμὰ τῶν ἀμοπλατῶν, ελάττων δ' ή πρόσθεν αὐτής, ελαχίστη δ' ή όπισθεν. αι δε άνωθεν άρχαι της μεν πρώτης λεχθείσης 12 τὰ σιμὰ τῆς ωμοπλάτης ἐστι, τῆς

τὰς χονδρώδεις Α. τὸν χονδρώδη Ο. ² διαστέλλουσι Ο. ⁸ συστέλλουσι Ο. αἱ διὰ βάθους om. Α. lac. Quae uncinis circumsepsi verba, ex Oribasio in Cod. Par. mg. fluxerunt. Desiderantar enim in Codd. A. E. Musculorum intercostalium externorum et internorum actiones contrarias refutavit Fallopius et Hallerus. ⁴ πλευρῆς P. ⁵ δὲ om. Α. Ε. μία om. P. ⁶ αἱ add. Ο. ἔτεροι Α. δύο om. Α. ⁷ τῶν πλευρῶν Α. ⁸ συμπεφυκότων (πεφυκυῖα Ε.) τῶν λοξῶν κατ ἐπιγαστέρα (ἐπιγάστριον Ε.) μυῶν τῶν μικροτέρων Α. Ε. ⁹ παραγραφὴν Ε. περὶ γραιδίου Α. ¹⁰ δὲ add. Ε. ¹¹ τὰ om. Ε ¹² τὰ σιμὰ — δεύιερος om. P. G.

δε δευτέρας ο 1 δεύτερος των 2 εν τραχήλο σπονδύλων εστίν, 3 ή τρίτη δ' 4 εκ των ακάνθης εκπέφυκε δι ύμενώδους συνδέσμου, τοῦ τε ἡμίσεως μέρους τοῦ κάτω τῶν κατὰ τὸν τράχηλον σπονδύλων καὶ τῶν πρώτων δυοῖν τοῦ μεταφρένου. προήχει δὲ ἡ μὲν πρώτη συζυγία μέχρι χαὶ τῶν νόθων πλευρών, ή δε δευτέρα μέχρι 5 τῆς πέμπτης, ή τρίτη δ' επιπέφυκε μεν και ε τη τρίτη πλευρά, καταπέφυκε δε 7 δμως ισχυρώς είς τὰς έφεξης τέσσαρας. ούτοι πάντες 8 οἱ μύες διαστέλλουσι τον θώρακα, καὶ πρός αὐτοῖς αἱ φρένες. συστέλλουσι δε οί τε μεσοπλεύριοι ταῖς ἡμισείαις 9 ίσὶ καὶ οι τοῖς ἑαχίταις 10 μυσὶ παρατεταμένοι κατά τὰς φίζας τῶν πλευρῶν καὶ τῶν ὀρθίων κατά τὸ ἐπιγάστριον 11 ἡ ἄνω μοῖρα καὶ οἱ τὰς έσχάτας πλευράς κατασπώντες. συντελούσι 12 δ' έτι πρός τὰς συστολάς τοῦ θώραχος ενίστε καὶ οί κατ' 18 επιγάστριον. επιδέδεικται δε και περι τούτων απάντων εν τοῖς περὶ τῶν τῆς 14 ἀναπνοῆς αἰτίων, ἄπερ εἴ τις 15 ἀναλέξεται, γνώσεται

¹ πρῶτος P. G. ² ἐκ τραχήλου Ε. ³ τῆς δευτέρας δὲ ὁ δεύτερος add. P. G. ⁴ ἐκ τῆς P. ἐκτὸς A. — Musculi sunt serratus anticus et serrati postici cum scalenis. Triangularis sterni omittitur Galeno. ⁵ καὶ add. A. ⁶ τῆ οπ. A ⁷ λοχυρῶς ὅμως P. ⁸ ὁμοδως A. ⁹ ἐσὶ οπ. A. E. ¹⁰ μυσὶ οπ. P. Levatores costarnm et fasciculi aliquot obliqui ábdominis externi musculi. Anat. adm. V. 4. Vesal. II. 35. ¹³ οὲ ἄνωμοι A. ¹² δὲ τι P. O. ¹³ ἐπι... δέδεικται δεκὰς καὶ A. ¹⁴ ἀνατομῆς A. E. ¹⁵ ἀναλέξαινο A. ἀνελέξανο P.

σαφώς όλιγου δείν άπάντων των είρημένων μυών ηγνοημένην την ενέργειαν τοίς προ ήμων άνατομιχοίς.

χς'. Περὶ τῶν ὁαχιτῶν μυῶν.

Οἱ ¹ ὁαχῖται μύες ἄρχονται μὲν ἀπὸ τοῦ δευτέρου σπονδύλου τῶν κατὰ ² τὸν τράχηλον ἢτοι δὲ τοσοῦτοι τὸν ἀριθμόν εἰσιν, ὅσοιπερ οἱ ἀπὸ ³ τοῦδε σπόνδυλοι συμφυεῖς ἀλλήλοις ὅντες, ¹ ἡ μέγιστοι δύο εἶς ἐκατέρωθεν τῆς ἀκάνθης, ἐκ πολλῶν ⁵ μυῶν σύνθετοι. ἀπάντων δὲ αἰ ἰνες ἀτρέμα ⁶ λοξαὶ τυγχάνουσιν οὖσαι, καὶ ταθεῖσαι βραχὺ ¹ παρεγκλίνουσιν ἐφ ἐαυτὰς ἔκαστον τῶν ³ συνεχῶν σπονδύλων. ὅταν δὲ ³ ἀμφότεραι ταθῶτιν αὶ ἶνες ἔκ τε τῶν δεξιῶν καὶ ¹ ο τῶν ἀριστερῶν ἐκάστου ¹¹ σπονδύλου, τηνικαῦτα ¹¹ ορθος καὶ ἀρὸεπῆς μένων ἀνακλᾶται πρὸς τοἰπίσω, καὶ εὶ καθ ὅλην τὴν ῥάχιν οὕτω γένοιτο, μετὰ μὲν μετρίας τῆς τάσεως ἐκτείνεται πᾶσα, βιαιότερον δὲ ταθέντων, ἀνακλᾶται πρὸς τοἰπίσω,

¹ φαχίσται Α. ³ τὸν οπ. Ρ. Ο. ὅ τοῦ σπονδύλου Α. Ε. τοῦδε σπονδύλου Ρ. τοῦδε σπόνδυλοι Ο. διφυεῖς Ο. ⁴ ὁ Ο. ἢ εῖς μέγιστος Ρ. ὁ μορίων Ο. σύνθετος Ρ. συνέθετο Ε. τε add. Ρ. ταρεκκλίνουσι Ο. ὁ συνεχόντων Ο. Ρ. in mg. αμφότεροι Ρ. Ο. αί ἴνες οπ. Ρ. ¹ οπον οπ. Ρ. ¹¹ σπονδύλων Ρ. ¹² μὲν add. Α. Ε. — Μ. sacrolumbalis et longissimus dorsi. Anat. adm. V. 10. Vesal II. 38.

την εναντίαν τη χυφώσει χαλουμένη λαμβάνουσα διάθεσω.

κζ. Περὶ τῶν καμπτόντων τὴν ῥάχιν μνῶν.

Κατὰ μὲν τὴν ἄνω μοῖραν ἄπασαν ἄχρι τοῦ τετάρτου, ποτὲ δὲ καὶ ¹ τοῦ πέμπτου τῶν κατὰ θώρακα σπονδύλων οἱ δύο μύες, οθς ὑποβεβλῆσθαι τῷ στομάχῳ πρόσθεν εἰπον, οἱ κάμπτοντες τὴν ῥάχιν εἰσί. κατὰ δὲ τὰ κάτω ² μέρη καὶ τὴν ὀσφὺν ἡ ἔνδον ἄπασα χώρα μεγίστους ³ ἔχει δύο μύας, οθς ψόας ὀνομάζουσιν οἱ ἀνατομικοὶ πάντες. ἐκφύονται δὲ ἀνωτέρω τοῦ διαφράγματος οἴδε κατὰ τὸν ⁴ δέκατον ἢ ἐνδέκατον ἐνίστε τοῦ θώρακος σπόνδυλον, κάμπτοντες τὸ καθ' ἑαυτοὺς μέρος τῆς ῥάχεως. τὸ δ' ἐν τῷ μεταξὺ τούτων τε καὶ τῶν προειρημένων, ὅπερ ἐστὶ τοῦ θώρακος τὸ μέσον, 6 οὐδένα κέκτηται μῦν ἴδιον, άλλὰ τοῖς ἐκατέρωθεν μέρεσι συγκινεῖται.

χή. Περὶ τῶν κατ ἐπιγάστριον μνῶν.

'Οχτω ' μύες εἰσὶν οὶ κατ' ἐπιγάστριον, ἑκατέρωθεν τέσσαρες, ἔξωθεν μὲν ἀπάντων οἱ ἀπὸ

τοῦ om. A. E. ² μέρη om. P. τὰ κατὰ τὴν ὀσφύν P. μέρη κατὰ A. κάτω, ἡ κατ ὀσφύν ἔνδον O. ³ ἔχουσα A. ⁴ ἐνδέκ ἢ δέκατον P. O. ⁵ ἔαυτὸ P. ἔαυτὰς E. ⁶ .δὲ add. A. E. — M. longus colli et psoas major. ⁷ μὲν add. P.

τυῦ θώρακος καταφερόμενοι λοξοι, 1 [μέχρι τῶν της ηβης όστων] μέγιστοι των ενταύθα μυών, δεύτεροι δὲ ² ὑπ αὐτοῖς οἱ ἀπὸ τῶν λαγόνων αναφερόμενοι, καὶ ³ τρέτοι τούτοις συνάπτοντες, οί εὐθεῖς, καὶ τέταρτοι οἱ τῷ * περιτοναίφ συμφυείς, εγκάρσιοι τη θέσει. άλλ οἱ μεν ευθείς ολοι σαρχώδεις εἰσὶν, ⁵ ἀπὸ τοῦ στήθους ἄχρι τῶν τῆς ἥβης ὀστῶν ἐχτεταμένοι, χαὶ 6 μέχρι μὲν τοῦ ὀμφαλοῦ χαὶ μιχρὸν ἔτι προσωτέρω παράκεινται ⁷ τε καὶ ψαύουσιν ἀλλήλων, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦδε, συμφύονται καὶ τελευτῶντες εἰς τὰ τῆς ηβης όστα 8 καταφύονται. ή κυρυφή δὲ αὐτῶν ύμενώδης τένων ἐστὶν, ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ θώραχος ⁹ ἀναφερόμενος, ἀλλ' ¹⁰ ἐπιχειμένων αὐτῷ τῶν κατὰ τὸ στῆθος μυῶν, ἔλαθεν εἰκότως τοὺς άνατομικούς. άρθέντων δ' εκείκων, ὁ ύμενώδης τένων 11 ούτος εναργώς φαίνεται συμπεφυχώς 12 άχρω τῷ στέρνω καὶ προσέτι τοῖς πλαγίοις αὐτοῦ μέρεσιν ἄπασι, καθά συναρθροῦται τοῖς χονδρώδεσι 13 τῶν πλευρῶν, ἄχρι τῆς πρώτης ἀναφερόμενος, εξ ής ανήρτηται. κατά δε την 14 αὐ-

¹ Haec ex Oribasio in Cod. Par. recepta sunt verba.

² ἐπ' αὐτῶν Α. ἀπ' Ε. ὑπ' αὐτοὺς Ρ. ὑπ' αὐτοῖς Ο. ³ τρίτην Ε. ⁴ περὶ τῷ νέῳ Ε. ⁵ οἱ add. Ε. στήθους .... ὁ τῶν ὀστῶν Α. ⁶ μέρει Ρ. ⁷ τε καὶ ψαύουσι οι. Α. ⁸ καταφύονται οι. Α. — Μ. rectus abdominis. ⁹ ἀναφερομένη Ε. ¹⁹ ἀποκειμένων Α. αὐτῆ Α. Ρ. ¹¹ οὕτως Ε. ¹² ἄχρι Α. ¹³ μέρεσι add. Ρ. ¹⁴ ἀρχὴν Ε.

την ταύτην 1 πλευράν έστι και άλλη τις σαρκώδης κεφαλή τοῦ προειρημένου μυὸς, εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον εμβάλλουσα τένοντα, τὴν δ' ἔχφυσων έζευγμένην έχει τῆ καταφύσει τοῦ κατὰ τὴν ² κλεῖν μυὸς τοῦ μιχροῦ. καὶ μέντοι καὶ κάτω πρὸς ³ ὑποχονδρίο διάφυσις όρᾶται κατ' 4 αὐτὸν 5 ἐγκαρσία λευκανθίζουσα, μεθ' ην τὸ ἄνω πᾶν ἄχρι της χλειδός έτερον μῦν ἐγχωρεῖ τίθεσθαι 6 προσστέλλοντα τὰς συναρθρώσεις τῶν πλευρῶν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ θώραχος 1 εἰς ἐπιγάστριον καταφερόμενοι δύο μύες ἄρχονται μεν ἀπὸ τῆς ἕχτης ώς 8 ἐπὶ τὸ πολὺ πλευρᾶς, ἐχφύονται δὲ χάχ τῶν μετ' αύτην άπασων, εκδιεστηκυιων άρχων, μίαν χαθ' έχάστην πλησίον τῶν χονδρωδῶν ἔχοντες ⁹ ἀποφύσεων, εν τοῖς χάτω μέρεσι τοῦ 10 προσθίου μυὸς τοῦ θώραχος χαὶ τοῦ χατὰ τὰ σιμὰ τῆς ωμοπλάτης. 11 λεπτυνόμενοι δὲ τοῖς τε κενεῶσι παραφέρονται καὶ τοῖς τῶν λαγόνων ὀστοῖς έπιβάλλουσιν, εἰς ὑμενώδεις τένοντας 12 τελευτήσαντες. 18 εμφύονται δε δί αὐτῶν τοῖς τῆς ῆβης όστοῖς χαὶ τοῖς βουβῶσι. χαὶ δή χαὶ τέτρηνται χατὰ 14 ταῦτα χαὶ διεξέρχεται διὰ τοῦ τρήματος ο, τε καταφερόμενος εἰς ἐκάτερον 16 ὄρχιν μῦς,

¹ πλευρά Ε. ² κλείδα Ε. ³ ύποχόνδριον Ρ. ⁴ αὐτὸ Ε. αὐτὴν Ρ. ³ ἀμαρσία Α. Inscriptio tendinea. ⁶ συστέλλοντα Ρ. ⁷ πρὸς Ρ. ⁸ ἐπὶ om. Ρ. ⁹ ἀποφύσεις Ρ. ¹⁰ τε ξμτροσθεν Ρ. ¹¹ λεπτυνόμενον Ε. ¹² τελευτήσαντας Ε. ¹³ ἐκ-ψύονται Ε. ¹⁴ ταύτας Ρ. αὐτά Α. — Μ. obliquus externus ¹⁵ ὅρον Ρ.

φ ι χρεμαστήρ ονομα, και σύν αυτώ τό τε σπερματιχον άγγεῖον χαὶ 2 ή φλέψ χαὶ ή άρτηρία χαὶ ή τοῦ περιτοναίου ἀπόφυσις. ὅσον δὲ πρὸς ἐπιγάστριον αὐτῶν ἀνήκει μέχρι μὲν τῶν προειρημένων μυῶν τῶν 8 εὐθέων, 4 καταλεπτύνεται κατά βραχύ, τὸ ἐντεῦθεν δὲ εἰς ὑμενώδη τένοντα 5 καταπαυσάμενον επιφύεται τοῖς μυσὶν αὐτοῖς έξωθεν, ώς δοχεῖν 6 εκείνων ίδιον είναι σκέπασμα τοιούτον, οίον 7 εν τοίς πλείστοις αὐτῶν οἱ ὑμένες είσίν. ἡ δὲ τρίτη συζυγία τῶν λοξῶν μυῶν έμπαλιν τοῖς εἰρημένοις έχει τὰς ἶνας, ἐχ τῶν κάτω μερών άναφερομένας λοξάς. ⁸ άρχονται μέν οὖν ἀπὸ σαρχώδους ἐκφύσεως ἐκ τῶν κατὰ ο τὰς λαγόνας όστῶν, 10 προέρχονται δὲ 11 άχρι τῶν εὐθέων μυῶν 12 κάνταῦθα παύονται, τοῖς ἐγκαρσίοις μυσὶ κατὰ τὴν ἄνοδον ἐπιφυόμενοι καὶ τῶν νόθων πλευρών 13 ταῖς τέσσαρσι κατ' αὐτὰς μάλιστα 14 τὰς χονδρώδεις ἀποφύσεις· ἐπιβάλλει δέ τις χαὶ τούτων τῶν μυῶν ὑμενώδης ἀπόφυσις λεπτή τοῖς εὐθέσι 15 κατ ἐπιγάστριον μυσὶν, υποβεβλημένη 16 τη των έξωθεν κατιόντων λυξων των μεγίστων. ή κάτω δέ αὐτων ἀπονεύρω-

¹ κρεμαστήριον $\mathbf{A}$. ² $\dot{\eta}$ — $\dot{\eta}$ om. $\mathbf{P}$. ³ εὐθείων Codd. ⁴ ἀποπλύνεται $\mathbf{P}$. ⁵ παυσάμενον $\mathbf{P}$. ⁶ ἐκείνων om. $\mathbf{E}$. ⁷ ἐν om. $\mathbf{P}$. $\mathbf{E}$. ⁶ ἄρχεται $\mathbf{E}$. ⁹ τῶν λαγόνων $\mathbf{E}$. ¹⁰ περιέχονται $\mathbf{P}$. ¹¹ ἐνταῦθα add. $\mathbf{A}$. εὐθείων $\mathbf{A}$. εὐθείων $\mathbf{E}$. ¹² κἀντεῦθεν $\mathbf{A}$. ¹³ τοῖς $\mathbf{P}$. $\mathbf{A}$. ¹⁴ τὰς om. $\mathbf{E}$. — $\mathbf{M}$. obliquus internus. ¹⁵ μυσὶ τοῖς κατ ἐπιγ. $\mathbf{P}$. ¹⁶ τῷ $\mathbf{P}$.

σις, ἐνουμένη τῆ τῶν ' ὑποκειμένων ἐγκαρσίων, είς τὰ τῆς ήβης όστα καταφύεται κατά τὰ ένδον ήδη πως αὐτῶν μέρη μᾶλλον, ὁμοίως 2 τῆ των προειρημένων διατετρημένη. ἔσωθεν δὲ τῶν ελοημένων 3 οι έγκαρσιοι μύες είσιν, 4 ή λοιπή τε καὶ τετάρτη συζυγία τῶν ἐπιγαστρίων μυῶν, ἀπό τε τῶν κατὰ τὰς 5 νόθας πλευρὰς περάτων 6 ἐκφυόμενοι κατά τὰ ένδον αὐτῶν μέρη καὶ προσέτι της πλαγίας αποφύσεως των εν οσφύι σπονδύλων, είτα έξης ύμενώδει συνδέσμφ ⁷ συναπτόμενοι πρὸς τὴν 8 ὀρθίαν ράχιν τοῦ τῆς λαγόνος όστοῦ ⁹ τελευτώσιν εἰς ἐγχαρσίαν ἀπονεύρωσιν ύμενώδη 10 καὶ λεπτήν, ἐπιπεφυχυῖαν τῷ περιτοναίφ, καὶ λανθάνει 11 τοὺς πλείστους γε τῶν ιατρών τὸ σύνθετον 12 ἐξ αὐτοῦ τε καὶ τοῦ περιτοναίου 18 σωμα, περιτόναιον είναι νομίζοντας. αμέλει καν ταῖς καλουμέναις γαστροβύαφίαις ώςπερ 14 υμένα διαδράπτουσιν 15 αὐτὸ, καὶ γράφοντες εν τοῖς ὑπομνήμασιν ὅπως χρὴ ποι-

¹ ὑπερκειμένων A. E. ²τῷ E. ³ οἰον E. ⁴ἡ οm P. λοιπὴ δὲ Codd. Scripsi τε. ⁵ νόθους P. ⁶ ἐκφυομένη A. E. ¹ συναπτόμενα A. — M. transversus abdominis. Admin. anat. V. 6. Vesal. II. 31. ˚ εὐθεῖαν P. ˚ τελευτῶσα A. ¹ ο τε add. P. ¹ ¹ τε add. E. γε P. O. ¹ ² τὸ add. E. ἐξ αὐτῶν O. P. ¹ ³ σῶμα om. P. νομίζοντα A. νομίζοντες E. ¹ ⁴ εἰς ἐνα E. ¹ ⁵ αὐτὸν P. — Galeni gastrorhaphiam, quae abdominis integumenta cum peritonaeo, ex adverso vero tegumenta sola sine peritonaeo alternis acu consuere docet, aequales jam Chirurgi videntur neglexisse.

είσθαι * τὰς γαστροβραφίας, ώς περὶ ὑμένος διαλέγονται. χαταλείπει μέντοι τὸ περιτόναιον ² ἐν τοῖς κάτω μέρεσιν ἡ ἀπονεύρωσις αὕτη, καὶ φαίνεται ³ μεν εκείνο μόνον γυμνον, ή δε απονεύρωσις έχ τῶν έξω μερῶν περιβαίνουσα τοὺς εὐθείς καὶ σαρκώδεις μῦς, 4 ένωθείσα τῆ τῶν ὑπερκειμένων μυών τελευτη, τοῖς της ηβης ὀστοῖς ξμφύεται. τούτων ⁵ των όκτω μυων ή χρεία τε αμα καὶ ἡ κίνησις εἰρηται μέν ἐπὶ πλέον ἐν τοῖς περί χρείας μορίων, εἰρήσεται δὲ καὶ νῦν τό 6 γε κεφάλαιον έκάστης αὐτῶν. εἴς τε ⁷ γὰρ τὰς ⁸ ἐκqυσήσεις καὶ τὰς καλουμένας καταλήψεις τοῦ πνεύματος καὶ τὰς μεγάλας τε καὶ ⁹ τὰς ὀξείας φωνάς, εμέτους τε και διαχωρήσεις γαστρός είσι χρήσιμοι. συντελεί δε αυτών ή κάτω μοίρα και μάλιστα τῶν ἐπιβεβλημένων τῆ χύστει τῆ χατὰ 10 ούρησον ενεργεία 11 [προστέλλοντες είσω τὸ ὑπογάστριον.]

κθ'. Περὶ τῶν ¹² ἐπὶ τοὺς ὄρχέις καταφερομένων μυῶν.

Δύο πρός έκατερον ὄρχιν ἀφικνοῦνται μύες ἐσχνοί· ἐκφύεται δὲ ὁ μὲν ἐκ τοῦ τῆς ἥβης ὀστοῦ

τὰς οπ. Ρ. γαστροφόαφίαν Ρ. ² ἐν τ. κ. μέρεσεν οπ. Α. ⁸ λοιπὸν Ο. ⁴ ἐνωθεῖσαν Ε. τῆ τε ὑπερκειμένη τῶν μνῶν τῆ αὐτῆ, Α. ⁵ δὲ add. Ρ. ⁶ τε Ρ. ⁷ γὰρ οπ. Ρ. ⁸ ἐκ-φύσεις Ρ. Ο. Ε. ἐμφυσήσεις Α. Scripsi ἐκφυσήσεις. ⁹ τὰς οπ. Ρ. εἰσι χρ. γαστρός Ε. χρήσιμα Α. ¹⁰ τὴν add. Ρ. Ο. ¹¹ προστέλλοντες — ὑπογάστριον Ρ. ex Oribasio. ¹² εἰς Ε.

διά ύμενώδους συνδέσμου, ὁ δ' ἐκ τοῦ τῆς λαγόνος. ¹ καταφέρονται δ' ² ἐντεῦθεν διὰ τοῦ καθήκοντος ἐπὶ τὸν ὄρχιν πόρου, κάπειτα πλατυνόμενοι περιλαμβάνουσι τὸν ³ ἐλυτροειδῆ τὸ δ' ἔργον αὐτῶν, ἀνατείνειν τὸν ὄρχιν, ὅθεν ἔνιοι κρεμιστῆρας αὐτοὺς ὀνομάζουσιν.

λ. Περὶ * τοῦ κατὰ τὸν τράχηλον τῆς κύστεως μυός.

Σαρχώδης μῦς ἐν χύχλῳ τεριβέβληται τῷ τραχήλῳ τῆς χύστεως, τὸ πλεῖστον δὲ αὐτοῦ μέρος ὑποβέβληται χάτωθεν οὖτος ὁ μῦς χλείεὶ τὸ στόμα τῆς χύστεως ὑπὲρ τοῦ μηδὲν ἐχρεῖν ἀχουσίως, συναπωθεῖ δὲ χαὶ τὸ δὶ αὐτοῦ φερόμενον τῶως ἤγουν οὖρον.

λά. Περὶ τῶν τοῦ αἰδοίου μυῶν.

Δύο μὲν ἔχει πάνυ ' μικροὺς καὶ λοξοὺς μῦς τὸ αἰδοῖον, εἰς τὴν ἔκφυσιν ἐμβάλλοντας αὐτοῦ, δύο δὲ ἄλλους συμφυεῖς ἢ ἕνα διφυῆ σαρκώδη, κάτωθεν μὲν ὑποκειμένους αὐτῷ μᾶλλον, οὖ μὴν

Cod. Ambr. qui capitam titulis caret, ab hoc inde capite titulos perscribit.

¹ ὀστοῦ δὶ ὑμενώδους συνδ. λεπτοῦ P. O. καταφέρονται om. A. ² ὁ μὲν ἔνθεν, ὁ δὲ ἔνθεν O. P. in mg. ³ ἐρυτροειδη A. Ε. ἐρυθροειδη O. P. Scripsi ἐλυτροειδη. — M. cremaster. Vesal. II. 33. ⁴ τῶν μυῶν Ε. Τοτικ học caput om. A. ⁵ περιφέρεται Ε. ⁵ ὕδωρ ἤγουν om. P. O. — M. splincter vesicae. Vesal. II. 50. ² λοξ. καὶ μικρ. P.

κίλα και περιλαμβάνοντας έν κάκλο. τούτων μέν είν εις ούδεν σαφας όστουν άνήπουσαν αι κεραλαι, τῶν δε άλλων δυούν εἰς τὰ τῆς ἡβης ¹ ὀστὰ ὑνομαζήμενα. δύνανται δε άπαντες οἱ ² εἰρημένοι τέσσαρες μύες τό, τ' ἀρρεπὶς ἐν ταῦς ² ἐντάσεσι παρέχειν τῷ αἰδοίω καὶ τὰς ⁴ ἐν. τῷ διασείειν τε καὶ ἀνασείειν αὐτοῦ κινήσεις.

λβ. Περί τών κατά την ξδραν μυών.

Αυτό μέν το εξώτατον μέρος της εδρας συγκεκραμένον έχει τῷ δέρματι μῦν, ὡς ήτοι γε δερματώδη μῦν εἰπεῖν ἡ σαρκῶδες δέρμα, καὶ μάλιστα τοῦτο εὐρεῖν ἐστιν ἐν τοῖς πρόσω μέρεσιν. ἄλλος δὲ μῦς στρογγύλος ἀκριβῶς ἐγκάρ-

¹ δοτὰ om. A. E. ² προειρημένοι P. ² ἐπτάσεσι P. ¹ ἐπτάσεσι P. τὸ μὲτ ἐπτάσει P. τὸ μὲτ ἐπτάσεσι P. ἐπτάσεσι P. τὸ μὲτ ἐπτάσεσι P. ἐπτάσεσι P. ἐπτάσεσι P. ἐπτάσεσι P. ἐπτάσεσι P. τὸ μὲτ ἐπτάσεσι P. ἐπτάσεσι P. ἐπτάσεσι P. ἐπτάσεσι P. τὸ μὲτ ἐπτάσεσι P. ἐπτ

ττ

τὸ τῆςδ ἐ ο Α. πέρας loco μέρος Ρ. τῆς πεφαλῆς Codd.

onnes, excepto Amb. qui haec omisit. Scripsi τῆς βδρας

δοσμάζεω Ρ. In mg. ⁷ Suprascriptum μυῶδες Ρ. Ο. —

M. sphincter ani externus. ⁶ ἀζυγής Ρ. in mg. ex Oribasio.

σιος περιβεβληται τῆ εδρα, κλείων αὐτὴν, ¹ εἰ ταθείη, κατὰ μὲν τὸ ² μέσον ἐαντοῦ ψαύων τοῦ καλουμένου κόκκυγος, ἐκατέρωθεν δ΄ εἰς τὴν ἔκφυσιν τοῦ αἰδοίου τελευτῶν. ³ οἱ λοιποὶ δὲ δύο μιῦες ὑμενώδεις ὅντες ἐκφύονται μὲν ἐκ τῶν ἔνδον μερῶν τῶν τε τῆς ἥβης ὀστῶν καὶ τοῦ καλουμένου πλατέος ὀστοῦ, ⁴ καταφύονται δ΄ ἐκατέρωθεν εἶς λοξοὶ, τείνοντες ἄνω τὴν εδραν ' εὐθὸς δὲ καὶ τὴν ἔκφυσιν τοῦ αἰδοίου συνανασπῶτον οἱ αὐτοὶ μύες ⁵ διὰ τὴν προειρημένην κοινωνίαν.

λή. Περί τῶν τὴν κατὰ τὸ ἰσχίον διάρ-

Δέκα μέν εἰσε μύες οἱ τὴν κατ εἰσχίον διάρθρωσεν κινοῦντες εσφάλησαν δὲ οὐ μικρὰ περὶ
αὐτοὺς οῖ τε ἄλλοι τῶν ἀνατομικῶν ἀνδρῶν καὶ
ὁ τοῦ Κοτντου μαθητής Λύκος, πέντε νομίζων
ὑπάρχειν αὐτοὺς, ἔσωθεν μὲν τρεῖς, ἔξωθεν δὲ
δύο τοῦν δ΄ ἄλλων πέντε παρέλιπε μὲν τρεῖς,
ὑπήλλαξε δὲ δύο, τήν τε ἐνέργειαν ἀγνοήσας αὐτῶν καὶ τῆ θέσει μόνη προσεσχηκώς. ἄμα γὰρ
τοῖς ἄλλοις ἄπασι τοῖς κινοῦσι τὴν κατὰ 10 γόνυ

¹ ἀχριβῶς καὶ ἰσχυρῶς add. P. O. ² σῶμα add. P. — M. sphincter ani internus cum transversis perinaei. ³ οί οm. P. ⁴ καταφύονται — κοινωνίαν οm. A. lacuna. ⁵ διὰ — κοινωνίαν οm. P. habet E. et O. — M. levatores ani. Vesal. II. 51. ⁶ ἀγκῶνα Ε. ˀ τῶν δ' — δύο οm. A. ἃ πέντε om. E. ⁿ προσέχων P. ¹⁰ τὸ add. A.

διάρθοωσιν επίκεινται τεῦ 1 μηρώ. Εχει δε ούχ ώς ὁ Λύχος οἴεται 2 τὸ ἀληθες, ἀλλ ώς ἡμεῖς έρουμεν. ὁ μέν έτερος αὐτῶν, ε ὅσπερ καὶ μέγιστός έστιν απάντων των ένταῦθα μυων, έσω τε χαὶ όπίσω προσάγει τὸν μηρὸν, ὁ δ' ετερος εἴσω 4 μέν τι βραχύ καὶ τὴν κνήμην κινεῖ, τὸ πλεῖστον δε σύμπαντα τον μηρον, ώστε λοιπούς είναι τοὺς ⁵ μόνην τὴν κνήμην κινοῦντας ἐκτώ. εἰ δέ τις 6 βούλοιτο σαφώς θεάσασθαι τους την κατ λοχίον διάρθρωσιν κινούντας μύς, αφελείν 1 χρή προτέρους τούς περί τὸν μηρὸν ἄπαντας, ύφ ων ή κνήμη κινεῖται. ἐπεὶ ε δὲ ή τάξις τῆς θέσεως επί τούς κατ ισχίον ήμᾶς άγει η προτέρους, εντεύθεν ἄρξομαι τοῦ λόγου. Τῆς ψόας, ού σμικροῦ τινος 10 ούσης μυὸς, 11 ἀρχομένης δ έχ της ένδεχάτης πλευράς του θώραχος, ή μέν ένδον μοῖρα δὶ εὐρώστου συνδέσμου 12 καταφύεται τῷ κατ' ἰσχίον ἔσωθεν μέρει, καθ' ον μάλιστα τόπον ἄρχεται μέν τὸ καλούμενον ήβης όστοῦν, παύεται δὲ τὸ τῆς λαγόνος • 18 ἡ δὲ ἔξωθεν είς την άρχην καταφύεται τοῦ τῆς λαγόνος όστοῦ, τὸ δ' ὑπόλοιπον ἄπαν τῆς ψόας, τοῖς

μικρῷ Ε. ² τάληθὲς P. τὸ om. Ε. ³ ὅσπερ Ε. ⁴μέντοι Α. ⁶μόν. κιν. τὴν κν, P. ⁶βούλεται P. ⁷ τε add. Α. πρότερον Α. ¹⁰ ὅντος Α. Ε. ¹¹ ἐκ τῆς ἐνδ. δὲ πλ. τοῦ θώρ. άρχ. Α. τοῦ θώρ. πλευρᾶς P. Ο. δεκάτης Ο. ¹² καταφύεται — λαγόνος om. Α. lac. λαγόνος ὀστοῦν Ε. ¹³ ἡ δ² ἔξωβεν — ὀστοῦ om. Α. Ε. habent P. G.

ένδον μέρεσι τοῦ τῆς λαγόνος ὀστοῦ παραφερόμενον, 1 δέχεται τινα, κάξ εκείνου συχνήν 2 έχφυσιν σαρχώδη, χάπειτ άμφω 3 μία γενομένη δί εύρώστου τένοντος ηρέμα πλατέος εμφύεται τῷ μικρῶ τοῦ μηροῦ τροχαντῆρι, τὸ περιφερές ἄπαν αὐτοῦ 4 κατειληφότες. οὖτος ὁ μῦς κάμπτει τε αμα καὶ πρὸς τούκτὸς μᾶλλον ἐπιστρέφει τὸν μηρον όλον τῷ προειρημένο 5 τροχαντῆρι τῷ μι**χοφ. χαὶ ἔτερός τι**ς 6 ἐμφύεται μῦς μιχρὸς, ἀπὸ της βάσεως άρχόμενος τοῦ κατ λοχίον όστοῦ ¹ παρὰ τὸ ψιλὸν καὶ ἄσαρκον τῆς πυγῆς τοῦ πιθήκου, πελιδυός την 8 χρόαν. ὁ τένων δ' αὐτοῦ παραπλήσιος θυπάρχων τῷ προειρημένο τὸ κάτω μέρος άπαν κατείληφε τοῦ μικροῦ τροχαντῆρος, ξπιλαμβάνων τι καὶ τῶν ἔνδον αὐτοῦ. ταπεινῆς προσαγωγής δ μῦς 10 οὐτός ἐστιν αἰτιος, οὐ δυνάμενος όφθηναι πρίν 11 άφαιρεθηναι τον μεγιστον τῶν κατὰ τὸν μηρὸν μυῶν, ὅστις ἐπίκειται μεν απαντι τῷ τῆς ήβης ὀστῷ, 12 συνεπιλαμ-

τέως P. * κατειληφώς A. P. * τροχαντηρίω P. τροχ. τῷ μικρῷ om. E. — Describuntur Galeno ψόαι musculi, quos
neque a quadrato lumborum minusque etiam ab iliaco interno diremit. ψόαν majorem et iliacum internum Hallerus
unum musculum, Iliacopsoan nominari voluit. 6 εμφύεναί
τις Α. * πρὸς Α. πηγῆς Α. P. * θέαν Ε. * ὑπάρχει Α. —
Μ. pectinaeus, a Riolano, Bartholino, aliis lividus (πελιδνὸς) vocatus. 1 * ἐστιν αἴτιος οὐτος P. 1 ἀφαιρεθῆ Α.

12 συνεπιλαμβάνοντι Ε.

βάνων τι κάλ των λοχίων εκ πλαγίων τε άμα καί κάτωθεν άχρι τοῦ 'ψιλοῦ καὶ ἀσάρκου, καταφύεται δ' εἰς ὅλον ² τὸν μηρὸν ³ σαρχώδεσι λαβαῖς ἀντεχόμενος αὐτοῦ, ταῖς μέν ἐχ τῶν χάτω μερῶν τῶν παρὰ τὸ ψιλὸν καὶ ἄσαρκον 4 ἐκφυομέναις ισίν, αξε έγγύς τῆς 5 κατά τὸ γόνυ διαρθρώσεως 6 εξιχνείται, πρός τούπίσω μᾶλλον ἀπάγων τον μηρον άμα τῷ προσάγειν ἀτρέμα προς τὸν ξτερον μηρὸν, ταῖς δὲ ὑψηλοτέραις 7 τούτων προσάγων μόνον, ταῖς δὲ 8 ὑψηλοτάταις 9 ταῖς άνωθεν μεν άρχομέναις, είς δε τα πρώτα μέρη τοῦ μηροῦ καταφυομέναις προσάγων τε άμα καὶ ανατείνων 10 αυτόν. ανατεμνομένου δε τούτου τοῦ μυὸς, ὅ, τε ' προειρημένος ὁ πελιδνὸς ἐναργώς φαίνεται καί τινες ετεραι περιγραφαί μυών ούχ εναργείς, ενίστε μεν δυοίν, 12 έστι δε ότε τριών, οθς εάν τις εν τοῖς μυσίν ἀριθμῆ, πλείονας έρει τῶν δέκα τοὺς κινοῦντας είναι τὴν κατ λοχίον διάρθρωσιν. ἐχ δὲ τῶν ὀπίσω μερῶν 13 τῶν κατά την πυγην πρωτός 14 έστιν ὁ ἐπιπολης μῦς 15 αναλογον έχων τῷ τὴν ἐπωμίδα κατειληφότι χατὰ

¹ ὑψηλοῦ Ε. ² κίκλω add. P. O. ³ σαρκώδης βαθὺς Ε. ⁴ ἐμφυομέναις Α. O. P. in mg. ἰσὶν αἰς om. Ε. εἰσὶν Α. ⁶ κὰτὰ om. O. τὸ om. P. ⁶ ἔως add. Ε. ˀ τοῦτον Ε. ϐ ὑψηλαῖς Α. Ε. ² ταῖς om. P. O. ¹⁰ αὐτούς Ε. — Μ. triceps femoris sive adductores Albini. ¹¹ τε om. P. ¹² ἐνίστε P. ¹⁴ εἰς τὰ κατὰ Α. Ε. τῶν om. O. ¹⁴ μὲν add. P. ¹⁵ ἀναλόγως Α.

κατά την θέσιν και την χρείαν. Εκτείνει γάρ άχριβώς τὸν μηρὸν ἐπισπώμενος εἰς τοὐπίσω. των δε άνωθεν εκφύσεων αὐτοῦ δύο μεν είσε ² σαρχώδεις, ὑμενώδης ³ δὲ μία. τῶν σαρχωδῶν δὶ ἡ μὲν μείζων 4 ἐχ τῆς ὀρθίας ῥάχεως ἄρχεται τοῦ τῆς λαγόνος ὀστοῦ, ἡ δ' ἐλάττων ἐχ δυοῖν ' όστῶν, ἰσχίου τε καὶ τοῦ καλουμένου κόκκυγος. * τοῦ μέσου δὲ τούτων το ὑψηλον ὑμενῶδες απαν εστίν. ούτος ὁ μῦς περιλαμβάνει τὸ ὅπισθεν ε τοῦ μηροῦ τῆς κεφαλῆς καὶ βραχύ τι προελθών απ αυτής, είς τένοντα πλατύν τελευτήσας, ε κατάντην καταφύεται τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι του μηρού, παρακείμενος ακριβώς ένταυθα καὶ συμφυόμενος τῆ ἐκφύσει τοῦ 10 πλατεῖάν τε χαὶ σαρχώδη την απονεύρωσιν έχοντος μυὸς, δς εὶς τὰ τῆς χνήμης 11 έξω καταφυόμενος μέρη τὴν χατά γόνυ διάρθρωσιν επιστρέφει πρός τούχτός ούδὲ 12 ἀκριβῶς ἐστι θεάσασθαι τὴν προειρημένην τοῦ κατ' ἰσχίον μυὸς 18 ἔκφυσιν, ἄν μὴ τοῦτόν τις τὸν μῦν ἀνατέμη πρότερον. ἔστι δὲ αὐ-

^{*} σοτοῖν P. * τὸ μέσον P. τοῦμμεσον A. * τὸ οπ. P. ὑμενώδεις ἄπαντες P. * τῆς κεφ. τοῦ μηφοῦ P. προσελθών A. ἀκὰ αὐτοῦ Ε. * κάταντι A. κατάντη P. φύεται P. * 10 πλαντέος τε καὶ ὑμενώδους καὶ σαρκώδη A. καὶ ὑμενώδους οπ. Ε. P. * ἔξωθεν A. — M. Glutaeus major, sub quo principium bicipitis semoris occulitur. * ἐστὶν ἀκριβῶς P. * ἔμφυσιν P. εἰ μὴ P. ἄν — ἄχρι τοῦ γόνατος οπ. A. lacuna.

τοῦ καὶ ετέρα τὶς ἀπόφυσις σαρχώδης ἐπὶ τὸν μηρόν καθήπουσα μεταξύ τῶν δύο τῶν 1 ἐμπροσθίων μυῶν, ἐπιφυομένη 2 τέ πως αὐτοῖς καὶ δί ύμενώδους τένοντος έκπεφυκότος ⁸ απάντων τῶν κάτω μερών αὐτοῦ 4 περιλαμβάνουσα τοὺς προσθίους μῦς ἄχρι τοῦ γόνατος. δεύτερος δὲ ὑπὸ τῷ προειρημένφ μυὰ ⁵ τῷ ἐπιπολῆς ἔτερός ἐστι μύς ίκανώς παχύς και σαρκώδης, έξ απάντων 6 σχεδον τῶν έξω μερῶν ἐκφυόμενος τοῦ τῆς λαγόνος όστου, τουνεπιφυόμενος δε και τῷ τῶν κάτω τοῦ πλατέος ὀστοῦ μερῶν μτὰ μέχρι τοῦ πόκκυγος. κατά μέν ⁸ οὖν τὸ τῆς λαγόνος ὀστοῦν υπόκειται τῷ ο πυοειρημένο μυὶ, τὸ δὲ ἀνω μέρος αὐτοῦ τὸ πρός την όσφιν άνατεινέμενον ύπο τῷ δέρματι τέτακται, περιπεφυανίας αὐτῷ της λεχθείσης υμανώδους άρχης εκείνου τοῦ μός. ούτος ὁ μῦς εἰς τένοντα πλατύν εὔρωστον τιλουτών εμφύεται τῆ 10 κορυφῆ πάση τοῦ μεγάλου τροχωντήρος, έωτείνων τε άμα του όλον μηρου και πρός την 11 έντος χώραν επισπώμενος αύτοῦ τὴν κεφαλήν. 12 ὑποφύεται δὲ αὐτῷ μῦς ἔτερος, πελιδνός, την χρόαν, έχ μέν τῶν ἔνδον με-

¹ προσθέων P: 3 δὲ Ε: 3 ξ add. P. συνεπιλαμβών νούσα Ε. 5 τῆς P. τῷ ἐπιπολῆς — προειρημένω μυί οπ. Λ. 6 σχεδόν τι P. ἐξωθεν P. 7 συναποφ. δὲ καὶ τῶν Ε. μυί οπ. Ε. 8 οὐν οπ. P. 9 εἰρημένο Ε. — Μ. glutaeus medius. 10 τελευτή Ε. 11 ἐκτὸς P. ἐντὸς in mg. Anteriores muchi glutaei medii fibrae quam sint crassiores; semur introssum potius circumserunt 12 ἐμφύεται Α. αὐτοῦ Α.

ρών ἐκφυόμενος του πλατέος όστου, την δε άπονεύρωσιν συμφυή ποιούμενος τη προειρημένη του μεγάλου μυὸς ἀπονευρώσει άλλ ἐκείνη μεν ἐπλ ¹ τὸ πρόσω τῆς ² κορυφῆς ὑπερβαίνει τοῦ τροχαντήρος, αύτη δ' έκ των όπισθεν έκείνης έστιν άχοι τε της κορυφης άνιοῦσα τοῦ τροχαντήρος και συνεπιλαμβάνουσά τι και της ένδον χώρας. • οδτος ὁ μῦς * ἀνατείνει τε ἄμα καὶ πρὸς τοὐπτὸς ἐπισπᾶται τὴν κεφαλὴν τοῦ μηροῦ. καὶ ἄλλος δέ τις μῦς μιχρός χαὶ παχύς ἐχ τῶν ἔξω τε καὶ κάτω μερών τοῦ τῆς λαγόνος ὀστοῦ καὶ τοῦ κατ λοχίον την ξαφυσιν ποιησάμενος υποφύεται τῷ προειρημένο 4 μεγάλφ μυζ, τελευτῶν καὶ αὐτὸς εἰς εὔρωστον τένοντα πλατὺν, ἐμφυόμενος τοξς έντος μέρεσε της πρώτης έχφύσεως του μεγάλου τροχαντήρος * άχρι τοῦ * γλουτοῦ. οὖτος ό μῶς ' ἀνατείνει τε άμα καὶ πρὸς τοἰκτὸς ἐπιστρέφει του μηρού την κεφαλήν. υπόλοιποι δέ

¹ τὰ P. ² κεφαλῆς P. αὖτη δ' — τροχαντῆρος om. A. ἀνατείνεται ἄμα A. τοῦ μηρ. τὴν κεφ. E. M. glutaeus minimus, qui in obesis et praepinguibus livere a Vesalio dicitur. II. 56. ⁴ καὶ ἄλλφ A. — Vesalio audit iliacus internus, quartus femur moventium musculorum. Videtur esse pyriformis, vel potius quadratus femoris. ἐκπεριέχεται (f. ἐμπεριέχεται) δ' αὐτὸς (f. αὐτοῦ ὁ) εἴων (f. τένων) οὖτος ἰσχυρὸς ὧν τὰ πρόσω μέρη τῆς ἐκφύσεως τοῦ τροχαντῆρος add. A. ⁴γλουτοῦ. Hoc verbo finitur codex Ambrosianus. Trium feliorum excisorum vestigia in interiore codicis margine supersunt. γλουτὸς cf. de ossibus 21. ² ἀνατείνεται ᾶμα Ε.

δύο μύες εἰσὶ τῶν κινούντων τὸν μηρὸν, εἰς τὴν ι όπισθεν εμφυόμενοι χοιλότητα τοῦ μεγάλου τροχαντήρος ² λοχυροτέροις τένουσιν άτρέμα πλατέσιν εκφύονται δ εκ των της ήβης όστων όλων, ό μεν έσωθεν, ό δ' έξωθεν καὶ έστιν ή τοῦ έσωθεν 3 εἰς τὸν τροχαντῆρα χατάφυσις ὑψηλοτέρα, συνεχής δέ έστιν 4 αὐτῆ χαὶ ἡ ἔξωθεν ούτοι οἱ μύες χαὶ τὸ φυσιχὸν τρῆμα χατειλήφασι. τοῦ τῆς ἥβης ὀστοῦ, εμέσον ἔχοντες ἐαυτῶν ύμενώδη σύνδεσμον οπίσω δ' είς ταὐτὸν αλλήλοις ήχουσι παραφυόμενοι τῷ κατ' ἰσχίον ὀστῷ σαρχώδεσι λαβαίς. 7 τὸ ἔργον τούτων τῶν μνῶν έστι περιστρέφειν την κεφαλήν τοῦ μηροῦ, ἔσω μεν αμα και πρόσω τοῦ εξωθεν μυὸς, εξω δί άμα καὶ ὀπίσω τοῦ λοιποῦ. δέκατος δ' ἐπὶ τοῖς ελρημένοις έστι μῦς ἐκ τῶν ἔνδον μερῶν τοῦ μηροῦ κείμενος, ον ζσως μέν τις καὶ τὴν κνήμην φήσει χινείν, εναργέστατα 10 μην όλον προσάγει

¹ οπισθίαν P. 2 λοχυροῖς P. 3 τροχαντῆρος P. 4 αὐτῆ om. P. 5 τὸ add. P. 6 ἐπὰ αὐτὸν Ε. περιφυόμενοι Ε. 7 τὸ om. O. P. 8 πρώτου P. O. 9 ξεωθεν Ε. — M. obturator internus aive marsupialis, cui carneae portiones (marsupium, gemelli) sunt appensae, et externus intelliguntur. Motibus vero contrariis hos musculos parum recte praefecit Galenus. Anat. adm. II. 6. Vesal. II. 56. "licebit augurari, quam is (Galenus) tandem seriem in horum musculorum enarratione observet. Divinandum enim potius et conficiendum inibi est, quam certo aliquid statuendum."—

10 μεν P. certe G. είσω προσάγει P. O. προσάγειν Ε.

έσω τὸν μηρόν. ὀλίγον δὲ ὅστερον ὁποῖός τἰς ἐστι διηγήσομαι μετὰ τῶν χινούντων τὴν χατὰ γόνυ διάρθρωσιν, ἐπειδὴ ² χαὶ σὺν αὐτοῖς τέτακται.

λδ. Περὶ τῶν χινούντων τὴν χατὰ γόνυ διάρθρωσιν ² μυῶν.

Έννδα μύες είσιν οι την χατά γόνυ χινούντες διάρθυωσιν, σύχ ώς ὁ Λύχος οἴεται δέχα, σύν πολλοίς χαὶ ἄλλοις ⁸ ἀνδράσιν ἀνατομιχοίς ἀγνοών Ένα μῦν ὅλον, ὑπὲρ οὖ τελευταῖον ποιήσομαι τὸν λόγον, ἐξαπατώμενος * δὲ ὑπό τε τοῦ καθήκοντος εἰς τὸν ἐντὸς τοῦ γόνατος κόνδυλον τοῦ μηροῦ καὶ προσέτι τοῦ 5 μεγίστου τούτου χατ' αὐτὸν μυὸς τοῦ τὴν ἔνδον ἄπασαν αὐτοῦ χώραν χατειληφότος, επιλαμβάνοντος δε χαί τῆς οπισθεν ούχ όλίγον. άλλ' οὖτός εγε οὐ μόνον ούκ εμφύεται τῷ τῆς κνήμης ὀστῷ, δέον εμφύεσθαι 7 πάντως, είπες γε χινήσειν αὐτὴν ἔμελλεν, αλλ' οὐδὲ τοῖς κατα ε την διάρθρωσιν συνδέσμοις, ώς ένιοι των αμυδράν τινα χίνησιν έργαζομένων μυών. αἱ μὲν γὰρ σφοδραὶ * πᾶσαι χινήσεις, ὑπερβαινόντων τε τὰς διαρθρώσεις, ἐμ-

^{&#}x27; καὶ om. P. O. ' μυῶν Ego addidi. ' ἀνατ. ἀνδρ. P.
' δὲ om. P. ' μεγάλου Ε. τούτων Ε. τοῦ P. Scripsi τοῦνου. ' οὐ μόνον γε οὐκ Ε. ' γε add. P. alterumque, quod sequitur, om. ' τὰ τὴν Ες ' κυήσ. πᾶς P. ἐπερβαικόν τε Ε.

φυομένων τε τοίς έφεξης ' χώλοις, αποτελούνται μικρον δέ τι συνεπιλαμβάνουσιν ² αὐταῖς αἰ τών είς τούς συνδέσμους εμβαλλόπτων. αλλ. ο γε μέγιστος τῶν κατὰ τὸν μηρὸν μυῶν οὐκ ἐμφέκεαι τη κατά γόνυ διαρθώσει, καίτοι πλησίον άφικνούμενος αὐτῆς. εὶ δέ τις * αὐτὸν ἐφάπτεσθαί πως λέγοι των συνδέσμων της διαρθρώσεως, οὐδὲ ούτως δίχαιον ήν εχείνης μόνης ίδιον 5 ύπολαμβάνων τὸν μῦν τοῦτον ἀλλ ἀπερ ἄρα, κοινὸν άμφοτέρων της τε ύπερχειμένης της κατ λοχίον καὶ τῆς νῦν προκειμένης ε ήμεν την μέν γὰρ κατ' λσχίον ἐναργῶς ' καὶ σφοδρῶς κινεί, ώς ἂν την έκφυσον ε έξ . ὅλου τοῦ τῆς ἡβης ὀστοῦ κεποιημόνος καὶ τὴν κατάφυσιν εἰς ὅλον σὸν μηφόν. ή δε κατά γόνυ κίνησις, είπευ και ήν, άμνδρά τις ἀν 10 είη παντάπασιν, ὡς 11 ὑπ ελαχίστων λαβών επιτελουμένη. περί μεν δή του μεγίστου τῶν κατὰ τὸν μηρὸν μυῶν ἐκανὰ καὶ ταύτα. τῶν δὲ άλλων πρῶτος ἐπιπολῆς ἐστιν ὁ στενότατος 12 και μακρότωτος, την μεν άνωθεν 13 έκφυσον έκ μέσης της ὀρθίας ράχεως τοῦ της λογόνος 14 όστοῦ πεποιημένος, δια δὲ τῶν ἔνδον

ἐντὸς add. Ε. ἀὐτοῖς ἄρα, τῶν Ε. ἀντῶν Ρ. λέσον in mg. καὶ τοῖς κλ. ἀρικνουμένοις Ε. ἀὐτῶν Ρ. λέγων Ρ. ἐκιλαμβάνεσθαι Ε. ὑμῖν Ε. ἐναρ. ὁρῶμεν καὶ ἀροδ. κυοῦσαν Ε. ὑξε ὅλου σαι Ε. ὑπερθεν καὶ ἀμυδ. Ε. ὑν ἢν Ρ. ἐἰ ἀν add. Ρ. — M. tricepe femerie, do que antes jam sermo erat. ¹² τε καὶ Ρ. Ο. ¹² ἔμφυσιν Ρ. ¹² ἀντοῦ σαι Ε.

τοῦ μηροῦ φερόμενος ἐπὶ 1 τὸ γόνυ κάνταῦθα ² καταφυόμενος εἰς τὸ καλούμενον ἀντικνήμιον ού μετά πολύ τῆς διαρθρώσεως. οὖτος μέν οὖν κάμετει τε άμα πρός. 3 το έντος την κυήμην καὶ άνατείνει πως 4 ύψηλην καὶ εἰς τοῦτο άγει τὸ σχημα τὸ σχέλος σύμπαν, ἐν 5 ῷ μάλιστα καθίσταται 6 μεταλλαττόντων ήμων αὐτὸ κατά θατέρου. ὁ δ' ἐφεξῆς τούτου τὴν ἔμφυσιν ἔχων είς το της χνήμης όστοῦν οὐ διὰ σαρχώδους πέρατος, ε ώςπερ ὁ πρότερος, αλλα δια τένοντος πλατέος άρχεται μέν έκ των της ήβης όστων, καταφύσται δ' είς αὐτὸ μάλιστα τὸ ἀντιχνήμιου, έσω και αυτός επιστρέφων την κνήμην μετά της έπὶ τὸ ὄρθιον ἀνατάσεως. ὁ δὲ ώς τὸ πολύ μέν λα τῶν ἐνδον μερῶν, ἐνίστε δὲ 9 τοῦ προειρημόνου βραχύ κατωτέρω, συνεχής αύτῷ μῦς, ὁμείως τένοντι καταφυόμενος είς τὸ άντικνήμιον, παμπτει τε άμα πρός τούχτός και επιστρεφει την κνήμην λοξήν, ώς περ και αύτας κείται λοξός εκφυόμενος γάρ εκ των κάτω καὶ έξω μερών τοῦ κατ ισχίον όστοῦ κἄπειτα δί 10 αὐτῶν τῶν ὀπίσω τοῦ μηροῦ μερῶν παρενεχθεὶς λοξὸς, εἶθ' οὕτω

τὸ em. E. * καταφερόμενος Ε. — Μ. sartorius. * τοῦκτὸς Ο. P. in mg. male. * ὑψηλὸν Ε. * οδο Ρ. Ο. * μαλαττόντων Ε. Ρ. μαλάττον τὴν ἡμῶν Ο. subigentes G. Conjeci μεταλλαττόντων, quod recurrit in hujus musculi descriptione Adm. anat. II. 4. ⁷ τοῦτω Ρ. Ο. ἔκφυσω Ε. * ὡς
τὸ πρότερον Ρ. — Μ. gracilis. * βραχὸ τοῦ προεφ. Ρ.
10 αὐτῶν om. P.

1 την διάρθρωσιν δλην ύπερβάς την κατά γόνυ, μετά ταῦτα ἐπιστρέφεται πρός ² τούχτός χαὶ έμφύεται λοξὸς είς τὸ τῆς χνήμης ἄσαρχον, ὁ δη 4 αντιχνημία ονομάζεται. τούτω τῷ μύὶ συνεχή την έχφυσιν έχοντες άλλοι τρείς είσι μῦς, ὁ μὲν έχ τῶν ἔξω μερῶν 5 τοῦ σχέλους εὐρωστος ἰχανῶς, ὅστις καὶ διὰ τῶν ἐκτὸς τοῦ μηροῦ 6 ἔξωθεν καταφερόμενος εμφύεται μετά τὸ γόνυ τος έξω μέρεσι της χνήμης 1 ισχυρώ χαι πλατεί πίρατι σαρχώδει, πρός τούχτος επιστρέφων αὐτήν. οὶ λοιποὶ δὲ δύο 8 μύες την μεν ἄνωθεν ἀρχήν έχ τῶν ἔνδον μερῶν ἔχουσι ο τοῖν προειρημένοιν δυοίν εφεξής, ώς είναι 10 τὰς τέσσαρας ταύτας εκφύσεις αλλήλαις όμιλούσας εκ τῶν 11 προσθίων μερών της βάσεως, εκφυομένας του κατ λοχίου όστοῦ. χαθήχουσι δὲ ὁ μὲν ἐφεξῆς τῶν προειρημένων δυοίν 12 μυῶν, ὅσπερ καὶ τὴν χρόαν εύ-

μιον P. — Μ. semitendinosus sive seminervosus. τοῖς κώλοις Ε. τοῦ σκέλους οπ. P. σκέλους Ο. P. in mg. εξωθεν οπ. Ε. καταφυόμενος Ε. είσχνῷ Codices. Scripsi λαχυρῷ. — Μ. est biceps femoris, simplex in simils. In motu atque insertione hujus musculi definiendis Galenus fallitur, quem cursori cuidem haud vulgari inter cursum abruptum spectavit. Adm. anat. II. 4. τοῦτον τὸν μῦν εθεασάμεθα δρομέως τινὸς, οὶ τοῦ τυχόντος, ἀπορὸμγέντα τε καὶ διασπασθέντα. βμύες οπ. Ο. P. ετῶν προειρημένων Ο. P. 10 τὰς οπ. Ε. ταύτας οπ. P. άλλήλας Ε. 11 έμπροσθέων P. εμφυομένας P. 12 μυῶν οπ. P. Μ. semimembranosus.

ρίσκεται τὸ ἐπίπαν πελιδνος, εἰς τὸ τῆς κνήμης ένδον οὐ μετὰ πολύ τῆς διαρθρώσεως, χάμπτων τε ι άμα και πρός τούκτός επιστρέφων αύτην διὰ τένοντος ήρεμα στρογγύλου ὁ δ' αὖ πάλιν έφεξης 2 τῷδε τοῖς ἔνδοθεν τοῦ μηροῦ μέρεσε τοϊς πρό της κατά γόνυ διαρθρώσεως εμφύεται μέχρι τοῦ κονδύλου τοῦ ³ ἐντὸς, ὅθεν καὶ ὁ ἔτερος τῶν κατὰ τὴν γαστροκνημίαν ἐκπέφυκε μυῶν, φ και αὐτῷ συνεπιφυόμενος ὁ προκείμενος 4 τῷ λόγω μῦς συνεπισπάται δί ἐκείνου βραχύ τι τὴν ανήμην επί τα ένδον μέρη και μάλιστα ὅταν ήδη κατεσκληρυμμένοι τυγχάνωσιν όντες. ούτος ὁ μῦς έσω τε άμα και επ' όλίγον όπίσω τὸν μηρὸν 5 ἀπάγει. δέκατον δὲ αὐτὸν 6 ἀνόμασα τῶν κανούντων τὸ κατ Ισχίον ἄρθρον. Τ'Ανεβαλόμην δὲ τὴν διδασχαλίαν ποιήσασθαι τῆς ὅλης φύσεως αίποῦ μετὰ τῶν χινούντων τὴν χατὰ γόνυ διάρ-

¹ ἀλλὰ P. in mg. ἐπιστρέφων om. E. αὐτὸν Ε. ² τῶνδε P. ἐν τοῖς ἔνδον Ε. μέρ. τοῦ μηρ. P. τῆς πρώτης loco τοῖς πρὸ τῆς Ε. Ο. ³ ἐντὸς P. G. male. ⁴ ἐν add. P. ὅ ἄγει P. ἀπάγων Ο. — Sexti hujus musculi loco Vesalius II. 53. membranosum habet seu tensorem fasciae latae, Galeno incognitum, qui quemadmodum falsos tibiae motus sibi effinxisse, ita quoque musculum aliquem, sua imaginatione excogitatum, nobis tradidisse a Vesalio insimulatur. Erravit Galenus, erravit saepenumero et ipse Vesalius. Nullum excogitavit Galenus musculum. Est caput tertium quartumve (Douglasii) tricipitis, quem decimum femur moventium musculorum Galenus statuit, ab aliis anatomicis viris tibiae adscriptum. ° ἀνόμασαν Ε. ἀνεβαλλόμην P. O.

θουσον, έπειδή σύν αύτοίς τέταπται. 1 μετά τοῦτον τὸν μῶν ἀνατμηθέντα γίγνεται κατάδηλος ὁ μέγας μύς τών κατά τὸν μηρὸν, οὐδὲ αὐτὸς κινών την κατά γόνυ διάρθρωσεν, ύπερ ού πρόσθεν αὐτάρχως διηλθον. οὶ δὲ ὑπόλοιποι τρῶς μύες των κατά του μηρού οι πρόσθυοι την κατά γόνυ διάρθρωσεν έχτείνουστν, οἱ μέν ἐπιπολῆς εύρωστοι δύο 2 τελευτώντες είς λοχυρον τένοντα πλατύν, δς εμφυόμενός τε καὶ * περιφερόμενος απαντι τῷ τῆς ἐπιγονατίδος ὀστῷ * προέρχεται μέχρι της χνήμης, έμφυόμενος αὐτοῖς τοῖς προσθίοις. ὁ δὲ ὑπὸ τούτοις κατακκρυμμένος είς τι την άρχην έμφυσται της επιγονατίδος και τοις περί την διάρθρωσιν επιφύεται συνδέσμοις, οί νευρώδης ώςπερ οἱ προειρημένοι τὸ πέρας, άλλά κατά μεν τα πρόσθια σαρχώδης, ε ύμενώδης δέ κατά τὰ ἔνδον ποιούμενος. καὶ γὰρ καὶ διπλοῦς σαφῶς ἐστι καὶ ἔγωγε αὐτὸν οὐχ ἕνα μῦν, ἀλλά δύο μᾶλλον 6 αν ετιθέμην, εὶ μὴ τὸ διαφέρεσθαι ταϊς τῶν 7 πρὸ ἐμοῦ [πρεσβυτέρων] διδασχαλίας έφυλαττόμην, ένθα μή μέγα τι τὸ ἀναγκάζον έστίν. αι δε άρχαι των προσθίων μυών τούτων

¹ μετὰ τοῦτον — διάρθρωσεν om. P. Gadald. stellula lasunam signavit. ὑπὶρ οῦ πρ. αὐτ. διῆλθεν in Cod. P. expuncta sunt a seconda manu. ² τελευτῶσεν P. ³ περιφνόμενος P. ⁴ Κυχεται Ε. ⁵ ὑμενώδης male om. P. G. ⁶ Addidi ῶν. ⁷ πρὸ ἐμοῦ om. P. qui πρεσβυτέρων habet. — M.
rectus semoris et vastas externus.

τέσσαφές είσι τον άριθμον, ή μέν τις έχ τῆς ανάντους ράχεως τοῦ τῆς λαγόνος όστοῦ τὴν Εκφυσεν έχουσα, κατωτέρω τοῦ πρώτου πάντων λεχθέντος τοῦ σκανοῦ, ἡ δέ τις ἀπὸ τῶν ἔξωθεν μερών του μηρού κατ αὐτὸν μάλιστα τὸν γλουτόν. σύτη μέν οὖν ή κεφαλή τὸν μέγιστον τῶν προσθίων άπογεννα μυών, απασαν την έκτος χώρου κατειληφότα τοῦ μηροῦ, ἡ προειρημένη δὲ ¹ τῶν άλλων μέν μείζουα, τούτου δε ήτπονά πως το μέγεθος, άπασαν καὶ τοῦτον κατειληφότα την 2 προσθίου χώρου τοῦ μηροῦ καί τι καὶ τῆς Ενδον. Έρχονται δ' εἰς τοὐτον άλλήλοις οἱ δύο μώςς ούτοι και μίαν απονεύρωση εργάζονται. καθήχουσι δέ, ώς εἰρησει, πρόσθεν εἰς τὸ τῆς ἐπιγονατίδος ἀστρῦν. ὁ δ' ὑπακίμενος αὐτοῖς ὁ διπλούς μύς, ὁ περιφυόμενος τῷ μηρῷ, τὴν μὲν έτέραν των κεφαλών απτομένην έχει της τε πρώτης εκφύσεως τοῦ μεγάλου τροχαντήρος και τοῦ κατά την κεφαλην αυχένος τοῦ μηροῦ, την δὲ ³ δευτέραν έχ τῶν ταύτης χάτω μερῶν ἐχ τῆς * προσθίας χώρας εκφυομένην τοῦ μηροῦ. καθήκει δ' αΰτη μεν άχριβῶς εὐθεῖα διὰ τῶν προσθίων τοι μηρού μέχρι της έπιγονατίδος δ όλη σαρχώδης μένουσα ή δ' έτέρα δάνωθεν άρχομένη, τὸ πέρας ύμενῶδες ἐργαζομένη, κατὰ τὴν

¹ τον add. P. ² πρόσθιον Ε. ⁴ ετέραν P. ⁴ προσθίου Ε. εκφυόμενος Ε. των μηρών P. ⁵ όλης Ε. ⁵ ή add. P. — M. cruraeus et vastus internus.

ἐντὸς κεφαλὴν τοῦ μηροῦ τελευτῷ. διὸ καὶ πολὶ μᾶλλον ἀν ¹ οὖτοι δύο ὀνομάζοιντο μύες ἢ οἰ τὸν ἕνα τένοντα γεννῶντες. οὖτοι μὲν οὖν ἄπαντες οἱ εἰρημένοι μύες ἄνωθεν ² κάτω φερόμενοι διὰ τοῦ μηροῦ ⁸ καὶ τὴν κατὰ γόνυ διάρθρωσι κινοῦντες, ὡς μὲν ἐγώ φημι, δικαιότερον ἀν ἐννέα ἡηθεῖεν ⁶ ἵνα δὲ μὴ δοκῶμεν ἐπὶ σμικροῖς διαφέρεσθαι πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους ἡμῶν ἀνατακέκρυπται τῷ διαρθρώσει κατὰ τὴν ὶγνύαν, σύνδεσμον ἔχων τὴν κεφαλὴν ἰσχυρὸν καὶ στρογγίλον ἐκπεφυκότα κατὰ τὸν ἔξω κόνδυλον τοῦ μηροῦ. καθήκει δὲ οὖτος εἰς τὸ τῆς κνήμης ὀστοῦν, λοξός πως μᾶλλον διὰ τῶν ὀπίσω μερῶν ἐκυρωί.

λέ. Περὶ τῶν κατὰ τὴν κνήμην μυῶν ὑφὰ ὧν ὅ, τε ποῦς ὅλος καὶ οἱ δάκτυλοι κινοῦνται.

Τεσσαρεσχαίδεχα μύες εν χύχλο περίχενται τη χνήμη, έπτὰ μεν εχ τῶν ὀπίσω μερῶν, ἐπτὰ δ' ἐχ τῶν πρόσω. διὰ τί δε ὀχτω νομίζουσιν το ὑπάρχειν αὐτοὺς οἱ μάλιστα ἀχριβῶσαι τὰ τοι-

ούτοι η δύο Ε. δύο μύες δνομάζονται Ρ. * καταφερόμενοι Ρ. * καὶ οπ. Ε. * τις άλλος Ρ. συγκατακέκουπται Ε. κατ αὐτην την Ρ. λγνὸν Ε. — Μ. poplitaeus. Adm. anat. II. 5. * αὐτοὺς ὑπάρχειν Ρ.

αυτα δόξαντες, εν ταις ανατομικαίς εγχειρήσεσι λέγεται. των μέν 2 οὖν ὀπίσω τῆς χνήμης τεταγμένων μυών τρείς μέν είς τὸ τῆς πτέρνης ὀστοῦν τελευτώσι, τρείς δε τούς δακτύλους κάμπτουσι καὶ τὴν διάρθρωσιν ὅλου τοῦ ποδός ὁ ὁ δ' ξβδομος είς τένοντα τελευτήσας υποφύεται τῷ ψιλῷ καλ ἀσάρχφ τοῦ ποδὸς ἄπαντι πλατυνόμενος. τῶν μέν οὖν εἰς τὴν πτέρναν ἐμφυομένων οἱ δύο μέν έπο των όπισω μερών έχπεφύχασι των ένταυθα τοῦ μηροῦ χεφαλῶν, ὁ τρίτος δὲ ὑποχείμενος αὐτοις έχ του της 3 περόνης όστου χατ' αὐτην την **πο**ρυφήν. ούτος μεν 4 ούν σαρχώδης άχρι πέρατος μένει, καθήκων είς τὸ τῆς πτέρνης ὀστοῦν όπισθεν. οι δύο δε όταν εις ταὐτὸν άλλήλοις αφίκωνται και διεξέλθωσι την καλουμένην γαστροχνημίαν, τένοντα γεννήσαντες εύρωστον έμφύονται δί αὐτοῦ τῷ πέρατι τῆς πτέρνης, ἐφεξης τη προειρημένη καταφύσει τη σαρκώδει τοῦ της περόνης εκπεφυκότος μυός. άλλος δε τέταρτος μῦς τὴν αὐτὴν μὲν ἔχει χορυφὴν θατέρφ τῶν προειρημένων μυών 6 τῷ κατὰ τὸν ἔξω κόνδυλον έκφυομένο τοῦ μηροῦ, κατά δὲ τὴν γαστροκνη-

¹ δοξάζοντες P. ² οὖν om. E. οἱ τρεῖς μὲν P. Ο. τρεῖς τὰ — κάμπτουσι om. E. ³ περώνης Ε. ⁴ δη P. ⁵ ἐπὶ P. — M. gemellus Albini sive Gastrocnemii. A fibulae capite procedit carneusque calci inscritur in simils musculus Solens, qui Galeno tertius est. Vesal. II. 59. Adm. anat. II. 7. ⁴ τῶν — ἐκπεφυομένων Ε. (!) ἐμφυομένων P.

μίαν ἀποχωρίζεται σαφώς τάπι αὐτοῦ καὶ τελευτήσας εἰς ² εὐρύτατον τένοντα πρώτον μὲν υποτείνεται τῷ τῆς πτέφνης ὀστῷ πάτωθεν πλατυνθείς, ξπειτα δέ, ώς είπον, όλφ τῷ ποδί. τούτου μέν ⁸ οὖν ή χρεία δυσπερίτ~~ρεπτ~~όν τε καὶ τεταμένον καὶ σκληρον, ἔτι 4 δὲ καὶ ψιλον τριχών ευαίσθητόν τε κατασκευάσαι τὸ καλούμενον 5 πέλμα, τῶν δ' εἰς 6 τὴν πτέρναν ἐμβαλλόντων ἀπάγειν οπίσω μετ αυτής όλον τον πόδα. τούτων τῶν τεσσάρων 1 μυῶν οἱ δύο μὲν. 8 ἴσοι πώς εἰσ πατὰ τὸ πάχος, εξ ὧν συνιόντων ὁ καταφυόμενος είς την πτέρναν ελέχθη ε τένων γεννάσθαι ό δ' ύψηλοτέραν τε και σαρχοειδή την είς αὐτήν κατάφυσιν 10 λαμβάνων, ημισυ μέρος πώς έστη έκατέρου τῶνδε, πελιδνός 11 τὴν χρόαν. ὁ δὲτὸν ύποφυόμενον τῷ ποδὶ γεννῶν τένοντα τρίτον 12 τι μέρος αὐτῶν ἐστι. τῶν δ' ὑπολοίπων τριῶν μυῶν τῶν ὅπισθεν ὁ μὲν τῷ τῆς 18 περόνης όστῷ παραφυόμενος έχ τῶν 14 [ὀπίσω] ταύτης μερών, όσπερ 15 τι καλ μείζων έστιν, εἰς εὐρωστον 16 τελευτήσας τένοντα μεταξύ τοῦ τῆς πτέρ-

¹ ἀπ om. P. ² εὐρωστον Ε. ³ οὖν om. P. ⁴ τε P. ⁵ τέλμα P. in textu. — M. plentaris simiarum. ⁶ τὴν om. E. ἐκβαλλόντων P. ⁷ μυῶν οἱ om. P. ⁶ εἴσω Ε. ⁹ γενν. τέν. P. ¹⁰ λαχών P. sortitus G. πως μέρος ἐστὶ P. ¹¹ ὧν add. P. ¹² πως P. ¹³ πυέρνης Ε. ¹⁴ ὀπέσω addidi. Gaddlinus addidit (sublimioribus). ¹⁶ το cm. P. ¹⁶ πυς add. P. — Flexor allicis longus.

της όστου και του της κνήρης πέρατος έπι τα κάτω τοῦ ποδος, διεξέρχεται. παράκειται δ' αὐτοῦ ¹ κατὰ τοῦτο καὶ συνεξέρχεται κατὰ τοῦ ποδὸς ετιρος τένων ἀπὸ ² μυὸς γεννώμενος ἐκ τῆς κνήμης εκπεφυκότος. ούτοι μέν ούν οι δύο τένοντις είς τούς δακτύλους εμφύονται τοῦ ποδός, ὁ μέν πρώτος είς τε τον μέσον και τον παράμεσον, ό δὲ δεύτερος είς τε τὸν μικρόν καὶ τὸν οἶον λιχανόν· ὁ γὰρ μέγας δάπτυλος μόνος τῶν ἄλλων πας άμφοτέρων απόφυσεν λαμβάνει, οὐ δυοῖν τενόντων εἰς ³ αὐτὸν ἐμβαλλόντων, ἀλλ' ἐνὸς ἐξ άμφοῖν γεννηθέντος. ἐνίστε δὲ τοῦτο καὶ τῷ μίσφ συμβαίνει δαχτύλφ. άλλος δέ τις τένων έξ έτέρου μυὸς 4 μέσου τῶν εἰρημένων καταφερομένου την έκφυσεν έχων μετά τὸ πλησίον άφικέσθαι της πτέρνης αποχωρεί μόνος επί τα πρόσω κατά τινος χώρας ηθέμα κοίλης, 5 εστηριγμένος έν τῆ τῆς χνήμης ἐπιφύσει κάτωθεν, εἶτα ἐντεῦθεν ἐπιστρεφόμενος αὖθις εἰς τὸ κάτω τοῦ ποδός, κατ' αὐτὸν μάλιστα τὸν ταρσὸν ἐμφύεται, πλατυνόμενος ώς πρός τὰ τοῦ μεγάλου δακτύλου

² καὶ add. Ε. συνδιεξέρχεται P. κάτω τοῦ ποδὸς P. 2 μηρὸς Ε. γενόμενος P. — Flexor communis longus digitorum
pedis. Divisio tendinum utriusque flexoris longi et brevis
in aimils differt. Cuvier I. p. 394. Le long fléchisseur
du pouce — donne deux languettes perforantes au troisième et quatrième doigts. Le long fléchisseur commun
donne deux languettes au deuxième et au cinquième doigts.

* ταὐτὸ Ε. * μέσον — καταφερόμενος Ε. * ἐσνηριγμένης Ε.

μέρη, μᾶλλον όπίσω τε άμα καὶ πρός 1 τὰ ἐντὸς ἐπιστρέφων ἡρέμα τὸν πόδα, καθάπερ οἱ εἰς τὴν πτέρναν ἐμβάλλοντες ὀπέσω τε ἄμα καὶ πρὸς τούχτὸς ἀπηγον τὸν πόδα. χαὶ δόξειεν ᾶν ὁ μῦς οδτος μέρος είναι τοῦ προειρημένου μυὸς, ον είς τε τὸν μικρὸν δάκτυλον καὶ τὸν οξον λιχανὸν έλεγον εμφύεσθαι. μέρος μιχρον τοῦ προειρημένου τένοντος είς την 2 πρώτην εμητύεται τοῦ μεγάλου δαχτύλου φάλαγγα, λοξην έχτασιν άτρέμα πρός τούχτός εργαζόμενον ε αύτοῦ. αι δ' ανωθεν εκφύσεις ὧδ' έχουσι· τοῦ μεν εἰς τοὺς δώ 4 δακτύλους τοὺς μέσους ἀφικνουμένου ἡ ἔκφυσκ έχ τοῦ τῆς 5 περόνης ἐστὶν ὀστοῦ κατὰ μῆχος ολης εκ των 6 ανω μερων από της ανω κοριφής άχρι τοῦ κάτω πέρατος, καὶ ἔστιν ἡ τοῦ τρίτου των είς την πτέρναν έμφυομένων τάρχη μιών παρακειμένη τε καὶ ὑπερκειμένη τούτου * κατὰ τὰ ὀπίσω τε καὶ ἔνδον μᾶλλον. * αὐτὸς γὰρ τὴν ξαφυσιν έχει απτά τὰ έξω μᾶλλον τοῦ σκέλους. ή δὲ θατέρου μυὸς ἀρχή τοῦ τὸν μικρόν τε καὶ οίον λιχανόν χάμπτοντος έχ τῶν ὀπίσω μερῶν της χνήμης έστι 10 των μετά την χεφαλήν. Εστι δε τῷ πάχει σχεδὸν 11 ημισυς ὁ μῦς οὖτος τοῦ τούς

² τοὐκτὸς P. G. male — M. tibialis posticus. ² προενορμένην P. G. ³ αὐτῷ Ε. ⁴ μέσ. ἀφικ. δακτ. P. ⁵ πτέρνης P. ⁶ ἄνωθεν P. ⁷ μυῶν ἀρχὴ P. ⁸ κατὰ ὁπίσυ Ε. Adjeci τά. τὸ ὅπισθεν P. ⁹ οὐτος P. ¹⁰ τῶν om. P. κατὰ P. ¹¹ ἡμέσης Ε.

τούς μέσους δακτύλους κάμπτουτος. ὁ δὲ τρίτος μῦς ὁ τούτου μέρος νομιζόμενος, ὁ εἰς τὸν ταρσὸν ἐμβάλλων τοῦ ποδὸς, οὐ 1 δύναται μὲν ὀφθῆναι πρὶν τούτους ἀνατμηθηναι, κατείληφε 2 δε την μεταξύ χώραν χνήμης τε χαὶ περόνης, άμφοτέροις τοῖς ὀστοῖς ⁸ παραφυόμενος ἄνωθεν κάτω κατὰ 4 μῆκος. ἔστι δὲ αὐτοῦ καὶ ἡ κορυφή κατά την 6 άρχην της κνήμης 6 ένθα συμβάλλει τῷ περόνη· καὶ ὁ ἀπὸ ¹ τούτων φυόμενος τένων ε σαφής ύπάρχει καὶ πρὸ τῶν σφυρῶν. ἐνταῦθα "μέντοι σφίγγονται δι έγχαρσίου συνδέσμου όωμαλέου 10 συνδοῦντος την πτέρναν τη χνήμη. οί μέν οὖν ὄπισθεν 11 τῆς χνήμης μύες οὕτως ἔχουσιν. Οι δ' έμπροσθεν, όσον μεν επί ταις πρώταις ἐχφύσεσι 12 συνημμένοι, εἰχότως τρεῖς ἐνομίσθησαν ενίοις των ανατομικών. άμεινον δε αύτούς έπτα τίθεσθαι, καθάπερ αποδείκνυται δια τῶν ἀνατομιχῶν ἐγχειρήσεων. ὁ μὲν οὖν ἀνατείνων όλον τὸν πόδα καὶ καταφυόμενος εἰς τὸν ταρσόν, ὅσπερ χαὶ μέγιστός ἐστι τῶν προσθίων μυῶν, ἄρχεται μέν έκ τῶν έξω μερῶν τῆς κνήμης ἀπ΄ αὐτῆς τῆς κεφαλῆς, ὅλη δὲ αὐτῆ κατὰ μηχος 18 παραφύεται. ὁ δὲ παρακείμενος αὐτῷ

¹ δυνάμενος P. ² δὲ om. P. ³ ἀναφυόμενος Ε. ⁴ τὸ add. P. ⁵ κεφαλήν P. ⁶ εἰ P. ² τοῦτον Ε. Scripsi τούτων. ἀποφυόμενος P. ⁶ συμφυής Ε. ⁶ μὲν P. σφίγγονται om. Ε. ¹ ο συνδέοντος P. ¹¹ μύες τῆς κνήμης P. ¹² συνίημεν ᾶν P. quantum cognosci potest G. ¹³ περιφύεται P. — M. tibialia anticus.

καὶ μέρος αὐτοῦ νομιζόμενος είναι τὴν μέν 1 αὐτην έκφυσιν πεποίηται τὸ ἄνω, τῷ δὲ ἄλλφ παντί κατά τοῦ προειρημένου μυὸς έξωθεν ἐπιβέβληται, ε μηκέτι άπτόμενος μηδαμόθι της κνήμης. ούτος ὁ μῦς εἰς τὸ πρῶτον ὀστοῦν ἐμφύεται τοῦ μεγάλου δακτύλου ανατείνων αὐτὸν ατρέμα λοξόν. ἐφεξῆς δὲ τούτων ἐστὶν ἀπονεύρωσις εἰς όλον τον μέγαν δάκτυλον εμβάλλουσα κατά μηχος, ὑφ' ης ἐχτείνεται. ⁸ ποιείται δὲ τὴν ἔχφυσιν ό της απονευρώσεως ταύτης μῦς, ἰσχνὸς ῶν ἰχανῶς, ἐχ τῆς μεταξὺ χώρας χνήμης τε καὶ περόνης, αμφοτέρων αντιλαμβανόμενος των όστων. όταν δ' εγγύς ή τῷ μεγάλφ δακτύλφ, σύνδεσμόν τινα διεξέρχεται τοιαύτην έχοντα χρείαν, οίαν έπὶ τῶν ἀρμάτων οἱ χυχλίσχοι, δί ὧν τὰς ἡνίας 4 διεκβάλλουσι. και δύναιτο ἄν τις τοὺς τρείς ⁵ μύας τούτους δνα νομίζειν. ὁ δὲ μετ' αὐτὸν ὁ τούς δακτύλους έκτείνων ἄρχεταί 6 τε ἀπὸ τῆς κεφαλής τής περόνης, καθά συνάπτεται τη κήμη, καὶ συμπάση παραπέφυκεν αὐτη μακρὸς, ⁷ απάντων μέσος χείμενος τῶν ἔμπροσθεν μυῶν.

¹ αὐτοῦ Ε. τη ἀνω Ε. ² μη καθαπτόμενος P. μηδαμόθεν P. — M. abductor longus allicis simiarum. Cuvier I. 392. Il y a de plus chez eux (les singes), au côté interne du long extenseur du pouce, un long abducteur du pouce qui manque dans l'homme. ² ποιεῖ Ε. — M. extensor proprius longus allicis. ⁴ διεμβάλλουσι Ε. ⁵ μῦς P. O. ⁶ πε om. Ε. ⁷ πάντων P. — M. extensor communis longus digitorum pedis. Vesal. II. 60.

ή δε άνωθεν έκφυσις ή πρώτη τοῦ μυὸς τούτου σύνδεσμός εστιν εχ των ' έξω μερων της χνήμης έκπεφυκώς παρ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν κεφαλὴν τῆς περόνης. μετά δὲ 2 τοῦτον ἄλλοι τρεῖς μύες εἰσίν έχ τοῦ τῆς περόνης ὀστοῦ τὴν ἔχφυσιν ἔχοντες, είς μεν τον μέγαν δάχτυλον χάμπτων τοῦ ποδός, ετερος δε ισχνός τον μικρον εκτός απάγων, ό δὲ τρίτος ἀνατείνων ὅλον τὸν πόδα. τὴν δ έχφυσιν ὁ μὲν πρῶτος ἡηθεὶς ἐξ αὐτῆς τῆς μεφαλής έχει τής περόνης εξπιπολαίως επί τῷ δέρματι τεταμένος άφικνεῖται δ' εντεῦθεν ώς έπλ τὴν πρὸ τοῦ μιχροῦ δακτύλου χώραν τοῦ ποδὸς, * παρερχόμενος ἐκ τῶν ἔξω μερῶν τὸν ἀστράγαλον, ΐνα περ καὶ τελευτήσας εἰς τένοντα στρογγύλον δια των κάτω μερων τοῦ ποδός ἐπὶ τὸ πρώτον άρθρον άφικνείται τοῦ μεγάλου δακτύλου. ε ξυθα δ' ή τούτου τοῦ μυὸς ἔκφυσις παύεται, τοῦ δευτέρου τῶν εἰρημένων μυῶν ἐστιν ἡ κεφαλή, και οὐ μετὰ πολύ 6 γε τῆς ἀρχῆς ὁ μῦς ούτος εἰς τένοντα τελευτῷ τορογγύλον, ἰσχνὸς υπάρχων όλος. εφεξης δ' αυτών ήδη σχεδον πλησίον έστὶ τὸ μέσον τῆς περόνης, ὅθεν 8 περ ό

¹ δεξιῶν P. ² τούτους τρεῖς ἄλλοι P. τούτους τοὺς τρεῖς O. — M. peronaeus longus, brevis et tertius sive medius deinceps sequuntur. ² ἐπιπολῆς P. ἐπὶ om. Ε. ⁴ παρεχόμενος P. amplexatus G. ἐνθάδε Ε. ἔνθα δὰ P. Scripsi ἔνθα δ'. τοῦ δὲ δευτέρου Ε. ΄ γε om. Ε. ΄ στρογγύλος Ε. ΄ περ om. P.

τρίτος μῦς ἐχφύεται ὁ ι σιμῶν τὸν πόδα καθήκει 2 δε ούτος ὁ μῦς επὶ τὰ εκτὸς μέρη τὰ παρά τὸν σφυρὸν καὶ τὸν ἀστράγαλον, εἰς τένοντα τελευτών ένα καταφυόμενον εἰς τὸ ⁸ προτεταγμένον όστοῦν τοῦ μικροῦ δακτύλου. δισχιδής 4 δ΄ ούτος κατά την ξαφυσιν γίγνεται τουπίπαν ανίσοις μέρεσι και διεξέρχεταί ε γε αὐτῶν μέσος ὁ τὸν μιχρὸν δάχτυλον ἐχτὸς ἀπάγων. οἱ τρεῖς δ΄ ούτοι μύες είς ενομίσθησαν ε ενίοις δια την χοινωνίαν τῆς πρώτης ἐκφύσεως. τούτων τῶν 7 μνῶν των έπτα μέγιστος μέν έστι και παχύτατος ὁ πρώ-τερος και ὁ πέμπτος, ἄμφω καθήκοντες εἰς τὴν άρχην τοῦ πρώτου κατά τὸν μέγαν δάπυλον όστοῦ, ὁ μὲν δεύτερος ἐκ τῶν ἄνωθέν τε καὶ 8 έσωθεν τοῦ ποδὸς, ὁ δὲ πέμπτος ἐκ τῶν ὑποκάτω μερών. μετα δε ° τούς είρημένους ό, τε μέσος απάντων ὁ τοὺς δακτύλους ἐκτείνων καὶ ὁ υστατος είρημένος ὁ την διάρθρωσιν 5 όλην χινῶν, ἴσοι μέν πώς εἰσι τὸ πάχος, οὐκ ἴσοι δὲ τὸ μηχος, αλλ' ο ι μεν τούς δακτύλους εκτείνων μακρότερος· λοιποί δὲ δύο μύες 12 οἱ μικροὶ ὅ, τε τρίτος εἰρημένος 18 ὁ ἐπὶ τόν μέγαν καθή-

¹ σίμων Ε. σείων Ρ. Ο. resimans Ρ. 2 τε καὶ Ρ. ὁ μὖς om. Ρ. 8 προτεταμένον Ε. 4 δ' om. Ε. γινόμενος Ε. 5 τε αὐτὸν Ρ. Ο. 6 ξν οίς Ε. 7 ξπτὰ μυῶν Ρ. 8 ξξωθεν Ε. male. 7 τῶν εἰρημένων Ε. 10 κινῶν ὅλην Ρ. 11 μὲν om. Ρ. 12 ὁ μικρὸς Ρ. 18 ὁ om. Ρ. ὅλον om. Ε.

κων δάκτυλον όλον άνωθεν καὶ ὁ Εκτος επὶ τον μιχρον έξωθεν: 1 άλλ ούδε οδτοι κατά το πάχος άλλήλοις ὑπάρχουσιν ἴσοι, άλλ ἔστιν ὁ ἐπὶ τὸν μέγαν καθήκων δάκτυλον τριπλάσιος καὶ τετραπλάσιος τὸ πάχος πάνυ γὰρ ἰσχνός ἐστιν ὁ ἐπὶ τὸν μεχρὸν χαθήχων δάχτυλον τῷ μήχει δ' ἴσοι ² πως ἀλλήλοις τυγχάνουσιν ὄντες. ἐν τούτοις μὲν οὖν ἄπασι τοῖς μυσὶν εὶ καὶ ε παραλέλειπταί τι τοῖς ἀνατομιχοῖς ἀνδράσι χαὶ 4 ψευδῶς εἰρηταί τι παρεωραμένον, άλλ' 5 ούτι γε μῦς ὅλος ὑπ αὐτῶν παρῶπται. τὸν δὲ κατὰ 6 τὴν ἰγνύαν ἕνα μῦν οὐχ οἰδ' ὅπως ἅπαντες παρέλιπον, ὄντα μὲν τῷ μήχει βραχύν, οὐ μὴν ἄρρωστόν γε καὶ μάλιστα χατά την χεφαλην, ήτις ἐστὶ σύνδεσμος ισχυρότατος εκφυόμενος τοῦ 7 έξωθεν κονδύλου τοῦ μηροῦ. κατακρύπτει δὲ αὐτὸν ή τε 8 διάρθρωσις αύτη καὶ ὁ σύνδεσμος ὁ παρατεταμένος έξωθεν, εκ τοῦ μηροῦ ⁹ καθήκων εἰς τὴν κνήμην. ἔστι δὲ ἀτρέμα πως λοξὸς ὁ μῦς οὖτος, χαὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν τῆς κνήμης 10 κάμψιν οὐκ άχριβῶς εὐθεῖαν, άλλ 11 ἐχχλίνουσαν ἡρέμα πρὸς τούχτὸς ἐργάζεται. πεντεχαιδέχατος 12 οὖν ἀριθ-

¹ ἀλλ' om. P. οὐδὲ αὐτοὶ P. ² ἀλλήλ. πως P. ³ παραλέλειπον P. ⁴ ψεῦδος P. τι om. P. ⁵ οὕτε Ε. ὅλως P. ⁶ τὸν ἰγνὺν P. ἔνα om. P. ⁷ ἔξω P. ⁶ διάθεσις Ε. ⁶ καθήκων om. P. ¹⁰ καμπὴν P. O. ¹¹ ἢ κλίνουσαν Ε. ¹² οῦτος ἡμῖν ἀρ. P. Ρ. ἀριθμεῖσθαι Ε. — M. poplitaeus. Adm. anat. II. 9.

μείσθω ὁ μῦς οὖτος τῶν κατὰ τὴν κνήμην, ἔσχατος εἰρημένος ἐν τοῖς κινοῦσι τὴν κατὰ γόνυ διάρθρωσιν.

λς'. Περὶ τῶν ἐν τῷ ποδὶ μυῶν.

Οὐχ ὥσπερ ἐν ἄκρᾳ τῆ χειρὶ δύο γένη μνῶν ἐστι, μόνον κατὰ τὸ ἔνδον αὐτῆς ἐκάτερον κειμενον, οὕτως ἔχει κἀπὶ τοῦ ποδός. ἀλλ οι μὲν ὅλους τοὺς δακτύλους τὴν λοξὴν κίνησιν κινοῦντες, ἐπτὰ τὸν ἀριθμὸν ὄντες, ὁμοίαν ἔχουσι θέσιν, ἀνάλογον δὲ καὶ οἱ τὸ πρῶτον ἄρθρον ἐκάστου δακτύλου. δύο δὲ ἄλλα πρὸς τούτως ἐστὶ γένη μυῶν ἐν ποσὶ, τὸ μὲν ἔτερον ἄνωθεν ἐπικείμενον τῷ ταρσῷ, τὸ δ' ἔτερον ὑποβεβλημένον ὁμοίως κάτωθεν. οἱ μὲν οὖν ἄνωθεν ¹ ὅλους τοὺς δακτύλους κινοῦσι λοξὴν κίνησιν, ὁποίαν τοὺς ἐν ² χερσὶν ἐκεῖνοι οἱ ἐκ τοῦ πήχεως καθήκοντες. οἱ κάτωθεν δὲ τὸ δεύτερον ἄρθρον ἐκάστου τῶν δακτύλων κάμπτουσιν.

¹ όλους om. P. ² ταζς add. P. ἐκείνων οἱ P. ἐκεῖνοι οὖν E. — M. pedis interessei, lumbricales, extensor et flexor communes digitorum breves.

λζ. Τὰ 'προσεχδοθέντα περὶ τῶν χατὰ πόδα μνῶν.

Έπειδή τοῖς ² ἐταίροις ἔδοξε συντομώτερον ἢ κατὰ τὴν τῶν ἄλλων ἀναλογίαν ³ ἐρμηνεῦσαι τὰ κατὰ τὸν πόδα, διὰ τοῦτο τὰ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν ἀνατομικῶν ἐγχειρήσεων εἰρημένα ⁴ κατὰ λέξων ἐνταῦθα μετήνεγκαν τόνδε τὸν τρόπον ἔχοντα.

Περί τῶν ἐν τῷ ποδί μυῶν.

Κατὰ τὸν πόδα τέσσαρα γένη μυῶν εἰσιν, οὐχ ὡς ἐν χειρὶ δύο, τρία μὲν ἐν τοῖς κάτω τοῦ ποδὸς, ἐν δ' ε ἐν τοῖς ἄνω κατὰ τοῦ ταρσοῦ ε τεταγμένον. εἰσὶ δὲ καὶ οὖτοι μὲν οἱ μύες πέντε, λοξῶν κινήσεων ἐξηγούμενοι τοῖς δακτύλοις ἀνάλογον τοῖς ἐπὶ τῆς χειρὸς ἔξωθεν οἱ δ' ὑποκάτω τοῦ ποδὸς, ἐπτὰ μὲν κἀνταῦθα ε τὰς ἀνάλογον τοῖς ἐπὶ τῆς χειρὸς ἐπτὰ μυσὶ κινήσεις ἕκαστον τῶν δακτύλων εκνοῦντες, ὧν οἱ δύο καθάπερ ἐν

¹ προεκδοθέντα P. prius edita G. — More suo in hoc libro brevius quum Galenus de pedis musculis exposuiaset, amici ex anatomicis administrationibus (II. 9.) hoc caput edito jam libro adjecerunt. Oribasius, qui quae de musculis habet ex nostro libro plerumque hausit, additum hoc caput transscripsit, prorsus neglecto capite breviori, quod antecedit. ² έτέροις Codices. ³ ἡρεμεῖν εὐθη κατὰ Ε. ⁴ καταλέγειν P. μετήνεγκα P. G. ³ ἐν om Ε. ⁶ τεταμένον Ε. Ο. ⁷ ἔτι Gal. in Adm. anat. ⁶ τὰς om. Adm. ταῖς P. ⁹ κινούντων P.

τῆ χειρὶ τῶν πρώτων κατὰ τὸν καρπὸν ὀστῶν ¹ ἀποφύονται καὶ οὖτοι κατὰ τὸν πόδα τῶν ² πρώτων κατά τὸν ταρσὸν, ἐπὶ πλεῖστον ε ἀπάγοντες των άλλων δακτύλων τούς έξωθεν. άλλοι δ' έκ τῶν χάτω μερῶν εἰσι μικροί μύες ἐκπεφυχότες 4 τῶν τοὺς δακτύλους καματόντων τενόντων, πρὶν ακριβώς ξκαστον αὐτών σχισθήναι. τὸ δ' ξργον τούτων των μυων κάμπτειν τὸ μέσον ἄρθρον έχαστου δακτύλου τοῖς γὰρ ἐσχισμένοις ἤδη τένουσιν ετεροι μιχρότεροι μύες επιφύονται τοῖς 5 ἔνδον ἐν τῆ χειρὶ τῆς λοξῆς χινήσεως ἐξηγουμένοις 6 έχαστω δαχτύλω την αυτήν αναλογίαν έχοντες. τέσσαρες δέ είσι καὶ οὖτοι τὸν ἀριθμὸν ώσπες κάκεινοι. προσελθόντων δε αὐτοῖς ¹δύο μέν τῶν τοὺς ἐσχάτους δακτύλους ἐπὶ πλῶστον απαγόντων, ε ους προειρήχαμεν, ένος δ' έτι του τὸν μέγαν προσάγοντος τῷ ο λιχανῷ, τὸ σύμπαν πληθος έπτα γίγνεται. τρίτον δε άλλο γένος εστί μνῶν ἐν τοῖς ποσὶ κάτω, 10 αὐτοῖς τοῖς 11 ὀστοῖς επιπεφυκότων, ανάλογον τοῖς αγνοηθεῖσι τελέως εν 12 χερσίν, ους δηλονότι 18 θεάση τους τένοντας πάντας ἐχτέμνων ώσπερ χάχεῖ. χαὶ $\eta^{-14} \gamma^{\epsilon}$

¹ ἀπεφύοντο Adm. P. O. αὐτοὶ Adm. ² μυῶν loco πρώτων E. ³ ἀπάγονται Adm. τοὺς om. Adm. ⁴ ἐκ add. P. ⁵ δ add. P. ⁵ δ add. P. ⁵ δ ως add. E. ² δυοῖν O. P. 8 ὥσπερ εἰρ. P. ³ οἰον add. Adm. O. ¹ ° τῶν add. Adm. O. P. ¹ ¹ ποσὶ O. P. in mg. ¹ ² τελέως μυοὶ O. ἐν μυοὶ P. in mg. ¹ ² τελέως μυοὶ O. ἐν μυοὶ P. in mg. ¹ ² τελέως μυοὶ O. ἐν μυοὶ P. in mg. ¹ ² τελέως μυοὶ O. ἐν μυοὶ P. in mg. ¹ ² τελέως μυοὶ O. ὶ γένεσις E.

θέσις αὐτῶν πᾶσα καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρεία κατὰ τοὺς ἐν τῆ χειρὶ προειρημένους ἐστί. δύο γὰρ ἐκάστου δακτύλου τῆς πρώτης διαρθρώσεως προτεταγμένοι κάμπτουσι μετρίως αὐτὴν, ἄμα μὲν ἐνεργήσαντες ἰσόρροπον, ἰδία δ΄ ἐκάτερος ἐγκλίνων δ ἡρέμα πρὸς τὸ πλάγιον. εὑρίσκονται δ ἐνίστε συνεχεῖς ἀλλήλοις οὕτως ὡς ἕνα δοκεῖν ἐνίστε συνεχεῖς ἀλλήλοις οὕτως ὡς ἕνα δοκεῖν

¹ προτεταμμένοι Ε. 2 ἐκκλίνων Ε. ἀμβλύνων Adm. 3 ἀτρέμα Ο. P. in mg. 4 είναι om. Ε.

ΓΑΛΗΝΟΥ ΠΕΡΙ ΕΘΩΝ.

Τῶν θεραπευτικῶν σκοπῶν ἕνα καὶ τὸν ἀπὸ των εθων ήγουμένων ύπαρχειν οὐ μόνον των αρίστων ιατρών, άλλα και πάντων άνθρώπων, ένω τῶν ἄπασι τοῖς χαλοῖς λυμαινομένων ἐπιχειροῦσι διαβάλλειν ερωτωντες ήμας, διὰ τί βλαβείς τις, εὶ οὕτως ἔτυχε, κατὰ τὴν πρώτην χρῆσιν ὑπὸ ι βοείων κρεών εδωδης, είτ αναγκασθείς καθ έχαστην ήμέραν εσθίειν ταῦτα δὶ ὅλου ² ἔτους η ούδεν ούκετι βλάπτοιτ αν η ε των αήθων ητον είθ ο, τι αν είπωμεν, ανατρέποντες λόγφ νομίζουσιν ἄμα τούτφ καὶ τὴν τοῦ πράγματος υπαρξιν ανηρηχέναι, χαθάπερ εί τις απάσαις αντειπών ταϊς περί τοῦ πῶς ὁρῶμεν δόξαις οὐδ' όρᾶν ἡμᾶς συγχωροίη. ὅτι μὲν οὖν μεγίστη μοῖρα πρός την των λαμάτων ευρεσιν ή ἀπό των έθων έστιν, έναργῶς φαίνεται καὶ διὰ τοῦθ' Ίππο-

F. Codex Florentinus bibliothecae Laurentianae Plut. LXXV. cod. VII. Bombycinus, manu Joannicii exaratus, 244 foliorum, saec. XIV in folio. Inde a folio 237. b. Galeni de consuetudine liber legitur.

¹ Ovinarum Nicol. Rhegin. Calaber. ² mensem. ³ quemante. ⁴ εἴπομεν F.

χράτης μεν εν άφορισμοίς έγραψεν· οὶ · εἰθισμένοι τούς συνήθεις πόνους φέρειν, καν ώσιν ἀσθενέες ² ἢ γεροντες, τῶν ἀσυνήθων ῥῷον φέρουσι επὶ πλεϊόν τε διηλθεν εν τη περὶ διαίτης όξεων τάς τ' εκ τῆς ἀήθους διαίτης βλάβας καὶ τας εκ της συνήθους ωφελείας. Έρασίστρατος δ όμοίως εν τῷ δευτέρφ περὶ παραλύσεως ὑπερ άπάντων εθών ώσαύτως Ιπποχράτει φαίνεται γιγνώσκειν. καὶ πρὸς τούτοις γε τῶν παλαιῶν ὶατρών ούχ ἔστιν ὅστις ούχ ὁμολογουμένην τε καὶ * ἀναντίλεκτον αλτίαν ούτε τούτων * ούτε των άλλων είρηκέναι δοκεί. και γάρ οι πιθανήν δόξαντες ευρηχέναι, χατά μίαν ύλην άλλοι άλλην εύρήκασιν, ένιοι μέν επί εδεσμάτων μόνων, ένιοι δ' επί γυμνασίων η επιτηδευμάτων, επί πασων δὲ τῶν ὑλῶν οὐδείς. ἀμέλει καὶ περὶ τῆς τοῦ ψυχροῦ δόσεως, ἢν ἐπὶ τῶν ὀξέως νοσούντων ποιούμεθα πολλάχις, ἀντιπράττουσιν ήμιν ένιοι χωλύοντες μέν διδόναι τοῖς πυρέττουσι, χελεύοντες δ' ήμᾶς ἀρχεῖσθαι ταῖς ἀπὸ τῶν ἄλλων σχοπῶν ἐνδείξεσιν, δώς ἀπό τε τῶν πεπονθότων πάντων καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς διαθέσεως, ἡλικίας τε χαὶ χώρας χαὶ ώρας, ἔτι τῆς τοῦ χάμνοντος αὐ-

^{&#}x27; είθισμοὶ F. Aphor. II. 49. ' οί F. ' ἀναντίλλεπτον F. ' τις add. F. quod omisi. Num τιν' pro τινὰ legi possit? ' ᾶς F. Scripsi ως. indicationes, quas et a locis affectis — usurpare consuevimus. Calab. ac si αίς loco ᾶς legisset et οίς quod sequitur omisisset.

τοῦ κράσεως καὶ δυνάμεως, οίς εἰώθαμεν χρησθαι, γελοῖον είναι φάσχοντες, εὶ φλεγμαίνοντος ήπατος η πνεύμονος η γαστρός η των ούτως έπικαίρων μορίων, επιτρέψομεν τῷ ψυχροπότη ψυχρον προσφέρεσθαι πόμα δι ούδεν άλλο ή το έθος * ο Ι [ταὐτὸν είναι φασιν ώς εὶ ἐπιτρέποιμεν ψυχοῷ λούεσθαι τοὺς οῦτω] ήθικότας, ε πυρέττοιεν, ωσπερ ήμων απασι ² τοῖς ὁπωσοῦν νοσοῦσι τὰ συνήθη πάντα πράττειν ἐπιτρεπόντων άλλ' οὐχὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἄπασι σχοποῖς και τὸν ἀπὸ τῶν ἐθῶν παραλαμβάνουσιν. 'Αφστοτέλης γοῦν ὁ Μιτυληναΐος, ἀνήρ πρωτεύσας έν τη περιπατητική θεωρία, νοσήματι περιπικών ύπο ψυχροῦ πόσεως ώφεληθηναι 3 δυναμένφ, δώτι μηδέποτε τοιούτο * προσήνεγκε τὸ πόμα, διεκώλυσε τούς συμβούλους αὐτῷ πιεῖν, ἐπίστασθαι σαφῶς εἰπὼν ὅτι δ ἐπιλαθήσοιτο γευσάμενος ψηροῦ καὶ γὰρ ἐπ' ἄλλου τοῦτ' ἔφασκεν έωρακέναι, τήν τε τοῦ σώματος ἔξιν 6 χαὶ χράσιν 7 ὁμοίου έαυτῷ καὶ τὸ τῆς θερμοποσίας έθος εσχηκότος.

¹ ο ηθικότας F. Aeque enim hoc esse siunt, ac si concedatur, aqua frigida lavari eos, qui ita assueti sunt, licet febricitent. Cal. Explenda est lacuna Cod. Flor. iis verbis, quae uncinis inclusi vel similibus. τοῦν Τ. Scripsi τοῦς. δυναμένου Γ. προσενήνεγκε Γ. δεπιλαθήσοιτο Γ. barbare. Fort. επιλήσοιτο se sui obliturum i. e. mortem obiturum esse. Nicol. Rheginus: se spasmo correptum iri. Fortassis legit σπασθήσοιτο Conjeci επιληφθήσοιτο. 6 τε add. F. Omisi. ¹ ομοιον F.

εὶ δ' ἦν ἔθος, ὥσπερ ἐνίοις, πόματος τοιούτου, μάλιστα μεν αν ούδ' αὐτὸς έδεισεν αὐτοῦ την προσφοράν. 1 εἰ δὲ καὶ τοῦτ' ἔπαθεν, 2 ἐάσαντες αν οι παρόντες ιατροί πάντως αὐτόν. ἐχεῖνος μὲν ούν ούτως απέθανεν ώς επυθόμην. 3 ερομενων δέ με τῶν παραγενομένων αὐτῷ τελευτῶντι, πότερον ώς ἐπ' ἄλλων ἐτόλμησα τοῖς μὲν δί ὅλης τῆς νόσου, τοῖς δ' ἔν τινι καιρῷ δοῦναι ψυχρὸν, εύλαβουμένων των ὶατρων, οὕτως ἐτόλμησα καὶ ἐπ΄ ἐκείνου * ἢ καλῶς ἐστοχάσατο τῆς ἑαυτοῦ φύσεως ὁ ἀνήρ, ἀπεχρινάμην αὐτοὺς, ἀχριβῶς ἐαυτὸν ἐστοχάσθαι. πάνυ γὰρ ἦν ἰσχνὸς καὶ τὸ στόμα της κοιλίας ψυχρότερον είχεν εξ άρχης, ώς λύζειν εὐθέως, εἴ ποτε βραχέως ψυχθείη. ἀλλ ωσπερ ούτος ούκ αν ήνεγκε τὸ ψυχρὸν πόμα διά τε τὸ έθος καὶ τὴν τοῦ σώματος φύσιν, καίτοι τοῦ νοσήματος ἐνδειχνυμένου, οῦτως ε ἐτέροις έδωκα πάνυ θαζόων, εί και καῦσος ε ἀκριβής ὁ πιών είη, μηδενός επιφανώς σπλάγχνου φλεγμήναντος, οὐ πάνυ 7 δ' έτι θαζζών, άλλὰ μετὰ τὸ προειπείν τοίς ολείοις τοῦ χάμνοντος, ελ μεν μή πίοι ψυχροῦ, τεθνήξεσθαι πάντως τὸν ἄνθρωπον

¹ Nicolaus: tandem tamen medicis eum omnino compellentibus, frigidam potavit. — Ego verto: Sin etiam illud pateretur (i. e. aquam frigidam biberet), omnes medicos ipsum omnino relicturos esse (sc. mortuum) dicebat. ² Conjeci ἐάσειαν ἄν. ² ἐρωμένων F. ⁴ εἰ F. ⁵ ἐτέρως F. ⁶ ἀκριβῶς F. Fort. καυσούμενος ἀκριβῶς. ² δέ τι F.

εί δὲ πίοι, πολλάς ελπίδας εξειν σωτηρίας, ούτως έδωκα καὶ σὺν θεῷ φάναι πάντες ἐσώθησαν οἰ λαβόντες, ώστε πολυχρονίω πείρα 1 κεκριμένου τοῦ βοηθήματος, ἐπὶ τὴν τῆς αἰτίας ζήτησω λτέον ² ἀναμνήσαντας πρότερον ὧν 8 ἔγραψαν ὁ μεν Ίπποκράτης εν τῷ περί διαίτης ὀξέων, ὁ δ΄ Ερασίστρατος εν τῷ δευτέρφ περὶ παραλύσεως. ή μεν ούν Ίπποκράτους όησις ούτως έχει -' Αλλά μην 4 εθκαταμάθητόν γέ έστιν ὅτι φαύλη δίαιτα βρώσεώς τε καλ πόσεως 5 αὐτὴ έωυτῆ ἐμφερής αλεί ασφαλεστέρη έστι το επίπαν ελς ύγείην ἢ εἴ τις ἐξαπίνης μεταβάλλοι εἰς ἄλλο χρεῖσσον, έπεὶ καὶ τοῖσι δίς σιτευομένοισι τῆς ἡμέρας καὶ τοῖσι 6 μονοσιτέουσιν εξαπίναιοι μεταβολαὶ βλάβας και άδρωστίην παρέχουσι. και τούς μέν γε μή μεμαθηχότας άρισταν, ην άριστήσωσιν, είθέως ἀξιρώστους ποιέει καὶ βαρέας όλον τὸ σῶμα και άσθενέας και όκνηρούς. ην δε και επιδειπνήσωσιν, 7 όξυρεγμιώδεας ενίσισι δ' αν καὶ 8 σπα-

¹ κεκριμμένου Γ. 2 ἀναμνήσαντες Γ. 3 ἐγράψαμεν Γ. 6 εὐκαταμαθητέον τε Γ. εὐκαταμάθητόν γε Hipp. de vict. rat. in morb. acut. Lind. p. 279 et sqq. 5 αὐτῆ Γ. 6 μονοσιτεύουσι Γ. 7 ὁξυρεγμώδεας Γ. 8 σπατάλη. Erotian. τῶν ἄπαξ εἰρημένων. κεῖται ἐπὶ διαβροίας. σπατίλη Galen. τὸ ὑγρὸν διαχώρημα. Spatile Nicol. Codices Hippocratis et παστέλη et σπατέλη et σπατήλη habent. παστέλη Cod. 469 Monacensis, olim Augustanus, qui Galeni in hupc Hippocratis librum commentarios continet.

τάλη γένοιτο, δχόταν παρά τὸ Εθος 1 ήχθοφορήκη ή κοιλίη εξθισμένη επιξηραίνεσθαι καὶ μή δίς διογχούσθαι μηδέ δίς έψεϊν τὰ σιτία - είτα μεταξύ παρενθείς ὅπως ἄν τις τὴν βλάβην τούτων ιάσαιτο, συνάπτων αὖθις ὑπὲρ τῶν παραβάντων τὸ έθος ούτως γράφεται - Ετι 2 μᾶλλον ᾶν πονήσειεν ὁ τοιοῦτος, εὶ τρὶς ³ φάγοι τῆς ἡμέρης ες χόρον, έτι δε μᾶλλον ει πλεονάχις, καίτοι γε πολλοί είσιν οὶ εὐφόρως φέρυυσι τρὶς σιτεόμενοι τῆς ἡμέρης ἐς πλῆθος, ἐὰν οὕτως ἐθισθώσιν. άλλα μην και οι δίς μεμαθηκότες σιτέεσθαι τῆς ἡμέρης, ἢν μὴ ἀριστήσωσιν, ἀσθενείς τε και ἄρρωστοί είσι και δειλοί ες παν έργον καὶ καρδιαλγέες. 4 κρεμασθέντα γάρ τὰ σπλάγχνα δοχέει αὐτέοισι χαὶ οὐρέουσι θερμον καὶ χλωρὸν καὶ ἡ ἄφοδος ξυγκαίεται. ἔστι δ' οἶσι καὶ τὸ στόμα πικραίνεται καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ κοιλαίνονται καὶ οἱ κρόταφοι πάλλονται καὶ τὰ ἄκρα διαψύχονται. καὶ οἱ μὲν πλεῖστοι τῶν 5 ἀνηριστηχότων οὐ δύνανται κατεσθίειν 6 τὸ δεῖπνον. δειπνήσαντες δε βαρύνουσι την κοιλίην και δυσχοιτέουσι πολύ μᾶλλον ἢ εὶ προηριστήχεσαν. ὁπότε οὖν τὰ τοιαῦτα τοῖς ὑγιαίνουσι γίγνεται εΐνεχα ήμίσεος ήμέρης διαίτης μεταβολής παρά τὸ έθος,

¹ ήχθοφόρηκεν F: ἀχθοφορήση Hipp. ² μ ἄλλον F. * φά-γοι τε F. fort. φάγοιτο. σιτίοιτο Hipp. * κρεμᾶσθαι Hipp. * ἡριστηκότων F. qui pransi non sunt Nic. ἀνηρ. Ηipp. ἀριστηκότων Cod. Monac. * οἱ ἡριστηκότες add. F. male.

ούτε προσθείναι λυσιτελές φαίνεται ούτε άφελείν. εὶ τοίνυν οὖτος ὁ παρὰ τὸ ἔθος μονοσιτήσας, δλην την ημέρην χενεαγγήσας δειπνήσειεν οχόσον είθιστο, είχος αὐτὸν, 1 εὶ τότε ἀνάριστος ἐων ἐπόνεε καὶ ηδρώστει, δειπνήσας δὲ τότε βαρύς ην, πολύ μαλλον 1 βαρύν είναι. εὶ δέ γ' ἐπὶ πλείονα χρόνον κενεαγγήσας εξαπίνης ε μεταδεισινήσειεν, έπ μᾶλλον ἂν βαρύνοιτο. - Μετὰ ταῦτα δὲ πάλιν ό Ίπποκράτης ώσπες καὶ πρόσθεν ἐπανορθώσες τινάς της γιγνομένης βλάβης επὶ τοῖς κενεαγγήσασι παρά τὸ έθος γράψας ἐφεξῆς πάλιν οὕτως φησί - Πολλά δ' άν τις ήδελφισμένα τουτέοισι τῶν ἐς κοιλίην καὶ ἄλλα εἴποι, ὡς εὐφόρως μὰ φέρουσι τὰ βρώματα ἃ είθισμένοι είσιν, ἢν καὶ μη άγαθὰ ή φύσει, ώσαύτως δὲ καὶ τὰ ποιά δυσφόρως δὲ φέρουσι τὰ βρώματα ὰ μὴ 4 ἡθάδες είσὶ 5 καὶ ἢν [μή] καλὰ ἢ, ώσαύτως δὲ καὶ τὰ ποτά καὶ ὅσα μὲν 6 κρεηφαγίη πολλή παρά τὸ έθος τοιέει ἢ σκόροδα ἢ σίλφιον ἢ ὀπὸς ἢ χαυλός ἢ άλλα ὅσα τοιουτότροπα μεγάλας δυνάμιας έχοντα, ⁸ ήσσον ἄν τις θαυμάσειεν εὶ τὰ TOI-

¹ ενίστε ἀνάριστον F. ² βαρύνεσθαι Hipp. ³ μεγαδειπνήσειεν copiose coenaverit. Codex quidam. Lectiones aliquot variantes Juntinae Galeni editionis (1576) margini additae sunt. ⁴ ηθαδά σε F. ελθισμένοι ελολ Hipp. ελθίδαται Cod. Paris. 2253. ⁵ ην καλ καλὰ η Hipp. ην μη καλ καλὰ (κακὰ Cod. Marcian. ἀγαθὰ Paris.) η Codd. ην καλ μη κακὰ η Cod. Monac. Galen. Comment. bene. ⁶ κρεωφαγείη F. ¹ βρωθεῖσα add. Hipp. ⁶ τόλας add. Hipp.

τοιαύτα πόνους εμποιέει τῆσι χοιλίησι μᾶλλον ἄλλων, άλλ' εὶ καταμάθοις, ὅσον μάζα ὅχλον καὶ όγκον και στρόφον και φύσαν τη κοιλίη παρέχει παρά τὸ έθος βρωθεῖσα τῷ ι ἀρτοφαγεῖν εὶθισμένο η 2 οιον άυτος βάρος και τάσιν κοιλίης τῷ μαζοφαγέειν είθισμένφ ἢ αὐτός γε ἄρτος 3 [θερμός] βρωθείς οίην δίψην παρέχει και εξαπιναίην πληθώρην διά τὸ ξηραντικόν τε καὶ βραδύπορον, καὶ οἱ ἄγαν καθαροί τε καὶ ξυγκομιστοὶ παρά τὸ έθος βρωθέντες οἶα διαφέροντα ἀλλήλων ποιέουσε, καὶ μάζα γε ξηρή παρὰ τὸ έθος ἢ ὑγρή ή γλίσχοη, καὶ τὰ άλφιτα οδόν τι ποιέει κὰ ποταίνια τοῖσι μή εἰωθόσι καὶ τὰ έτεροῖα τοῖσι τὰ ποταίνια ελωθόσι, καλ ολνοποσίη καλ ύδροποσίη παρά τὸ έθος εἰς θάτερα μεταβληθέντα εξαπίνης, και ύδαρής γε οίνος και άκρατος εξαπίνης ποθείς. ὁ μὲν γὰς πλάδον τε ἐν τῃ ἄνω κοιλίῃ έμποιήσει καὶ φῦσαν εν τῆ κάτω, ὁ δὲ παλμόν τε φλεβών και καρηβαρίην και δίψος. 4 και λευχός τε και μέλας οίνος ⁵ παρά τὸ έθος μεταβάλλουσιν, εὶ καὶ ἄμφω οἰνώδεες εἶεν ο ὁμοίως,

¹ μη μαζοφαγέειν Hipp. ἀρτοφαγείν Cod. Paris. et Gal. in Comment. 2 οδον — ελθισμένω Codd. Hipp. plérique omittunt. Sunt in Gal. Comment. et Codice Hippocratis Bessarionis Veneto, qui στάσιν pro τάσιν perperam scribit. 3 θερμός om. F. 4 καλ om. F. 5 καλ ἄκρατος εζαπίνης ποθελς, ὁ μὲν γὰρ πλαδαρόν τε καλ παρά etc. F. repetit oculorum errore ex antecedentibus 6 ὅμως Hipp.

πολλά άν έτεροιώσειαν πατά το σώμα, ώς 1 δή γλυκύν τε καὶ οινώδεα ήσσον άν τις φαίη θανμαστού είναι μη τωύτο δύνασθαι έξαπίνης μεταβληθέντα. - Παρά μεν Ίπποχράτει άρχεῖ τὰ δεύρο τούδε γεγραμμένα παραδείγματα περί της των έθων δυνάμεως. Έρασιστρατος δ΄ έν τώ δευτέρω περί παραλύσεως ώδε πως έγραψεν. Αετ δε πολλην πάνυ επίσκεψεν ποιήσασθαι περί συνηθείας καὶ ἀσυνηθείας τον μελλοντα κατά τρόπον τητρεύειν, λέγω δή 2 τῷ τοισύτω, πόνους Tous use surfices toldous s ronouves anona διατελούσιν όντες, τους δε άσυνήθεις όλίγους ποιήσαντες υπόκοποι γέγνονται, βρώματά τε όσα συνήθη δυσπεπεότερα όντα 4 ένιοι ρέξον πίπουσιν ή τα δασυνήθη εθπεπτότερα όντα. Εκαρίσεις ήθειαν δε ήχωσιν, επιζητεί το σώμα και αποστερούμενον τούτων είς νόσους εμπίπτει, οίον γίγνεται περί τε τας των αίμοβροίδων φοράς και παθάρσεις, ας ένιοι αύτοϊς συνήθεις ποιούνται και δή έλκων κατά χρόνον εκπιπιόντων και ίχω ροροούντων, καὶ ώς ἐνίοις κατά τινας καιρούς χολέραι γίγνονται. ἀπάσας γὰρ τὰς τοιαύτας ἐχ-.χρίσεις άλυσιτελείς ούσας επιζητεί τὸ σώμα χαὶ, μή γιγνομένων αὐτῶν κατά τοὺς εἰθισμένους και

¹ δεί· F. ² Fort. το τοιούτο. ⁸ πονούντας F. ⁴ ένια Γ. ⁶ συνήθη F. ⁶ καί F.

ρούς, είς πάθη οὐ σμικρά εμπίπτουσιν οἶς συνήθεια τὰ τοιαῦτα. φαίνεται δὲ καί τινα τοιαῦτα γυγνόμενα κατά τάς συνηθείας ών επιστάμεθα έπων ιάμβων, εί τις κελεύσειεν ήμας είπειν έχ μέσου 1 στίχους δύο η τρεῖς ἀσυνήθεις ὄντας του τοιούτου, ούκ ὢν εὐπόρως 2 δυναίμεθα· κατά δέ την εφεξής αρίθμησιν επί τους αυτούς τούτους ελθόντες στίχους, εξ ετοίμου ραδίως ερουμεν, συνεθιζόμενοι δε και το πρότερον εκρημένον εύπορως ποιούμεν. συμβαίνει δέ καὶ τοιούτόν τι οι μεν άσυνήθεις τοῦ μανθάνειν βραδέως τε καὶ ὀλίγον μανθάνουσι, συνηθέστεφοι δὲ γενόμενοι πολύ πλείον και φάον τοῦτο ποιοῦσι. γέγνεται δε και περί τας ζητήσεις όμοιον οι μέν γάρ ἀσυνήθεις τὸ παρώπαν τοῦ ζητήσαι εν ταίς πρώταις χινήσεσι την διάνοιαν τυφλοῦνται καὶ ἀποσχοτούνται καὶ εὐθέως ἀφίστανται τοῦ ζηταν, εχοπιούντες τῷ διανοία καὶ ἐξαδυνατούντες οίχ ήττον ή δσοι πρός δρόμους άσυνήθεις όντες προσφοχονται ὁ δὲ συνήθης τῷ ζητεῖν πάντη διαδυόμενός τε καὶ ζητών τῆ διασοίφ καὶ μεταφερόμενος έπὶ πολλούς τόπους οὐκ ἀφίσταται τῆς ζητήσεως, ούχ ὅτι ἐν μέρει ἡμέρας, ἀλλ υὐδὲ ἐν παντί βίφ αναπαύων την ζήτησιν και μεταφέρων ἐπ άλλας ἐννοίας τὴν διάνοιαν οὐκ άλλοτρίας

¹ στίχου F. αx medio versu Nicol. ² δυνάμεθα F. ³ Fort. κοπεῶντες

μεν του ζητουμένου 1 προβάλλει εως επὶ τὸ προκείμενον ελθείν. ούτως φαίνεται άχρι νύν τα της συνηθείας λοχύειν εν απασι τοῖς ἡμετέροις πάθεσιν όμοίως τοῖς τε ψύχιχοῖς καὶ τοῖς σωματιχοῖς. περὶ μὲν δὴ τούτων εὶς τὸ παρὸν ἱκανῶς ειρήσθω εν δε τοῖς καθόλου λόγοις ὑπερ κατρικής λεγομένοις έπὶ πλέον έξηριθμηται άναγκαίαν έχοντα την επίσκεψιν, 2 ελ μέλλοι μη πολλά των κατ τατρικήν χωλεύειν. - Ταυτα μέν ot ενδοξότατοι τῶν ὶατρῶν Ἐρασίστρατος καὶ Ἱπποκράτης ειρήκασι περί δυνάμεως εθών, οὐ λόγφ τήν ευρεσιν αὐτῶν ἀνατιθέντες, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναργῶς φαινομένων διδαχθέντες, ὅπερ ἀμέλει καὶ τῶν άλλων ἀνθρώπων, * [εί] μη καθάπερ ὕες ή ὅνοι ζῶσιν, ἀλλὰ παρακολουθοῦσιν ὑφ' ὧν ώφελοῦνταί τε καὶ βλάπτονται. πάρεστι γοῦν αὐτῶν ὁσημέραι * [ἀχοῦσαι] λεγόντων, είθισται, φησί, τῷδε τῷ βρώματι και τῷδε τῷ πόματι, και διὰ τούτο μη δύνασθαι καταλιπεϊν αὐτά καὶ γὰθ χαι βλάπτεσθαι κατά τὰς μεταβολάς. ὁμοίως δὲ και περί των επιτηδευμάτων λέγουσιν, οξον άλουσίας, λουτρών, ιππασίας, χυνηγεσίων, δρόμου, πάλης, άγουπνιων, ήλιώσεως, * ψύξεως, φροντίδων ὅσα τ' ἄλλα τοιαῦτα.

¹ προβάλλειν F. progreditur Nic. ² η F. εἰ addidi. Fort. τοῖς. ⁴ ἀκοῦσαι addidi. Nicolaus: licet ipsos audire dicentes. f. εἰθίσθαι. ἡ ψύξεων F. φροντίδων om. Nicol.

β'. Τις ή αιτία τοῦ πολύ δύνασθαι τὸ ξθος.

Καταφρονήσαντες οὖν καὶ ἡμεῖς τῶν ἤτοι μηδέν πάνυ ή σμικρον ήγουμένων είς θεραπείαν συντελείν τὸν ἀπὸ τῶν ἐθῶν σχοπὸν, ἐπισχεψόμεθα τί ποτέ έστιν ή αλτία τοῦ πολύ δύνασθαι τὸ έθος χαὶ είτε μία τις εστίν ἢ χαὶ χαθ' εχάστην ύλην 1 έτερα. λέγω δ' ύλην εφ' ή συνέστη τὸ ἔθος οἰον, ώς ἔφην, εδεσμάτων ἢ πομάτων ή γυμνασίων ή τινος έτέρου τοιούτου. χαὶ γὰρ τήν γε ἀρχήν ἐπὶ τῶν ἐσθιομένων τε καὶ πινομένων ποιησόμεθα. τι δήποτε γάρ οι τῆ τῶν βοείων αρεών εδωδή συνήθως χρώμενοι, τινές μέν οὐδ ὅλως βλάπτονται, τινές δὲ ήττον ἢ πρόσθεν; η διά τι κατά φύσιν τινές εὐθὺς έξ άρχης, ώς αὐτὸς Ἐρασίστρατος ἔγραψε, όφον πέττουτι τὰ βόεια 2 κρέα τῶν πετραίων ὶχθύων; άλλα τούτου μέν ή αιτία λέλεκται κατά την των φυσιχών δυνάμεων επίσκεψιν ελρήσεται δε χαί νῦν ὀλίγον υστερον ἐν τῆ τοῦ λόγου κοινωνία. νυνὶ δ' ἀπὸ τῶν δὶ ἔθος ἄμεινον πεττόντων ότιοῦν εδεσμάτων την ἀρχην της διδασχαλίας ποιήσομαι, χοινήν υπόθεσιν λαβών είς τε τάλλα πάντα χαὶ τὰ φύσει τισὶν οἰχεῖά τε χαὶ οὐχ οἰκεία. Λέλεκται μέν ουν επί πλέον υπέρ απάν-

¹ krégar F. 2 ngén F.

των τούτων κατά την των 1 φυσικών δυνάμεων επίσκεψιν. ἀρξώμεθα δέ καὶ νῦν τοῦ λόγου τὴν της πέψεως έννοιαν προχειρισάμενοι. χαθάπερ γὰρ ε ἄρτιοι σιτοποιοί πέττοντες λέγουσιν, οὐχ έπειδών άλουντές τε και · φιάττοντές είς λεπτά μόρια καταθραύσωσι τους πυρούς, άλλ' όταν έπί τῷ τοιοῦτον πράξαι δεύσαντες ύδατι, ζύμην μίξαντες μαλάξωσιν, 4 είτα καλύψωντές των των θαλπόντων εάσωσιν, άχρις ῶν ώς αύτοι καλούσι ζυμωθή, και μετά ταῦτα διά κλιβάνων ή ἰπνῶν δπτήσωσιν, ούτω κάπὶ τών εἰς γαστέρα καταποθέντων, ούκ επειδάν εν αὐτῆ * καταθρανοθή και λυθή, πεπέφθαι φαμέν, άλλ όταν ώς οί πετεόμενοι πυροί κατά ποιότητα την μεταβελήν σχή. καθάπερ δ' επὶ τῶν ἄρτων εἰς τὴν οἰκία ήμιν τοις εσθίουσιν άχθήναι χρή πριότητα τὸν πεττόμενον σίτον, οθτω και κατά την κοιλίαν έτι καὶ μᾶλλον εἰς οἰκειοτέραν, ὀνομάζω δ' οἰπειοτέραν έτέραν έτέρας, κατά την δμοιότητα τοῦ μέλλοντος εξ αυτής τρέφεσθαι σώματος. άλλο γαρ άλλω σώματι των τρεφόντων οικείον έστι

¹ Charterius: Fortassis legendum τροφῶν. ² Nicolaus: quemadmodum enim pistores panem coquere debent. Vertas: Quemadmodum enim legitimi pistores, qui panem coquent, adpellantur. Conjicio: ἀρτοποιοὶ αιτ. πέττ. λέγονται. ἄρτι ιοι F. (sic!) ³ διάττω et διαττάω reperiuntur. ⁴ et panes effecerint. Nicol. καὶ ἄρτους ποιήσωνται. Fort. haec verba om. Cod. F. ⁵ καταθραψοτῆ F.

καὶ διὰ τοῦτο τὰ ζοῖα πρὸς τὰς οἰκείας ἔρχονται τροφάς, -άδιδάκτως ύπὸ τῆς φύσεως ώθούμενα, τὰ μὲν ὑποζύγια πρός κε τὰς βοτάνας, 1 τρέφεταί τε άχυρα καὶ χιλήν καὶ κριθήν, αὶ λέοντες δὸ πρός τὰς σάρχας, ὥσπερ καὶ παρδάλεις χαὶ λύκοι Καθάπευ οὖν εν τοῖς ζώοις κατά γένος οὐ μικρά διαφορά των οἰκείων έκάστω τροφών ἐστικ, ούτω και κατ είδος εν τοίς γεκεσιν εύρισκονται διαφοραί μεγάλαι, των μέν μηδέ γεύσασθαι δυναμένων οίναυ, πάμπολυ δ' έτερων άλύπως πινόντων, και των μεν, ώς εξοπται, τά τε των βοων καὶ τράγων καὶ κριῶν κρέα μεθ' ἡδονῆς μὲν έσθιόντων, πεττόντων δ' άλύπως, 2 των δε μηδε την όσμην αύτων ύπομενόντων, μήτι γε την έδωδην, καὶ εἰς διαπορίαν ἐδέσματος ἐτέρου, καθάπερ εν λιμῷ γίγνεται, βιασθέντες σφᾶς αὐτούς προσάρασθαι τὸ τοιοῦτον χρέας, οὕτε πέ ψαι δυναμένων αὐτὰ χωρὶς βλάβης, ἀνατρεπομένων τε την όρεξιν επί τη προσφορά, βαρυνομένων τε παραχρημα, κᾶν ξρυγή τις αὐτοῖς ἐπιγένηται, μηδε ταύτης άλύπως άνεχομένων. ὅτι * δὲ ταῦθ' ούτως έχειν φαίνεται, πρώτον μέν έχείνου χρη μεμνησθαι τοῦ προσφέρεσθαι τοὺς άνθρώπους 5 ήδιον άλλον άλλο κατά την οἰκειό-

¹ τρέφεται τε om. Nicol. ad herbas, paleam, foenum etc. χιλή rarior forma pro χιλός. ² τῶνδε F. ⁸ Fort. εἰ δι ἀπορίαν — βιασθεῖεν. ⁴ τε F. ⁵ ἔδιον F. quae suaviora sunt Nicol. Scripai ήδιον.

τητα της φύσεως, έρχεσθαί τε πρὸς την τῶν τοισύτων ἐδωδην μᾶλλον, ὥσπερ γε καὶ πρὸς την τῶν εὐπέπτων αὐτοῖς εἶναι φανέντων, ἀποστρέφεσθαι δὲ καὶ φεύγειν ἀπὸ τῶν ἀηδῶν καὶ δυσπέπτων, ὥστε σημείον εἶναι τὸ ἔθος οἰκειότητος φυσικης. ὅτι δὲ καὶ ὡς αἰτία γίγνεται πολλάκις, δηλον ἐκ τῶν ἐν ἀρχη μὲν ἀηδῶς ἡ βλαβερῶς ὑπό τινων διατιθεμένων, εὶ δὲ κατὰ βραχὸ τὴν πρὸς αὐτὰ συνήθειαν ὑπομείναιεν, οὖτε ἀηδῶς οὖτε βλαβερῶς ἔτι διατιθεμένων. ἡ δ΄ αἰτία καὶ τοῦδε τριαύτη ἐστίν.

γ΄. Διὰ τί τὸ ἔθος ποτέ καὶ αἴτιον γίγνεται οἰκειότητος φυσικῆς.

**Ωσπερ ἀλλοιοῦται κατά τινα ποιότητα τῶν ἐσθιομένων τε καὶ πινομένων ἕκαστον, οῦτω καὶ ¹ αὐτὸ διατίθησί πως τὸ ἀλλοιοῦν. ἔνεστι δὲ καὶ τούτου λαβεῖν ἐναργὲς τεκμήριον ἐκ τῆς τῶν γεννωμένων χυμῶν διαφορᾶς ὑφ' ἐκάστου τῶν ἐδεσμάτων. τὰ μὲν γὰρ μελαγχολικὸν αῖμα γεννᾶ, τὰ δὲ φλεγματικὸν ἢ τὴν ὡχράν τε καὶ ξανθὴν ὀνομαζομένην χολὴν οὐκ ὀλίγην ² ἔχον, ὥσπερ ἔνια καθαρόν ³ αῖμα. διαφορὰν οὖν τινα καὶ τοῖς τρεφομένοις μορίοις ἀναγκαῖον γίγνεσθαι πρὸς ἄλληλα κατὰ τὴν τοῦ τρέφοντος αἵματος ἰδέαν. ἐναργὲς

¹ αὐτῷ — τῷ F. ipsum afficit id quod alterat. Nic.
2 ἔχων F. 3 θαίμα F.

δε τεχμήριον της των τρεφόντων 1 όμοιώσεως πρός τὸ ² τρεφόμενον ⁸ τῆ τῶν φυτῶν τε καὶ σπερμάτων μεταβολή μέχρι τοσούτου γιγνομένη πολλάκις, ώς τὸ βλαβερώτατον εν ετέρα γη μεταφυτευθέν εἰς έτεραν γῆν οὺ μόνον ἀβλαβὲς, άλλα και χρήσιμον γίγνεσθαι. πολλή γαρ και ή τούτων πείρα τοῖς τὰ γεωργικά τε καὶ περὶ φυτων υπομνήματα συνθείσι, καθάπερ γε και τὰ περί της των ζώων ιστορίας γράψασι 4 τη κατά τὰ χωρία γιγνομένη μεταβολή. ἐπεὶ τοίνυν οὐ μόνον άλλοιοῦται τὸ τρέφον ὑπὸ τοῦ τρεφομένου, άλλα και αυτό πώς τινα άλλοιοι βραχείαν άλλοίωσω, ἀναγχαϊόν έστι την βραχεῖαν ταύτην άξιόλογον εν τῷ χρόνῷ γίγνεσθαι, ὥστ' εὶς ἴσον ήχων ολκειότητι φυσική την έχ των πολυχρονίων έθων. Έπὶ μέν οὖν των ἐσθιομένων τε καὶ πινομένων ευπορείσθαί μοι δοχώ την αλτίαν της των έθων δυνάμεως επί δε των έξωθεν ήμεν προσπιπτόντων ίδωμεν εφεξης.

δ. Περὶ τῆς αὶτίας τοῦ πολύ δύνασθαι τὸ ἔθος ἐπὶ τοῖς ἔξωθεν ἡμῖν προσπιπτόντων.

Εοικε γάρ και ταῦτα την αὐτην κατά γένος έχειν αἰτίαν τοῖς προειρημένοις. άλλοίωσιν οὖν

¹ δμοίως F. assimilationis Nic. ² τρέφον F. contra sensum. quod nutritur. Nic. ³ f. ἡ — μεταβολὴ. ⁴ transmutationis secundum regiones factae. Nic.

τινα εργάζεται κατά το σωμα, μάλιστα μεν των επιπολης μορίων, ήδη δέ και των διά βάθους. πιλεϊται μέν γάρ καὶ συνάγεται καὶ σφίγγεται καὶ πυκνούται τὸ δέρμα πρῶτον μέν ύπὸ τῶν ψυχόντων, ἐφεξῆς δὲ καὶ τὰ 1 τούτφ συνεχῆ, καν εν χρόνφ πλείονι την αύτην άλλοίωσιν πάσχη τὸ σῶμα, καὶ τοῖς διὰ ² βάθους ή κοικωνία τῆς μεταβολής γίγνεται. κατ' άρχας δ' εύθέως κατά συμβεβηχός, οὐ πρώτως, ὑπὸ τοῦ δρῶντος αἰτίου μεταβολή και άλλοίωσις ούχ ήκιστα τοῦς ἐν τῷ βάθει μειμένοις συμπίπτει. πυκνωθέντος γάρ τοῦ δέρματος άθροίζεται κατά το τοῦ σώματος δλου βάθιος ή θερμασία. ώσπες δὲ τὰ ε ψυχρον αίτερα πας ελοημένας αλλοιώσεις έργαξεται, κατά τον αύτον λόγον τας έναντίας αύσος το θερμαίνον - καὶ γὰρ 4 φύσιν έχει, πρός τῶν ἐναντίων γίγνεσθαι τὰ ἐνακτία, κὰ μέν πρώτως, τὰ δὲ κατά συμβεβηκός, εφ' δυ δη και μάλιστα σφάλλονται πολλοί θεώμενοί τινα κατά συμβεβηκός ώσαύτως επιτελούμενα πρός των εναντίων, ωσπερ γε πάλιν καὶ εναντία πολλάκις ὑπο τῶν αὐτῶν 3 αιτίων γιγνόμενα. άμέλει κάπι των θερμαινόντων όμοίως απατασθαι συμβαίνει. τὸ γοῦν θερμόν αίτιον οίον ο ήλιος, οπόταν ομιλήση τινὶ σώματι πολυχρονίως, εναντίαν διάθεσιν τῆ κατ'

¹ τούτων F. ² βάθος F: ³ Fort. ψῦχον. ⁴ Fors. addendum κατὰ. ³ αἴτια F. ab eisdem capsis Nic.

άρχας εργάζεται περί αύτό. εν άρχη μέν γαρ άλεαίνων ήμᾶς διαχεί μέν τὰ ύγρὰ, χαλῷ δὲ τὸ δέρμα και μαλακωτέρας εργάζεται τὰς σάρκας. εὶ δὲ πλέοσον ἡμέρους ώρα θέρους ἐν αὐτῷ διατρίψειε τις γυμνός, αύχμηρου μέν και σκληρον τούτο γίγνεται τὸ δέρμα, ξηραί δὲ αὶ σάρχες. άλλ' ἐπὶ μὲν τῶν τοιούτων οὐ μόνης τῆς πολυχρονίου θερμασίας τούργον, άλλά και της εζευγμένης αὐτη ξηρότητος. καὶ πολλάκες γε ήμᾶς ἐν τοῖς περὶ τῶν αἰτίων λογισμοῖς σφάλλει τοῦτο, παρορωμένης της έπιπλεκομένης αίτίας. γὰρ ἡμᾶς ἐννοετν, ξτερου μέν το δρᾶν τὴν ὑγρὰν Θερμασίαν, επερον δε την ξηραν, οπερ σε 1 πουούμεν ένίστε, και διά τούτο 2 σφαλλόμεθα την obselov everyesav, exarteour vor atriar suporτων. εί δέ τις προσέχοι τὸν νοῦν, είσεται φυλαπτομένην έκατέραν. ώσπερ γὰν ή μὰν ὑγρότης μόνη χωρίς θερμότητος ἢ ψύξεως ἐπιφανοῦς ύγραίνει τὸ σῶμα, τῆς θερμότητος θερμαινούσης, ούτως ή σύνοδος αμφοτέρων αμφότερα φαίνεται δρώσα. κατά μεν τὰ τῶν γλυκέων ὑδάτων λουτρά συμβαίνει τούτο, κατά δε 3 τα είληθερή το ξηραίνον αίτιον επιπλέχεται τῷ θερμαίνοντι, τοι-

² ποιουμαι F. facimus Nic. ² Fallimur, dum familiarem actionem utrarumque non perspicimus. Nic. Vertas: fallimur de propria actione, utraque causa quum praesens ad-

sit. * rag sllydegeig } F.

ούτος γάρ ὁ θερινός ήλιος, ώστε είκὸς, όσοι γυμνοὶ τὸ πλεῖστον ἐν αὐτῷ διατρίβουσιν ώσπερ οῖ τε θερισταί και οι ναύται, σκληρον και ξηρον αὐτῶν γίγνεσθαι τὸ δέρμα παραπλησίως τῷ τῶν ¹ φολιδωτῶν ζώων. ὥσπερ οὖν αἱ φυσικαὶ τῶν σωμάτων ιδιότητές τε και της όλης ουσίας, διαφοραί τε τοῦ δέρματος κατὰ σκληρότητα καὶ μαλακότητα, πυκνότητά τε καὶ μανότητα, διαφόρων μέν εδεσμάτων τε καὶ πομάτων χρήζουσω, ούχ όμοίως δ' άλλήλαις απασαι διατίθενται θερμαινόμεναί τε καὶ ψυχόμεναι, ούτως αὶ δί έθος .2 τι γιγνόμεναι ταϊς φυσικαϊς 8 παραπλήσιαι την αὐτην ἐκείναις ἴσχουσιν ἀφέλειάν τε καὶ βλάβην έχ της των εσθιομένων τε και πινομένων, ψυχόντων τε καὶ θερμαινόντων άλλοιώσεως. άραιὸν μέν γάρ και μαλακόν σώμα ρφδίως πάσχει θερμαινόμενόν τε καλ ψυχόμενον πυκνόν δέ καλ σκληρον ανέχεται τε και καταφρονεί των έξωθεν αὐτῷ προσπιπτόντων ἀπάντων, οὐ μόνον εἰ θερμαίνοιεν ή ψύχοιεν, αλλ' εὶ καὶ σκληρον εἴη τι καὶ τραχύ. διὸ καὶ χαμευνίας ἀνέχεται ταῦτα, των εναντίως διακειμένων ού φερόντων αὐτά. και γάρ θλάται φαδίως και ψύχεται και πάν ότιοῦν έτοίμως πάσχει. τοιοῦτος μέν δή τις έστὶ καὶ ὁ περὶ τούτων λόγος.

¹ Qualis est animalium, quae in latibulis degunt. Nic. Vertas: animalium squamigerorum ² τε F. ³ παραπλησίαν F. similes Nic.

έ. Περί γυμνασίων.

'Ο δε περι γυμνασίων τοιόςδε. τὰ γυμναζόμενα μόρια του σώματος λοχυρότερά τε αμα καλ τυλωδέστερα γίγνεται και κατά τοῦτο δύναται φέρειν τὰς οἰχείας χινήσεις μᾶλλον ἐτέρων, ὅσα δί άγυμνασίαν μαλαχώτερά έστι χαὶ άσθενέστερα. κοινός δ' ὁ λόγος ούτος ὑπάρχει και περί τῶν της ψυχης γυμνασίων γυμναζόμεθα γάρ πρώτα μέν έπὶ τοῖς γραμματιχοῖς έτι παίδες ὄντες, εἰθ' έξης παρά τε τοῖς φητορικοῖς διδασκάλοις, ἀριθμητιχοίς τε χαὶ γεωμετριχοίς χαὶ λογιστιχοίς. οὐσῶν γὰρ δυνάμεων κατὰ τὸ τῆς ψυχῆς ἡγημονικὸν είς ἀπάσας τέχνας, ἀναγκαῖον ἐτέραν μὲν είναι χαθ' ἢν ἀχόλουθόν τε χαὶ μαχόμενον γνωρίζομεν, ετέραν δε καθ' ήν μεμνήμεθα συνετώτεροι μέν κατά την προτέραν είρημένην, μνημονευτιχώτεροι δε κατά την δευτέραν γιγνόμεθα, φύσιν έχουσων απασων των δυνάμεων ύπο μέν των γυμνασίων αὐξάνεσθαί τε καὶ ρώννυσθαι, βλάπτεσθαι δ' ὑπὸ τῆς ἀργίας, ὥς που καὶ ¹ Πλάτων εν Τιμαίφ κατά τήνδε την όησιν εδήλωσεν ονόμασιν, είπων ώδε καθάπερ είπομεν πολλάχις ότι τρία ψυχῆς εν ήμιν είδη κατώκισται, τυγχάνει δὲ ξχαστον χινήσεις. έχον, οὕτω χαὶ χατὰ τὰ αὐτὰ καὶ νῦν ώς διὰ βραχυτάτων ἡητέον,

¹ Platon. Tim. p. 89 et 90.

ότι το μεν αὐτῶν εν ἀργία διάγον καὶ τῶν εαυτοῦ χινήσεων ἡσυχίαν ἄγον 1 ἀσθενέστατον ἀνάγκη γίγνεσθαι, τὸ δ΄ εν γυμνασίοις εφρωμενέστατον. ² διὸ φυλακτέον ὅπως αν έχωσι κινήσεις πρός 3 άλληλα συμμέτρους. — Ταῦτα πρυτιστών έφεξης φησι το δε δή περί του χυριωτάτου παρ ήμεν ψυχης είδους διανοείσθαι δεί τηδε, ώς άρα αὐτοδαίμονα ὁ θεὸς ἐκάστο δέδωκε τοῦτο ၆ δή φαμεν οίχειν μέν ήμων επ άχρω τῷ σώματι, πρός δε την εν ούρανο ξυγγένειαν από γης ήμας αίρευν ώς όντας φυτών ούκ έγγειον, άλλ ούράνιου, ὀρθότατα 4 λέγοντες εκείθεν γάρ οθεν 5 ή πρώτη τῆς ψυχῆς γένεσις έφυ, τὸ θείον τὴν μεφαλήν και όζαν ήμων 6 άνακοεμαννν όρθοϊ παν το σώμα. το μέν ούν περί τας επιθυμίας καὶ περὶ φιλονεικίας τετυχηκότι καὶ ταῦτα διαπονούντι σφόδρα πάντα τὰ δόγματα, ἀνάγκη ⁸ θνητόν γεγονέναι, παὶ παντάπασι καθ' όσον μάλιστα δυνατόν θνητῷ γίγνεσθαι, τούτου μηδὲ σμικρον ελλείπειν, άτε 9 τοσούτον πύξηκότι· το δέ περί τριλομαθίας και περί τας της άληθείας φρονήσεις δοπουδακότι των 10 αίτοῦ γεγυμνα-

¹ ἀσμενέστατον F. Platonis haec werba e Platone emendavi, in Galeno intelligi si prorsus non poterant. Codicis Florentini lectiones securatissime sub textu notavi.
² διαφυλακτέσει F. αλλήλας F. 4 λέγοντι F. αλ πρώται — γενέσεις F. απακρεμαννύων F. 7 τετευτακότι Plat.
8 θνητὰ ἐγγεγ. Plat. Fort. θνητῷ γεγ. ² τὸ τοιοῦτον Plat.
10 αὐτῶν γεγυμνασμένων F.

σμένο φρονείν μεν άθάνατα και θεία, ι άντικο άληθείας εφάπτηται, πάσα άνάγαη 2 που, καθ ύσον δ' αῦ μετασχεῖν ἀνθρωπίνη φύσει ἀθανωσίας ενδέχεται, τούτου μηδέν μέρος ε απολιπείν, άτε 4 δλ άελ θεραπεύοντα τὸ θείον έχοντά τε 5 αὐτὸν πεκοσμημένον τὸν δαίμονα ξύνοικον δυ αύτο διαφερόντως εύδαίμονα είναι. Θεραπεία δέ δή σαντός σώματος μία, τὰς οἰκείας ἐκάστφ τροφάς και κινήσεις αποδιδόναι — Έν τούτοις τοϊς λόγοις ὁ Πλάτων περί των τριών της ψυχης είδων εδίδαξεν ήμας ού μόνον είς φιλοσοφίαν τι χρήσιμον, άλλα και την του σώματος ύγίειαν, ἀχολουθήσας. Ιπποχράτει καὶ κατά τοῦτο καθόλου μέν εἰπόντι· κίνησις κρατύνει, άργίη τήκει κατ' είδος δ' έπὶ γυμνασίων αὐθις έν τιῦ φάναι πόνοι σιτίων ήγείσθωσαν έπι δέ τῶν κατά μέρος είδων άπάντων προσέχειν χρή τον νοῦν ἀχριβῶς τοῖς λεγομένοις. ⁷ [πόνοι, σιτία, ποτά,] άφροδίσια, πάντα μέτρια διὸ κάντεῦθεν προσέχειν χρή τὸν νοῦν ἀκριβῶς τοῖς λεγομέν νοις έχει γάρ τινα παρακοήν όμοιως τοῖς ἄλ= λοις άπασι λόγοις, εάν τις άμελῶς ἀπούη καθάπες ένιοι. γυμνάζεσθαι γάς έχαστον τῶν ἄντων

άπες άληθη εφάπτεται Γ. ² που μετασχείν, καθ όσον οὐν ἀνθοωπίνη φ. Γ. ἀνθοωπίνη φύσις Plat. ³ ἀπολείπειν Plat. ⁴ δη Γ. ⁵ αὐτὸ Γ. ⁹ παντὶ παιτὸς μία Platon. ⁷ Haec verba om. F. habet Nic. cf. Hipp. Epid. VI. p. 812. Lind.

άξιουμεν, ου δήπου χωρίς όρων και μέτρων προσημόντων επί πλείστον επτεταμένων των γυμνασίων ώς καταλύσαι την δύναμιν ούτω δέ καί σιτίοις και ποτοίς και υπνοίς και άφροδισίοις έν τῷ προσήχοντι μέτρο χρῆσθαι μήτ ελλείποντι μήτε πλεονάζοντι. αί μεν γαρ ύπερβολαί καταλύουσί γε τὰς δυνάμεις, τὸ δ' ελλιπες εν εκάστω κωλύει τοσούτον της τελείας ώφελείας, δσον αὐτὸ της συμμετρίας απολείπεται. παρήγγελτο δε τουτο ύφ' Ιπποκράτους εφ' ενός ώς επὶ παραδείγματος ένθα φησίν· εν 2 τοῖσι γυμναστικοῖσι ὅταν άρξηται διαπονέειν, τὸ διαναπαύειν εὐθὸ, ἄχοπον. καί πως ὁ λόγος ἤδη κατὰ τὴν οἰκειότητα των πραγμάτων εδίδαξε τι και περί των έκ τῆς ψυχής εθών εν μνήμαις και διαλογισμοίς και ζητήσεσι λογικαῖς, ὧν καὶ αὐτὸς ὁ Ἐρασίστρατος έμνημόνευσεν έν τῷ περὶ τῶν ἐθῶν λόγφ μὴ προσθείς την αιτίαν, καίτοι μη μόνον του Ίπποχράτους, αλλα και τοῦ Πλάτωνος είρηχότων αύτήν. τὸ γὰρ ἐν τοῖς οἰχείοις τε καὶ συμμέτροις γυμνασίοις έχαστην των δυνάμεων ένεργείν, εύρωστίαν αύτοις αποτελεί. αύται μέν ούν είσιν αὶ διαφαραὶ τῶν ἐθῶν κατά γε τὴν τῶν ὑλῶν εν αίς συνίστανται και την τῶν αιτίων ὑφ' ὧν γı-

¹ ως F. non utique. Nic. ² πάση κινήσει του σώματος Hipp. Aphor. II. 48.

γίγνονται δύναμιν. Έρασιστράτου δε καὶ τῶν κενώσεων επιζητητικόν γίγνεσθαι τό σωμα φάντος, ἐπειδὰν ἐθισθῶσί τινες αὐταῖς, καὶ περὶ τούτων επισκεπτέον. ἴσμεν γάρ τινας έκ τε όινῶν αἰμορραγοῦντας ήτοι κατὰ περιόδους τινὰς λσοχρονίους ἢ ἀτάχτως ἢ δί αἰμορροίδων ἢ δί εμέτων ἢ διαφροίας ¹ [ἢ χολέραις] άλισκομένους, ένίστε δ' έχουσίως αποχέοντας αίματος η διά φλεβοτομίας ή δί αμυχων των εν σφυροῖς ή δια ρινός ωσπερ γε και διά των καθαιρόντων φαρμάχων, ² εμετηρίων τε χαὶ χατωτεριχών, ὑπερ ών και αύτων εσκεφθαι τι χρήσιμον. εμοί γάρ ού δοχεί τὰ σώματα δί έθος δείσθαι τῶν τοιούτων χενώσεων, άλλα δί ην αλτίαν της πρώτης εδεήθη κενώσεως, ήτοι της φύσεως εργασαμένης αὐτην ή τινος άνθρώπου κατά συλλογισμον ιατρικόν, ούτω και αύθις και πολλάκις χρήζειν τῶν αὐτῶν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς. Ενιοι μὲν γὰρ έπὶ μοχθηραῖς διαίταις, ένιοι δὲ διὰ κατασκενήν μοχθηράν τοῦ σώματος άθροίζοντες αϊματος πληθος η κακοχυμίαν ύπο των ειρημένων κενώσεων ώφελουνται, της φύσεως ή τινος λατρού τὸ περιττὸν ἀποχέοντος πρίν νοσῆσαι τὸν .ἄνθρωπον. ένίοις δε νοσήσασιν ή μεν κρίσις εστί τοιαύτη ἔχχρισις, ή 8 δὲ τοῦ νοσήματος ἴασις

 $^{^{1}}$ $\tilde{\eta}$ colégais om. F. habet. Nic. ^{2} almethylor F. ^{3} te F.

ερένετο. τινές δ' ύπὸ τῶν ὶατρῶν ἐθεραπεύθησαν όμοίοις βοηθήμασι χρησαμένων είθ' ύστερον άλόντες όμοιφ νοσήματι, θεραπευθέντες τε δί αὐτῶν, ἐάν ποτε πάλην αὐτοῖς ήτοι που τὸ τοῦ σώματος βάρος ἢ τῆς κεφαλῆς μόνης ἀνωμαλία τις η καί τι των παρά φύσιν έτερον έπιφαίνηται, ποινούνται τοῖς λατροῖς περὶ αὐτῶν, δεδιέναι φάσκοντες άλωναι τοῖς αὐτοῖς νοσήμασιν, οίς έμπροσθεν έάλωσαν έπι προηγησαμίνοις όμοιοις συμπτώμασι κάπειτα φθάσαντες ή διὰ καθάρσεώς τινος η δί αξματος άφαιρέσεως 1 έθ' δλην την προσδοκηθείσαν νόσον, έτοιμότερον επί την αυτην άφικνοῦνται βοήθειαν, όταν αίσθωνταί τινος όμοίου συμπτώματος υστερόν ποτε συμπεσόντος αυτοίς. Ένιοι δε και πρίν αίσθέσθαι, την προθεσμίαν ύφορώμενοι του χρόνου, καθ' δν εν ώρισμένη περιόδο των τοιούτων επαθόν τι, πενούσθαι φθάνουσιν, δνομάζουσί το την προφυλακτικήν κένωσιν έν έθει γιγονέναι σφίσιν, οὐδεμίαν ὑπαλλαγὴν τοῦ σώματος έχ τών τοιούτων χενώσεων λαμβάνοντος, όποίαν εδείχθη λαμβάνον επί τοις προειρημένοις, άλλ υπό της αυτης αιτίας τὰ αυτά πάσχόντος. έαν ούν ψπαλλάξωσι την δίαιταν, ελάττοσι μέν εδέσμασι χρώμενοι, 2 προστιθέντες δέ

¹ εφ' F. Scripsi εθ'. 2 προστίθενται F. addentes Nic.

τοῖς γυμνασίοις, ἄνοσοι διατελοῦσιν ἐκ τῆς τῶν ἐθῶν ὑπαλλαγῆς ἀφεληθέντες, οὐχ ὥσπερ οἱ πρόσθεν εἰρημένοι βλαβέντες. οὐ γὰρ ἔθους λόγω διὰ τῶν κενώσεων ἀφελεῖσθαι συνέβαινεν αὐτοῖς, ἀλλ ἐπὶ μοχθηρῷ διαίτη κακοχυμίαν τε καὶ πλῆθος ἀθροίζουσιν.

IMPRESSIT A. W. SCHADE BEROLINI.

		· :		
	,			
	•			
		,		
			•	
		٠		

,		•					
	,	•					
				•			
	•						
		•					
		•					
		•					
	•						
					•		
						-	
					1		
					•		
						•	
			•				
					•		
			•				
		•					
						•	

